



ภาพ 35 มีที่รกร้างว่างเปล่าหรือบ้านร้าง



ภาพ 36 มีที่รกร้างว่างเปล่าหรือบ้านร้าง



ภาพ 37 มีที่รกร้างว่างเปล่าหรือบ้านร้าง



ภาพ 38 มีที่รกร้างว่างเปล่าหรือบ้านร้าง



ภาพ 39 มีร้านสะดวกซื้อ



ภาพ 40 มีร้านสะดวกซื้อ



ภาพ 41 มีร้านสะดวกซื้อ



ภาพ 42 มีร้านสะดวกซื้อ



ภาพ 43 มีวินรถจักรยานยนต์ หรือมีป้ายรถประจำทาง



ภาพ 44 มีวินรถจักรยานยนต์ หรือมีป้ายรถประจำทาง



ภาพ 45 มีวินรถจักรยานยนต์ หรือมีป้ายรถประจำทาง



ภาพ 46 มีวินรถจักรยานยนต์ หรือมีป้ายรถประจำทาง



ภาพ 47 มีตลาดนัด



ภาพ 48 มีตลาดนัด



ภาพ 49 มีร้านค้าของเก่า ซาเล้ง ร้านขายของมือสอง



ภาพ 50 มีร้านค้าของเก่า ซาเล้ง ร้านขายของมือสอง



ภาพ 51 มีร้านซ่อมรถจักรยานยนต์หรืออยู่ซ่อมรถ



ภาพ 52 มีร้านซ่อมรถจักรยานยนต์หรืออยู่ซ่อมรถ



ภาพ 53 มีร้านอินเทอร์เน็ตหรือร้านเกมส์



ภาพ 54 มีตู้การพนันหรือมีการเล่นการพนัน



ภาพ 55 มีคาราโอเกะ ผับ บาร์ สถานบันเทิง



ภาพ 56 มีคาราโอเกะ ผับ บาร์ สถานบันเทิง



ภาพ 57 มีคาราโอเกะ ผับ บาร์ สถานบันเทิง



ภาพ 58 มีโต๊ะสนุกเกอร์



ภาพ 59 มีขยะในที่สาธารณะ



ภาพ 60 มีขยะในที่สาธารณะ



ภาพ 61 มีการพ่นสีที่กำแพง



ภาพ 62 มีการพ่นสีที่กำแพง



ภาพ 63 มีการวางของหรือจอดรถเกะกะ



ภาพ 64 มีการวางของหรือจอดรถเกะกะ



ภาพ 65 มีการวางของหรือจอดรถเกะกะ



ภาพ 66 มีการวางของหรือจอดรถเกะกะ



ภาพ 67 มีความหลากหลายทางด้านสถานะ ทางเศรษฐกิจ สังคมและอาชีพ



ภาพ 68 มีความหลากหลายทางด้านสถานะ ทางเศรษฐกิจ สังคมและอาชีพ



ภาพ 69 การเป็นเจ้าของบ้านหรือเช่าอยู่หรือการบุกรุกที่



ภาพ 70 การเป็นเจ้าของบ้านหรือเช่าอยู่หรือการบุกรุกที่



ภาพ 71 มีคนพลุกพล่านหรือสัญจรผ่านมาก



ภาพ 72 มีคนพลุกพล่านหรือสัญจรผ่านมาก



ภาพ 73 การป้องกันของเจ้าของทรัพย์สิน



ภาพ 74 การป้องกันของเจ้าของทรัพย์สิน



ภาพ 75 การป้องกันของเจ้าของทรัพย์สิน



ภาพ 76 การป้องกันของเจ้าของทรัพย์สิน



ภาพ 77 การป้องกันของเจ้าของทรัพย์สิน



ภาพ 78 ตู้แดงในชุมชน

5.9 ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม

จากการสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามซึ่งเก็บจากพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 7 พื้นที่ศึกษาละ 20 ชุด แบ่งเป็นประชาชนทั่วไปจำนวน 15 ชุดและผู้ที่เคยตกเป็นเหยื่อจำนวน 5 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 134 ชุด โดยมีรายละเอียดของข้อมูลที่สำรวจมาดังต่อไปนี้

ตาราง 6 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางประชากร	ร้อยละ
ประเภทผู้ตอบ	
ประชาชนทั่วไป	68.4
เหยื่อ	31.6
	100.0
เพศ	
หญิง	47.7
ชาย	52.3
	100.0
อายุ	
15 – 30 ปี	26.9
31 – 45 ปี	34.6
46 – 60 ปี	27.9
61 ปี ขึ้นไป	10.6
	100.0
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	
1 – 2 คน	38.8
3 – 4 คน	47.7
5 – 6 คน	13.5
	100.0
สถานภาพสมรส	
โสด	42.1
สมรส	57.9
	100.0

ตาราง 6 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร	ร้อยละ
สถานภาพการอยู่อาศัย	
เจ้าของบ้าน	44.2
ผู้อยู่อาศัย	43.4
ผู้เช่า	12.4
	100.0
ลักษณะของที่อยู่อาศัย	
บ้านเดี่ยว	12.3
ทาวน์เฮาส์	0.9
คอนโด แฟลต อพาร์ทเมนต์ หอพัก ห้องแถว	31.6
ตึกแถว	39.5
เพิง/อื่นๆ	15.7
	100.0
การอยู่อาศัยในตอนกลางวัน	
อยู่เป็นประจำ	50.9
อยู่บางวัน	26.3
ไม่อยู่	22.8
	100.0
การอยู่อาศัยในตอนกลางคืน	
อยู่เป็นประจำ	86.8
อยู่บางวัน	11.4
ไม่อยู่	1.8
	100.0

จากตาราง 6 พบว่าผู้ตอบส่วนใหญ่เป็นประชาชนทั่วไปที่อาศัยในชุมชน (ร้อยละ 68.4) ส่วนผู้ตกเป็นเหยื่อลักทรัพย์ที่อาศัยในชุมชนมีร้อยละ 31.6 ผู้ตอบส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 52.3) ที่เหลือเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 47.7) อายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 31-45 ปี (ร้อยละ 34.6) รองลงมาได้แก่กลุ่มอายุ 46-60 ปี กลุ่มอายุ 15-30 ปี และกลุ่มอายุ 61 ปีขึ้นไปร้อยละ 27.9, 26.9

และ 10.6 ตามลำดับ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนส่วนใหญ่มี 3-4 คน (ร้อยละ 47.7) รองลงมา มีสมาชิกในครัวเรือน 1-2 คน (ร้อยละ 38.8) ที่เหลือมีสมาชิกในครัวเรือน 5-6 คน (ร้อยละ 13.5) ผู้ตอบสมรสแล้ว ร้อยละ 57.9 และยังเป็นโสดร้อยละ 42.1 ลักษณะของที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่เป็น ตึกแถว (ร้อยละ 39.5) แต่หากรวมที่อยู่อาศัยที่เป็นคอนโด แฟลต อพาร์ทเมนต์ หอพัก และห้องแถวแล้วจะมีอยู่ถึงร้อยละ 31.6

สถานภาพของการอยู่อาศัยทั้งเป็นเจ้าของบ้านและผู้อยู่อาศัย มีร้อยละที่ใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 44.2 และ ร้อยละ 43.4 ตามลำดับ ที่เหลือเป็นผู้เช่า (ร้อยละ 12.4) ส่วนใหญ่จะอยู่อาศัยในตอนกลางวันเป็นประจำ (ร้อยละ 50.9) รองลงมาตอบว่าจะอยู่อาศัยในตอนกลางวันในบางวัน และไม่อยู่ในตอนกลางวันร้อยละ 26.3 และร้อยละ 22.8 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ตอบว่าอยู่อาศัยตอนกลางคืนบางวันและไม่อยู่อาศัยตอนกลางคืน ร้อยละ 11.4 และร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

ตาราง 7 ลักษณะทั่วไปของผู้อยู่อาศัยในชุมชน

ลักษณะ	ร้อยละ
ฐานะทางเศรษฐกิจ	
ดี	4.5
ปานกลาง	91.1
ยากจน	4.5
	100.0
การย้ายที่อยู่	
บ่อย	7.0
ไม่บ่อย	93.0
	100.0
เชื้อชาติ	
ไทย	98.2
จีน	0.9
อื่นๆ	0.9
	100.0
ศาสนา พุทธ	100.0

ตามตาราง 7 เมื่อถามถึงเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจของผู้อยู่อาศัยในชุมชน ผู้ตอบร้อยละ 91.1 เน้นว่าฐานะทางเศรษฐกิจของผู้อยู่อาศัยในชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องการย้ายถิ่น ร้อยละ 93.2 ตอบว่าผู้อยู่อาศัยในชุมชนมีการย้ายถิ่นไม่บ่อยนัก ผู้อยู่อาศัยในชุมชนนับถือศาสนาพุทธและมีเชื้อชาติไทย

ตาราง 8 การมีสิ่งป้องกันการลักทรัพย์

สิ่งป้องกันการลักทรัพย์	ร้อยละ	
	มี	ไม่มี
เหล็กดัดประตู	74.3	25.7
เหล็กดัดหน้าต่าง	79.6	20.4
กล้องวงจรปิด	31.0	69.0
สุนัขเฝ้าบ้าน	29.2	70.8
รั้วบ้านสูง	15.9	84.1
รั้วบ้านมีเหล็กแหลม	12.4	87.6
สัญญาณกันขโมย	3.5	96.5

จากตาราง 8 แสดงการตอบเกี่ยวกับการมีสิ่งป้องกันการถูกลักทรัพย์ โดยผู้ตอบสามารถตอบได้หลายข้อ ผลการตอบพบว่าผู้ตอบส่วนใหญ่นิยมใช้เหล็กดัดทั้งหน้าต่างและประตูใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 79.6 และ ร้อยละ 74.3 ตามลำดับ ส่วนที่เหลือผู้ตอบใช้กล้องวงจรปิด สุนัขเฝ้าบ้าน ทำรั้วบ้านให้สูง รั้วบ้านมีเหล็กแหลมและใช้สัญญาณกันขโมย ร้อยละ 31.0, 29.2, 15.9, 12.4 และ 3.5 ตามลำดับ

ตาราง 9 การทำกิจกรรมที่ป้องกันการถูกลักทรัพย์

กิจกรรม	ร้อยละ	
	ทำ	ไม่ทำ
ตัดหญ้ารก รอบที่พักราช	20.5	79.5
ตัดแต่งต้นไม้รอบที่พักราช	23.2	76.8
ซ่อมแซมประตู/หน้าต่างที่ชำรุด	89.4	10.6
การล็อกประตู หน้าต่าง	99.1	0.9
ปิดประตู/หน้าต่าง ทุกครั้งที่ออกจากที่พักราช	100.0	0.0
ปิดม่านหน้าต่างเมื่อไม่มีใครอยู่	81.3	18.8
เปลี่ยนหลอดไฟแสงสว่างทันที เมื่อหลอดไฟขาด	94.6	5.4
การช่วยเพื่อนบ้านสอดส่องความผิดปกติหรือคนแปลกหน้า	79.5	20.5

ผลการตอบดังแสดงในตาราง 9 พบว่า ส่วนใหญ่ปิดประตูหน้าต่างทุกครั้งที่ออกจากที่พักราช (ร้อยละ 100.0) รองลงมาได้แก่ การล็อกประตูหน้าต่าง การเปลี่ยนหลอดไฟแสงสว่างทันทีที่หลอดไฟขาด การซ่อมแซมประตูหน้าต่างที่ชำรุด ปิดม่านหน้าต่างเมื่อไม่มีใครอยู่ การช่วยเพื่อนบ้านสอดส่องความผิดปกติหรือคนแปลกหน้า การตัดแต่งต้นไม้รอบที่พักราช และการตัดหญ้ารก รอบที่พักราช ร้อยละ 99.1, 94.6, 89.4, 81.3, 79.5, 23.2 และ 20.5 ตามลำดับ

ตาราง 10 ปัจจัยที่เอื้อต่อการลักทรัพย์

ปัจจัยที่เอื้อต่อการลักทรัพย์	ร้อยละ
หน้าต่างในระดับต่ำที่ปีนง่าย	
มี	38.6
ไม่มี	61.4
	100.0
มีช่องกระจกที่สามารถทุบและใช้เป็นช่อง ทางผ่านได้ง่าย	
มี	24.8
ไม่มี	75.2
	100.0

ตาราง 10 (ต่อ)

ปัจจัยที่เชื่อต่อการลักทรัพย์	ร้อยละ
การมองเห็นของมีค่าในที่พักอาศัย	
เห็น	23.9
ไม่เห็น	69.0
ไม่แน่ใจ	7.1
	100.0
การพูดคุยกับเพื่อนบ้านเรื่องทรัพย์สิน/ของมีค่า	
เคย	72.6
ไม่เคย	26.5
ไม่แน่ใจ	0.9
	100.0
มีคนพูดคุยซักถามเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สิน/ของมีค่าของท่าน	
มี	66.4
ไม่มี	32.7
ไม่แน่ใจ	0.9
	100.0

เมื่อถามถึงปัจจัยที่เชื่อต่อการลักทรัพย์ภายในที่พักอาศัย ผลการตอบดังแสดงในตาราง 10 พบว่า บ้านมีระดับหน้าต่างในระดับต่ำที่สามารถปีนเข้าได้ถึงร้อยละ 38.6 แต่ส่วนใหญ่ไม่มีหน้าต่างในระดับต่ำ ร้อยละ 61.4 ไม่มีช่องกระจกที่สามารถทุบและใช้เป็นช่องทางผ่านได้ง่าย ร้อยละ 75.2 ที่มีช่องกระจกที่สามารถทุบและใช้เป็นช่องทางผ่านได้ง่าย มีเพียงร้อยละ 24.8

เมื่อพิจารณาคำตอบเกี่ยวกับการมองเห็นของมีค่าในที่พักอาศัยของผู้เดินทาง พบว่า ร้อยละ 69.0 ของผู้ตอบตอบว่ามองไม่เห็น ขณะที่ร้อยละ 23.9 ตอบว่ามองเห็นและอีกร้อยละ 7.1 ตอบว่าไม่แน่ใจ สำหรับการพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สิน ผู้ตอบร้อยละ 72.6 ตอบว่าเคยพูดคุยกับเพื่อนบ้านเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินมีค่าของผู้ตอบ โดยร้อยละ 26.5 ตอบว่าไม่เคย อีกร้อยละ 0.9 ตอบว่าไม่แน่ใจ ขณะเดียวกันผู้ตอบร้อยละ 66.4 ตอบว่าเคยมีคนพูดคุยซักถามเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินมีค่าของผู้ตอบ ขณะที่ร้อยละ 32.7 ตอบว่าไม่เคย และร้อยละ 0.9 ตอบว่าไม่แน่ใจ

ตาราง 11 การลักทรัพย์ในชุมชน

การลักทรัพย์ในชุมชน	ร้อยละ
การเกิดเหตุลักทรัพย์ในชุมชน	
บ่อยครั้ง	15.8
ปานกลาง	28.9
น้อย	55.3
	100.0
การจับตัวคนร้าย	
ได้	7.0
ไม่ได้	79.8
ไม่ทราบ	13.2
	100.0
ในกรณีที่จับคนร้ายได้ เป็นการร่วมมือของ	
คนในชุมชนหรือไม่	
ใช่	8.0
ไม่ใช่	62.8
ไม่ทราบ	29.2
	100.0
เมื่อมีเหตุลักทรัพย์มีการแจ้งตำรวจหรือไม่	
แจ้ง	65.6
ไม่แจ้ง	34.4
	100.0

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับการลักทรัพย์ในชุมชน ผลการตอบในตาราง 11 พบว่า ผู้ตอบร้อยละ 28.9 ตอบว่า มีการลักทรัพย์ในชุมชนปานกลาง ขณะที่ร้อยละ 55.3 ตอบว่า มีการลักทรัพย์ในชุมชนน้อยและอีกร้อยละ 15.8 ตอบว่า มีการลักทรัพย์ในชุมชนบ่อยครั้ง

ส่วนการจับตัวคนร้าย ผู้ตอบส่วนใหญ่ร้อยละ 79.8 ตอบว่าจับตัวไม่ได้ มีเพียงร้อยละ 7.0 ตอบว่าจับตัวได้ช่วงอีกร้อยละ 13.2 ตอบว่าไม่ทราบ ในกรณีที่จับตัวคนร้ายได้เป็นการร่วมมือของคนในชุมชนหรือไม่ ผู้ตอบร้อยละ 62.8 ตอบว่าไม่ใช่อีกร้อยละ 8.0 ตอบว่าใช่ส่วนอีกร้อยละ 29.2

ตอบว่าไม่ทราบ เมื่อถามว่าเมื่อมีเหตุลักทรัพย์ มีการแจ้งตำรวจหรือไม่ผู้ตอบร้อยละ 65.6 ตอบว่าแจ้งขณะที่ผู้ตอบร้อยละ 34.4 ตอบว่าไม่แจ้ง

ตาราง 12 ความสัมพันธ์ของคนในชุมชน

ลักษณะความสัมพันธ์	ร้อยละ	
	ใช่	ไม่ใช่
เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันภัยของชุมชน	6.0	94.0
มีความสามัคคี/รักใคร่กลมเกลียวกันดี	76.8	23.2
มีความรู้จัก/คุ้นเคยกันดี	78.6	21.4
ไม่ค่อยได้พบกัน	40.2	59.8
ต่างคนต่างอยู่	26.8	73.2
มีการทะเลาะ/มีปากเสียงกัน	8.9	91.1

กรณีความสัมพันธ์ในชุมชน ผลการตอบดังแสดงในตาราง 12 พบว่าส่วนใหญ่ตอบว่ามีความสามัคคีรักใคร่กลมเกลียวกันดี (ร้อยละ 76.8) มีความรู้จักคุ้นเคยกันดี (ร้อยละ 78.6) พบกันอยู่เสมอ (ร้อยละ 59.8) ไม่มีการทะเลาะมีปากมีเสียงกัน (ร้อยละ 91.1) ที่น่าสังเกตคือผู้ตอบเกือบทั้งหมดไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันภัยชุมชน หรือหมู่บ้านที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 94.0)

ตาราง 13 สภาพแวดล้อมในชุมชน

สภาพแวดล้อม	มี			ไม่มี
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
เส้นทางเข้าออกสู่ชุมชน	22.1	57.5	20.4	0.0
การควบคุมการเข้าออกของชุมชน	10.6	46.9	42.5	0.0
ไฟฟ้าให้แสงสว่างอย่างพอเพียง	47.8	40.7	11.5	0.0
กล่องวงจรปิด	9.8	25.0	20.5	44.6
บ้านร้าง	0.0	9.8	33.0	57.1
ที่รกร้าง	3.5	11.5	22.1	62.8
การทิ้งขยะในที่รกร้าง	3.6	10.7	32.1	53.6
การทิ้งขยะไม่เป็นที่	13.4	13.4	36.6	36.6
การพนันสีข้างกำแพง	2.7	10.6	38.9	47.8
สภาพความเป็นระเบียบภายในชุมชน	9.7	54.0	36.3	0.0
การดูแลรักษาความสะอาด	10.8	65.8	23.4	0.0
ความกว้างของถนนภายในชุมชน	6.3	55.0	38.7	0.0

สำหรับสภาพแวดล้อมในชุมชน ผลการตอบดังแสดงในตาราง 13 ผู้ตอบว่ามีเส้นทางเข้าออกสู่ชุมชนมากและในระดับปานกลาง รวมกันร้อยละ 79.6 แต่การควบคุมการเข้าออกชุมชนในระดับน้อยมีร้อยละ 42.5

ในเรื่องของความพอเพียงของแสงสว่าง มีผู้ตอบว่ามีน้อยร้อยละ 11.5 ผู้ตอบส่วนใหญ่ ร้อยละ 44.6 ตอบว่าไม่มีกล่องวงจรปิด

เรื่องบ้านร้างในชุมชน ผู้ตอบว่ามีปานกลางและน้อยรวมร้อยละ 42.9 ส่วนที่รกร้างในชุมชนผู้ตอบว่ามีรวมร้อยละ 37.2

ในเรื่องการทิ้งขยะในที่รกร้าง ผู้ตอบว่ามีรวมร้อยละ 46.4 ส่วนการทิ้งขยะไม่เป็นที่ ผู้ตอบตอบว่ามีรวมร้อยละ 63.4 ผู้ตอบว่ามีการพนันสีข้างกำแพงรวมร้อยละ 52.2 ผู้ตอบว่า

สภาพความเป็นระเบียบในชุมชนมีน้อยร้อยละ 36.3 ตอบว่ามีการดูแลความสะอาดน้อย 23.4 สำหรับผู้ตอบว่าความกว้างของถนนในชุมชนอยู่ในระดับน้อยมีร้อยละ 38.7

ตาราง 14 สถานที่และการเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม

สถานที่และการเสี่ยง	มี	ไม่มี
ร้านค้าของเก่า	43.2	56.8
ร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์	61.1	38.9
สถานบันเทิง (ผับ คาราโอเกะ)	42.0	58.0
สถานีให้บริการทางเพศ	30.4	69.6
แหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น	69.0	31.0
การจับกลุ่มมั่วสุมของวัยรุ่น	66.1	33.9
คนจรจัด	85.1	14.9
คนต่างด้าว	84.2	15.8
ร้านเกมส์ / ร้านอินเทอร์เน็ต	69.3	30.7
ตู้การพนัน	27.7	72.3
แหล่งการพนัน	41.1	58.9
แหล่งขายสินค้ามือสอง	55.9	44.1

จากตาราง 14 ซึ่งแสดงสถานที่และการเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม ผู้ตอบว่ามีสถานที่และกิจกรรมต่อไปนี้ดังนี้ ร้านค้าของเก่า ร้อยละ 43.2 ร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์ ร้อยละ 61.1 สถานบันเทิง (ผับ, คาราโอเกะ) ร้อยละ 42.0 สถานีให้บริการทางเพศ ร้อยละ 30.4 แหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น ร้อยละ 69.0 การจับกลุ่มมั่วสุมของวัยรุ่น ร้อยละ 66.1 คนจรจัดพบว่ามีผู้ตอบว่ามี ร้อยละ 85.1 คนต่างด้าว ร้อยละ 84.2 ร้านเกมส์ ร้านอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 69.3 ตู้การพนัน ร้อยละ 27.7 แหล่งการพนัน ร้อยละ 41.1 และแหล่งขายสินค้ามือสอง ร้อยละ 55.9

ตาราง 15 กิจกรรมและการดูแลชุมชน

กิจกรรมและการดูแลชุมชน	มี	ไม่มี
ร.ป.ภ.	52.6	47.4
อาสาสมัครป้องกันชุมชน/หมู่บ้าน	40.7	59.3
คณะกรรมการชุมชน	60.5	39.5
ตำรวจบ้าน	38.6	61.4
ตำรวจชุมชน	41.2	58.8
ตู้แดง	75.4	24.6
ตำรวจสายตรวจ	92.1	7.9

จากตาราง 15 พบว่า ผู้ตอบตอบว่าในชุมชนไม่มี ร.ป.ภ. ร้อยละ 47.4 ไม่มีอาสาสมัครป้องกันชุมชน/หมู่บ้าน ร้อยละ 59.3 ตอบว่าไม่มีคณะกรรมการชุมชน ร้อยละ 39.5 ไม่มีตำรวจบ้าน ร้อยละ 61.4 ไม่มีตำรวจชุมชน ร้อยละ 58.8 ไม่มีตู้แดง ร้อยละ 24.6 และไม่มีตำรวจสายตรวจ ร้อยละ 7.9

ตาราง 16 สถานที่สาธารณะใกล้เคียง

สถานที่สาธารณะใกล้เคียง	มี	ไม่มี
ป้ายรถเมล์สำหรับผู้คนเดินทาง	86.0	14.0
วินรถจักรยานยนต์	92.1	7.9
สถานีรถขนส่งคน	49.1	50.9
สถานีรถขนส่งสินค้า	40.4	59.6
สวนสาธารณะ	22.8	77.2
ห้างสรรพสินค้า	46.0	54.0
ร้านสะดวกซื้อ	99.1	0.9
ตลาดนัด	57.9	42.1

สำหรับสถานที่สาธารณะใกล้ชุมชนพบว่าผู้ตอบคิดว่ามีสถานที่ต่อไปนี้เป็นบริเวณใกล้เคียง มีดังนี้ มีป้ายรถเมล์สำหรับผู้คนเดินทางรวมร้อยละ 86.0 วินัจกรยานยนต์ ร้อยละ 92.1 สถานีรถขนส่งคนร้อยละ 49.1 สถานีรถขนส่งสินค้า ร้อยละ 40.4 สวนสาธารณะ ร้อยละ 22.8 ห้างสรรพสินค้าร้อยละ 46.0 ร้านสะดวกซื้อ ร้อยละ 99.1 และตลาดนัด ร้อยละ 57.9

ตาราง 17 ข้อมูลสิ่งที่ถูกหลักทรัพย์ เวลา และสถานที่

ผู้ให้ข้อมูล	ของที่ถูกลัก	ที่ไหน	เวลา
1	สินค้า	0	กลางคืน
2	เงิน	แฟลต	กลางวัน
3	ของเก่า	หน้าบ้าน	0
4	ของเก่า	หน้าบ้าน	0
5	เงินทอง มอเตอร์ไซด์	แฟลต	กลางคืน
6	จัดประตู	แฟลต	0
7	โทรศัพท์	0	กลางคืน
8	หลายอย่าง	บ้าน	เทศกาล
9	ของเก่า	ในรั้วบ้าน	0
10	อุปกรณ์คอม	ร้านเกมส์	เวลาเปิดร้าน
11	ของเล็กๆน้อยๆ	ในบ้าน	กลางวัน
12	มือถือ สร้อย	หอพัก	กลางวัน
13	มือถือ สร้อย	บ้านพัก	กลางวัน กลางคืน
14	พระ	คลังสงฆ์	กลางวัน กลางคืน
15	มือถือ เครื่องไฟฟ้า	0	0
16	มือถือ ของใช้	ในบ้าน	กลางวัน กลางคืน
17	สายไฟ ตะแกรงท่อน้ำ	วัด	กลางคืน
18	จัดตู้บริจาค	วัด	กลางคืน
19	พระพุทธรูป	วัด	กลางคืน
20	ทีวี วิหุ	ในบ้าน	กลางวัน
21	รถหาย	0	0
22	ของชิ้นนอกบ้าน	หน้าบ้าน	กลางคืน

ตาราง 17 (ต่อ)

ผู้ให้ข้อมูล	ของที่ถูกลัก	ที่ไหน	เวลา
23	0	หน้าบ้าน	0
24	ของขาย	บ้าน	0
25	ของในบ้าน	ในบ้าน	0
26	ของในบ้าน	ในบ้าน	กลางวัน
27	เงิน	ร้านค้า	กลางวัน
28	ของใช้ในบ้าน	ในบ้าน	กลางวัน
29	วิทยุ โทรศัพท์มือถือ	บ้าน	กลางวัน
30	ของในบ้าน	0	0
31	ของที่ขาย	ตึกแถว	กลางวัน
32	ของใช้	0	กลางวัน
33	ถังแก๊ส	ในบ้าน	กลางคืน
34	กระเป๋า	หอฉัน	กลางวัน
35	กางเกงยีน	ตลาดฟ้า	กลางคืน
36	ขนม ของขาย	หน้าบ้าน	กลางวัน
37	กระเป๋าเงิน	ห้องพัก	กลางคืน
38	ถังแก๊ส จักรยาน	หน้าห้อง	กลางคืน

จากตาราง 17 ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิด และผู้ตอบคือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์ ผลการวิจัยพบว่าทรัพย์สินที่ถูกลักขโมย ส่วนใหญ่เป็นทรัพย์สินที่มีขนาดเล็กไม่ใหญ่ประเภท ของใช้ในบ้าน เช่น กระเป๋าเงิน โทรศัพท์ ที่วี วิทยุ เงินทอง โทรศัพท์มือถือ สิ่งของเครื่องประดับประเภทสร้อย หรือเครื่องแต่งกาย เช่น กางเกงยีนส์ หรือของใช้เล็ก ๆ น้อยๆ ที่ไว้ในบ้าน ส่วนทรัพย์สินที่เป็นรถมอเตอร์ไซด์ และรถจักรยาน มีเป็นส่วนน้อยที่รายงานว่าถูกลักขโมย

สำหรับสถานที่ลักทรัพย์ ส่วนใหญ่เกิดภายในเคหะสถาน เช่น ในบ้าน แพลต หอพัก หรือตึกแถว และในวัด เหตุลักทรัพย์มีที่เกิดในเวลากลางคืนในสัดส่วนที่ไม่ต่างจากที่เกิดขึ้นในเวลากลางวัน การลักทรัพย์ในเวลากลางวัน ส่วนใหญ่จะเป็นการก่อเหตุในที่พักอาศัย เช่น ในบ้าน หอพัก หรือในวัด เช่น ในหอพัก ทรัพย์สินที่ถูกลัก จะเป็นของใช้ในบ้าน เงิน ทอง โทรศัพท์มือถือ ส่วนที่เกิดเหตุในตอนกลางคืน มักจะเป็นทรัพย์สินที่อยู่นอกบ้าน เช่น ถังแก๊ส จักรยาน และจักรยานยนต์

5.10 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกบุคคล 3 กลุ่มของพื้นที่ที่ศึกษา คือ ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์ เจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีตำรวจที่รับผิดชอบ และผู้อยู่อาศัยภายในพื้นที่แล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้เชี่ยวชาญ อีก 3 ท่านคือ นักวิชาการ ผู้กำกับการ สถานีตำรวจนครบาล และปราชญ์ชุมชน โดยมีประเด็นการสัมภาษณ์ 2 ประเด็นด้วยกันคือ สาเหตุของการเกิดอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ และแนวทางการป้องกันอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์ ซึ่งพบข้อมูลที่น่าสนใจ ดังนี้

5.10.1 ผลการสัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ จตุพร บานชื่น ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1. สาเหตุของการเกิดอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์

การลักทรัพย์มีสาเหตุมาจากปัจจัยหลายอย่าง แต่ที่สำคัญได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ตั้งแต่ สภาพพื้นที่ เส้นทางเข้าออก สาธารณูปโภค วิถีชีวิตของคนหรือผู้อยู่อาศัย นอกจากนี้สาเหตุสำคัญก็คือ โอกาสในการกระทำผิด ซึ่งจะเกิดจากการกระทำของผู้เสียหายหรือเหยื่อ เช่น การเดินทางไปทำงานเป็นเวลาประจำ การไม่ปิดบ้าน การไม่ดูแลรักษาทรัพย์สินตนเอง ฯลฯ

นอกจากนี้แต่ละสภาพพื้นที่จะมีลักษณะเฉพาะตัวของพื้นที่แตกต่างกันออกไป ทำให้สาเหตุของการเกิดคดีลักทรัพย์แตกต่างกันออกไป บางพื้นที่มีลักษณะที่บ้านคนมีฐานะอยู่ติดกับคนยากจนหรือชุมชนแออัด บางพื้นที่มีลักษณะเป็นสถานที่ตั้งของสถานบริการ ทำให้มีคนทำงานกลางคืนใช้ชีวิตอยู่จำนวนมาก บางแห่งมีลักษณะเป็นชุมชนที่มีเส้นทางเข้าออกจำนวนมาก หรือมีลักษณะเป็นชุมชนแบบเก่าผสมผสานกับชุมชนใหม่ แต่เมื่อวิเคราะห์ในภาพรวมแล้วจะพบว่า อาชญากรรมจะเกิดจากการกระทำที่เป็นกิจวัตรประจำวันของเหยื่อ ซึ่งโดยทั่วไปหากเหยื่อหรือคนทั่วไปมีวิถีชีวิตที่มีลักษณะเหมือนกันทุกวันแล้ว จะเปิดโอกาสให้คนร้ายประกอบอาชญากรรมได้ เช่น ไปทำงานในช่วงเวลากลางวันทุกวัน ก็จะเปิดโอกาสให้คนร้ายมาทำการลักทรัพย์ในบ้านพัก หรือจอดรถยนต์ไว้ในศูนย์การค้าก็เป็นการเปิดโอกาสให้ถูกลักทรัพย์ได้

2. แนวทางการป้องกันอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์

การป้องกันการลักทรัพย์ต้องเริ่มต้นจากเหยื่อก่อน โดยให้เหยื่อหรือชุมชนเห็นความสำคัญของการป้องกันตนเอง ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเป็นผู้เข้าไปเสริมสร้างให้ดีขึ้น ดังนั้นเหยื่อต้องเสริมสร้างการป้องกันด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการเป็นผู้ระมัดระวังตน หลังจากนั้นตำรวจก็เข้าไปเสริมในด้านการเข้าไปชุมชนเพื่อสืบหาข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับพื้นที่เสี่ยงภัยหรือปัจจัยที่จะ

นำไปสู่การประกอบอาชญากรรม และประเด็นสุดท้ายคือ การจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม เพื่อลดความเป็นพื้นที่เสี่ยงภัย

มาตรการในการป้องกันคดีลักทรัพย์ควรจะเป็นระบบในลักษณะการทำงานในเชิงรุก โดยเข้าไปพัฒนาสิ่งแวดล้อมในชุมชน เริ่มตั้งแต่การค้นหาสิ่งที่จะทำให้กลไกในการป้องกันอาชญากรรมเข้มแข็งขึ้น จึงทำการพัฒนาสิ่งนั้นให้เกิดขึ้นในชุมชน หลังจากนั้นก็ให้ประชาชนช่วยกันบำรุงรักษาให้สิ่งนั้นมีอยู่ต่อไปอย่างยั่งยืน เช่น การพัฒนาเครือข่ายในชุมชน การพัฒนาระบบรักษาความปลอดภัย ฯลฯ

5.10.2 ผลการสัมภาษณ์ พ.ต.อ.สุทิน ทรัพย์พ่วง ผู้กำกับการ สถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ

1. สาเหตุของการเกิดอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์

- กำลังสายตรวจไม่เพียงพอ เนื่องจากติดภารกิจอื่น ๆ จำนวนมาก ตัวอย่าง กำลังสายตรวจของ สน.ทองหล่อ ต้องไปอยู่คลองเตยเพื่อระงับเหตุทะเลาะวิวาทระหว่างแม่ค้ากับบริษัทที่เข้ามาพัฒนาพื้นที่ตลาดคลองเตย โดยมีการใช้กำลังตำรวจวันละ 200 นายไปคุมไม่ให้แม่ค้าตีกัน แม่ค้า 2 กลุ่ม กลุ่มใหม่ กลุ่มเก่า ไม่รู้ว่าจะเลิกเมื่อไหร่ ต้องเอากำลังไปตรึงไว้ กำลังสายตรวจส่วนใหญ่อยู่ตรงนี้ บางพื้นที่สายตรวจเหลือคันเดียว บางที่สายตรวจที่ทำหน้าที่ออกตรวจเหลืออยู่เพียงคันครึ่ง คือ 3 คน ปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่มีการตรวจตราดูแล ตำรวจกลุ่มนี้ไม่ได้พัก ลากก็ได้พักผ่อนไม่เต็มที่ เวลาให้สอบจึงไม่มี ขวัญกำลังใจหมด เงินเดือนก็น้อย การเติบโตก็ยาก มากก็แค่นายดาบ ปัญหาระยะยาวก็คือไม่มีไฟในการทำงาน

- เกิดจากโอกาสในการกระทำความผิด และความประมาทของเจ้าทรัพย์ เช่น เข้าห้องน้ำ อาบน้ำ ไม่ล็อกประตูบ้าน หรือการจอดรถยนต์ไว้โดยไม่ติดตั้งระบบสัญญาณกันขโมย คือเปิดโอกาสให้คนร้าย พอเข้าเห็นโอกาสดึงมือกระทำความผิด ซึ่งพบเห็นบ่อยมากโดยเฉพาะคดีลักทรัพย์

- พวกติดยาเสพติด ก็มีโอกาสจะไปลักทรัพย์เพื่อนำไปซื้อขายมาเสพ ซึ่งทั่วไปก็เป็นบุคคลที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับบ้านของเหยื่อ

2. แนวทางการป้องกันอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์

- ประชาชนต้องรู้จักป้องกันตนเอง หากเป็นพวกที่มีฐานะหรือทรัพย์สิน ก็ต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยเข้ามาใช้ หากเป็นบุคคลธรรมดาต้องรู้จักป้องกันตนเอง ไม่เข้าไปอยู่ในบริเวณพื้นที่เสี่ยงภัย หรือสร้างโอกาสให้แก่คนร้าย เช่น ไม่ใส่ทรัพย์สินมีค่า จอดรถจักรยานยนต์บริเวณที่มีคนดูแล ไม่เที่ยวเตร่กลางคืนบ่อยครั้ง ฯลฯ

- ต้องจัดให้มีโครงการป้องกันภัยอาชญากรรมของชุมชน เช่น เพื่อนบ้านระวังภัย การสังเกตคนแปลกหน้า

- ต้องมีการลดโอกาสการกระทำผิดของคนร้าย เช่น ของมีค่าก็ไม่จำเป็นต้องเก็บไว้ในบ้าน เอาเงินฝากไว้ในธนาคาร เครื่องประดับทำให้ไม่ปลอดภัย อาจถูกทำร้าย อันตราย คนใกล้ นั้นแหละเห็น อยู่ที่ว่าจะทำเองหรือจะให้ใครมาทำ พวกใส่ของมีค่า เดินเข้าออกในเวลามืด อยู่ใน สถานที่แออัดตรงไหนที่มีโอกาส มียาเสพติด วัยรุ่นเยอะ ไม่มีงานทำ จะเกิดเหตุเยอะ

5.10.3 ผลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน ในเขตดินแดง

1. สาเหตุของการเกิดอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์
 - เกิดจากการมีคนร้ายอยู่ทั่วไป เนื่องจากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม ทำให้คน เหล่านี้มุ่งแต่แสวงหาทรัพย์สิน
 - สภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น ไฟฟ้ามืด ที่เปลี่ยว มีเส้นทางเข้าออกจำนวนมาก หรือมีที่กรงร้างเปล่า ฯลฯ
 - การขาดการระแวดระวังดูแลตัวเองของเจ้าทรัพย์ เช่น นักศึกษาขึ้นรถมอเตอร์ไซด์ในที่ มีตึกกระจกสะท้อนแสง
2. แนวทางการป้องกันอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์
 - ตำรวจต้องตรวจตราพื้นที่อย่างเข้มงวด และมีความจริงจังในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม เช่น ชุมตรวจสอบรถจักรยานยนต์
 - ชุมชนมีการรวมตัวกันป้องกันอาชญากรรม ได้แก่ การจัดตั้งอาสาสมัคร ตรวจตราบ้านเรือนตอนกลางคืน หรือเพื่อนบ้านคอยเป็นหูเป็นตาให้แก่กัน
 - การปรับสภาพแวดล้อมให้ลดโอกาสการกระทำผิด เช่น ติดไฟฟ้าให้สว่าง การเข้มงวดเรื่องทางเข้าออกชุมชน

5.11 สรุปผลการจัดการประชุมกลุ่มย่อย (focus group)

เมื่อได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกบุคคล 7 พื้นที่ และผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหารูปแบบ (pattern) และลักษณะของปัจจัยร่วมกันที่พบในหลายพื้นที่ที่นำไปสู่การเกิดคดีลักทรัพย์เป็นจำนวนมาก และได้นำข้อมูลมากำหนดมาตรการป้องกันการลักทรัพย์โดยอาศัยการปฏิบัติในต่างประเทศที่ได้ผลดี (best practice) เป็นข้อมูลที่ช่วยนำทาง โดยได้นำผลการวิเคราะห์และมาตรการป้องกันเบื้องต้นดังกล่าวไปใช้ในการจัดการประชุมกลุ่มย่อย (focus group) ซึ่งในการจัดการประชุมกลุ่มย่อยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้จัดขึ้นทั้งสิ้น 3 ครั้ง ได้แก่

ครั้งที่ 1 วันที่ 18 สิงหาคม 2552 ณ สน.ลุมพินี กรุงเทพมหานคร

ครั้งที่ 2 วันที่ 18 สิงหาคม 2552 ณ สน.ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ครั้งที่ 3 วันที่ 20 สิงหาคม 2552 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล นครปฐม

ในการดำเนินการจัดการประชุมกลุ่มย่อย มีผู้เข้าร่วมการประชุมในแต่ละครั้ง ดังนี้คือ

ข้าราชการตำรวจจำนวน 3 นาย ตัวแทนประชาชนในเขตพื้นที่ จำนวน 3 ท่าน และกรรมการในคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจระดับสถานีตำรวจ จำนวน 2 ท่าน รวมผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อยในแต่ละครั้งมีจำนวน 8 ท่าน โดยใช้เวลาในการประชุมแต่ละครั้งประมาณ 3 – 4 ชั่วโมง

วิธีการดำเนินการจัดการประชุมกลุ่มย่อย แบ่งเป็น 2 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 การบรรยายพิเศษ เพื่อเตรียมการให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านมีความเข้าใจในแนวคิด ความเป็นมา หลักการ ของงานศึกษาวิจัย โดยผู้วิจัยได้บรรยายสรุปให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านทราบ หลังจากนั้นเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ สาเหตุของการลักทรัพย์ในเขตพื้นที่ และแนวทางการป้องกันอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์

ช่วงที่ 2 การประชุมกลุ่มย่อย เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุม เสนอประเด็น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยผู้วิจัยจะเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่คอยกำกับดูแล มิให้ผู้เข้าประชุมพูดนอกประเด็น หรือหากมีท่านใดมีลักษณะการพูดที่ซ้ำหรือพยายามทำให้ความคิดเห็นตนเองเหนือกว่ากลุ่ม ผู้วิจัยจะทำหน้าที่เปลี่ยนประเด็นการสนทนาให้อยู่ในกรอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย และให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

การจัดการประชุมกลุ่มย่อยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการอัดเทปบันทึกเสียงการประชุมกลุ่มย่อยไว้ทุกครั้ง หลังจากนั้นได้ดำเนินการถอดเทปเป็นบันทึกการประชุม และนำมาสรุปเป็นผลการจัดการประชุมกลุ่มย่อย ดังนี้

5.11.1 สรุปผลการจัดการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 1

1. สาเหตุของการเกิดอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์

- การมีสถานบริการและแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมาก ทำให้มีนักท่องเที่ยวหรือคนเข้ามาในเขตพื้นที่จำนวนมาก และคนเหล่านี้มีพฤติกรรมไม่ระมัดระวังหรือป้องกันตนเอง เช่น คนที่มาเที่ยวงานมักจะพกเงินมาจำนวนมากเพื่อใช้จ่าย หรือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมักจะเข้าไปหาความสำราญในสถานบริการ เมื่อมีการดื่มสุร่าจำนวนมากเกิดการเมาสุร่าไม่สามารถควบคุมสติได้เท่าที่ควร เป็นการเปิดโอกาสให้คนร้ายซึ่งเป็นคนนอกเขตพื้นที่ทำการลักทรัพย์ นอกจากนี้ยังมีแก๊งค์กระเทยที่ชอบทำการล้วงกระเป๋าหรือหลอกลวงเงินนักท่องเที่ยวต่างชาติ

- การมีคนต่างด้าว เช่น คนพม่า หรือเขมร เข้ามาทำการลักทรัพย์ในเขตพื้นที่ บุคคลเหล่านี้สามารถเข้าออกประเทศไทยได้ง่าย อาจเข้ามาในรูปของแรงงานหรือลักลอบหนีเข้ามา

เมื่อทำการลักทรัพย์และได้ทรัพย์สินไปแล้วก็จะหลบหนีออกนอกประเทศไทย ทำให้ยากต่อการสืบสวนจับกุม นอกจากนี้บุคคลเหล่านี้ยังประกอบอาชญากรรมทุกรูปแบบเท่าที่โอกาสจะเอื้ออำนวย ตลอดจนกลับไปชักชวนเพื่อนฝูงหรือญาติพี่น้องเข้ามาทำการลักทรัพย์หรือก่อเหตุในประเทศไทยอีก ทำให้การป้องกันกระทำได้ยากมาก

- มีกลุ่มวัยรุ่นมารวมตัวกันเพื่อเสพยาเสพติด เช่น ยาบ้า หรือกัญชา ฯลฯ ทำให้ต้องทำการลักทรัพย์ เพื่อเอาไปขายแล้วนำเงินที่ได้มาซื้อยาเสพติด ซึ่งมักจะเริ่มจากการลักทรัพย์หรือสิ่งของภายในบ้านตนเองก่อน หลังจากนั้นก็จะกระจายไปสู่การลักทรัพย์จากบ้านเรือนของผู้อื่น หากปล่อยไว้ก็จะกลายเป็นปัญหาใหญ่จนไม่สามารถแก้ไขได้

- การมีแหล่งมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่น เช่น ร้านอินเทอร์เน็ต หรือร้านเหล้า ฯลฯ กลุ่มวัยรุ่นจะเข้ามาจับกลุ่มรวมตัวกันแล้วอาจจะไปชักชวนไปก่อเหตุลักทรัพย์ แม้ว่าจะไม่ซื่อสัตย์แน่นอน แต่ก็เชื่อได้ว่าแหล่งมั่วสุมเป็นสาเหตุส่วนหนึ่ง เนื่องจากการมั่วสุมก็จะมีกิจกรรมชักชวนกันไปมีความประพฤติที่นอกหล่นนอกทาง หรือนำไปสู่การก่ออาชญากรรมได้ เช่น การชักชวนไปเสพยาเสพติดหรือยาบ้า การชักชวนไปดื่มสุรา หรือชักชวนไปเล่นการพนัน ฯลฯ

- การที่ชุมชนมีสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดล่อแหลมหรือจุดเสี่ยงต่ออาชญากรรม เช่น ชุมชนไม่เป็นระเบียบ ชุมชนสกปรก มีเส้นทางเข้าออกจำนวนมาก การมีคนบุกรุกพื้นที่สาธารณะหรือของทางราชการ ฯลฯ จะเป็นการชักชวนให้คนร้ายเข้ามาทำการลักทรัพย์ เนื่องจากเห็นว่าคนในชุมชนไม่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน คงไม่มีการช่วยเหลือระวังป้องกันซึ่งกันและกัน

- การมีงานประชุมหรือการจัดนิทรรศการจำนวนมาก มีประชาชนหลังไหลเข้ามาเที่ยว และมีพ่อค้านำทรัพย์สินมาค้าขาย ทำให้เกิดโอกาสในการกระทำผิด กรณีเป็นที่รวมของทรัพย์สินมีค่าจำนวนมากและเหยื่อจำนวนมากที่ขาดการระวังป้องกัน

2. แนวทางการป้องกันอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์

- ประชาสัมพันธ์ให้บุคคลที่มีแนวโน้มว่าจะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทราบและคอยระวังป้องกัน เช่น แจกแผ่นพับให้ประชาชนที่มาเที่ยวงานระวังตัว การมีเสียงตามสายแจ้งเตือนเหตุให้คนในชุมชนทราบ หรือมีการแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบ ตลอดจนเข้าไปให้คำแนะนำแก่พ่อค้าแม่ค้าที่นำของหรือทรัพย์สินมาค้าขายในงาน

- การเพิ่มตำรวจสายตรวจในการตรวจตราระวังป้องกันเหตุให้มากขึ้น โดยจำเป็นต้องมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากกำลังสายตรวจมีน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนพื้นที่และลักษณะของเขตพื้นที่ ดังนั้นจำเป็นต้องวางแผนการตรวจให้ดี โดยจัดตำรวจไปตรวจในช่วงเวลาที่มีเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมาก หรือบริเวณที่เป็นจุดล่อแหลม ส่วนบริเวณที่

เป็นสถานที่ส่วนตัวหรือสถานที่เอกชนมีศักยภาพในการดูแลตนเอง ก็ใช้การประสานงานให้เอกชน จัดระบบรักษาความปลอดภัยป้องกันตนเอง โดยตำรวจจะทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงหรือคอยเสริมกำลัง เป็นบางครั้งหรือบางช่วงเวลาเท่านั้น

- การจัดตั้งตำรวจอาสาหรืออาสาสมัครตำรวจบ้าน โดยใช้คนในชุมชนมาร่วมมือ กันเป็นหน่วยระวังป้องกันอาชญากรรม ซึ่งต้องมีระบบบริหารจัดการที่ดี เนื่องจากพฤติกรรมของ คนไทยบางครั้งไม่ค่อยให้ความร่วมมือกันเท่าที่ควร และต้องมีงบประมาณสนับสนุนด้านอุปกรณ์ ติดต่องานสื่อสาร เช่น วิทยุ ไฟฉาย ฯลฯ

- การเพิ่มความระมัดระวังป้องกันตนเองของเจ้าทรัพย์ จะช่วยป้องกันเหตุลักทรัพย์ ได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ เริ่มต้นตั้งแต่การใส่กุญแจล็อกบ้าน การติดตั้งสัญญาณกันขโมยที่ รถยนต์ การเปิดไฟฟ้าให้สว่างตลอดเวลา

- การปรับปรุงสภาพแวดล้อมของพื้นที่ให้ปลอดภัย เช่น การป้องกันมิให้มีการบุกรุก สถานที่ราชการ การไม่ให้มีบ้านร้างหรือพื้นที่ที่คนนำขยะมาทิ้ง การติดตั้งไฟฟ้าให้สว่าง ฯลฯ ซึ่ง จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากทางราชการ เนื่องจากผู้อยู่อาศัยในชุมชนส่วนมากก็จะไม่ สามารถช่วยเหลือตนเองได้

5.11.2 สรุปผลการจัดการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 2

1. สาเหตุของการเกิดอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์

- การมีคนภายนอกเข้ามาอยู่ในชุมชนอย่างหนาแน่น ส่วนมากเป็นคนต่างจังหวัด หรือคนต่างด้าว เมื่อเข้ามาอยู่ก็จะไม่มี ความสามัคคีหรือรู้จักกับคนที่อาศัยอยู่เดิม ทำให้ไม่ ช่วยเหลือกันในการป้องกันอาชญากรรม เมื่อเกิดเหตุทำให้คนร้ายได้ทรัพย์สินไปและสามารถ หลบหนีได้อย่างง่ายดาย เช่น คนพักอาศัยห้องพักร้างเคียงไม่สนใจว่าห้องข้างๆ ถูกลักทรัพย์ ทั้ง ๆ ที่พบเห็นคนร้ายเข้าไปในห้องพัก ฯลฯ

- การมีสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อคนร้ายในการก่อเหตุลักทรัพย์ คือ เมื่อทำ การลักทรัพย์แล้วสามารถหลบหนีได้ง่าย เช่น พื้นที่มีเส้นทางเข้าออกจำนวนมาก ทางส่วนมากเป็น ทางขนาดเล็ก ทะลุได้ทุกตรอกหรือซอย ไฟฟ้าไม่สว่าง สะพานลอยคนข้ามถนนอยู่ในสถานที่ เปลี่ยว หรือหมู่บ้านจัดสรรที่มีเส้นทางสาธารณะผ่าน

- ที่อยู่อาศัยมีลักษณะเป็นชุมชนเปิด กล่าวคือ มีเส้นทางเข้าออกได้จำนวนมาก มี การใช้พื้นที่ชุมชนเป็นทางลัด มีคนเข้าออกตลอดเวลา เป็นเหตุให้คนในชุมชนไม่รู้จักกันดี เพื่อน บ้านไม่ร่วมมือหรือให้ความช่วยเหลือในการแจ้งเหตุ นอกจากนี้ยังเป็นการยากที่จะป้องกัน อาชญากรรมซึ่งเกิดจากบุคคลนอกพื้นที่เข้ามาทำการลักทรัพย์

- เจ้าของบ้านหรือเจ้าของทรัพย์สินไม่ระมัดระวังหรือไม่ป้องกันตนเอง เช่น ไม่อยู่บ้านเป็นเวลาหลายวัน เก็บทรัพย์สินไว้ในบ้านพักหรือห้องพักจำนวนมากเกินจำเป็น จอดรถจักรยานยนต์โดยไม่ดับเครื่องยนต์หรือล็อคคอก ที่ทรัพย์สิน (คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก) ไว้ในรถยนต์ที่จอดหน้าแฟลต

- เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอต่อการตรวจตราพื้นที่ ทำให้ไม่มีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพื้นที่เสี่ยงภัย หรือแผนประทุษกรรมของคนร้าย เป็นเหตุให้คนร้ายไม่กลัวและลงมือประกอบอาชญากรรม

- การมีแก๊งคนร้ายชาวต่างชาติเข้ามาทำการลักทรัพย์ เช่น แก๊งฟิลิปปินส์ แก๊งเวียดนาม ฯลฯ เนื่องจากลักษณะของพื้นที่มีความหลากหลาย วิถีชีวิตมีลักษณะต่างคนต่างอยู่ ต้องออกไปทำงานแต่เช้าและกลับเข้าบ้านตอนค่ำ แก๊งคนต่างชาติจึงถือโอกาสเข้ามาประกอบอาชญากรรมในเขตพื้นที่

- การมีกลุ่มวัยรุ่นนักร้องมาวมั่วสุมกัน ทำให้เกิดการถ่มน้ำลายหรือชักจูงไปก่อเหตุอาชญากรรม

- การที่สภาพพื้นที่มีความหลากหลายในด้านของอาคารและการใช้อาคาร กล่าวคือ ภายในเขตมีทั้งที่เป็นอาคารสำนักงาน ที่อยู่อาศัยของคนที่มีฐานะแตกต่างกัน ศาสนสถาน สถานบริการ ศูนย์การค้า แหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ตลอดจนที่พักอาศัยของบุคคลทุกประเภท และสถานที่เหล่านี้จะอยู่ติดกันหรือใกล้เคียงกันไม่เป็นระเบียบตามระบบการวางผังเมือง ทำให้การจัดระเบียบชุมชนทำได้ยากมาก

2. แนวทางการป้องกันอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์

- การจัดตั้งอาสาสมัครเดินตรวจตราป้องกันทรัพย์สินชุมชน แต่ก็มีข้อจำกัดเนื่องจากไม่สามารถทำหน้าที่ได้ตลอดคืน เนื่องจากต้องไปทำงานในตอนเช้า

- การจัดกิจกรรมให้เพื่อนบ้านรู้จักกัน โดยจัดสัมมนา พบปะสังสรรค์ ทานอาหาร หรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ร่วมกัน เมื่อรู้จักกันก็จะคอยช่วยเหลือกันในการเตือนภัยหรือแจ้งเหตุเมื่อมีเหตุต้องสงสัยหรือสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นกับเพื่อนบ้าน เช่น พบเห็นรถยนต์จอดข่มอยู่หน้าบ้าน พบเห็นคนแปลกหน้าเข้าไปในบ้านของเพื่อนบ้าน

- การสร้างแนวร่วมในการป้องกันอาชญากรรมให้กับตำรวจและชุมชน โดยการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมให้คนในชุมชนทราบมากที่สุด จะเป็นแนวทางให้คนตระหนักถึงปัญหาและสร้างมาตรการในการป้องกันตนเอง

- การสร้างจิตสำนึกให้กับคนในชุมชนในด้านการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการป้องกันอาชญากรรม เริ่มต้นตั้งแต่การป้องกันตนเอง ไปสู่การป้องกันคนในครอบครัว และขยายไปสู่คนในชุมชนต่อไป ซึ่งจะเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่ยั่งยืนและมีอยู่ตลอดไป

5.11.3.สรุปผลการจัดการประชุมกลุ่มย่อย ครั้งที่ 3

1. สาเหตุของการเกิดอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์

- การขาดการระวังป้องกันตัวของเหยื่อหรือผู้เสียหาย เช่น ผู้เสียหายบางคนมีวิถีชีวิตหรือการทำงานกลางคืน มีรายได้ค่อนข้างดี จึงใช้ชีวิตอิสระไม่ระมัดระวังป้องกันตนเอง ชอบใส่ทรัพย์สินมีค่าติดตัว มีโทรศัพท์มือถือ หรือให้บุคคลอื่นเข้ามาในห้องพักได้ ทำให้คนร้ายมีโอกาสนในการประกอบอาชญากรรม

- ปัญหาที่เกิดจากการวางผังเมืองที่ไม่เหมาะสม ทำให้แต่ละแห่งมีการผสมผสานกันอย่างหลากหลาย มีบ้านเรือนอยู่ติดกับสถานบริการ หรือมีหอพักอยู่ติดกับโรงเรียน และมีชุมชนแออัดกระจายไปทั่วอยู่ติดกับบ้านพัก หอพัก แฟลต คอนโดมีเนียม ฯลฯ ทำให้การวางระบบป้องกันหรือรักษาความปลอดภัยเป็นไปได้ยากมาก

- ปัญหาทางด้านการเมืองการปกครอง ซึ่งปัจจุบันบ้านเมืองมีปัญหา ความแตกแยก แบ่งออกเป็นฝ่ายที่สนับสนุนและขับไล่รัฐบาล มีความแตกแยกด้านความคิดเห็นในการปกครองประเทศ ส่งผลมาสู่ความอ่อนแอในการบังคับใช้กฎหมาย อาชญากรหรือคนร้ายจึงถือโอกาสในการประกอบอาชญากรรม เนื่องจากกำลังของตำรวจท้องที่ส่วนหนึ่งต้องไปทำหน้าที่ระงับข้อขัดแย้งทางการเมือง หรือไปประจำการตามสถานที่ราชการสำคัญ

- การผสมผสานกันระหว่างการมีอาชญากรอยู่ทั่วไปกับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม โดยเฉพาะบริเวณที่เป็นบ้านเช่า อพาร์ทเมนต์ ซึ่งมีเรื่องการย้ายเข้าย้ายออกของคนที่มาพักสูง ทำให้ชุมชนบริเวณนั้นไม่รู้จักกัน ขาดการระวังป้องกัน เช่น ไม่มีกล้องวงจรปิด ไม่มีระบบการควบคุมทางเข้าออก เลยเปิดโอกาสให้คนร้ายเข้ามาประกอบอาชญากรรมได้ง่าย

2. แนวทางการป้องกันอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์

- การป้องกันและควบคุมอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมทางกายภาพ โดยพิจารณาวิเคราะห์ว่าบริเวณใดบ้างที่เป็นจุดเสี่ยงหรือจุดอ่อนแอ ก็จัดให้การหมดสิ้นไป การห้ามหรือบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับร้านอินเทอร์เน็ต การ ติดตั้งไฟฟ้าหรือแสงสว่างในทุกพื้นที่ของชุมชน

- การกระตุ้นให้เจ้าของบ้านหรือเจ้าของทรัพย์สินรู้จักระมัดระวังป้องกันตนเองก่อน หลังจากนั้นก็กระจายแนวคิดไปสู่ชุมชน โดยผ่านทางผู้นำชุมชนหรือบุคคลที่เป็นที่เคารพของ คนในชุมชน หรือตำรวจบ้านหรืออาสาสมัครตำรวจ โดยทำเป็นกระบวนการแบบค่อยเป็นค่อยไป
- การเสริมสมรรถนะในการป้องกันตนเองของบุคคล เช่น การสร้างความสามัคคีในชุมชน การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด การมีระบบพนักงานรักษาความปลอดภัยที่เข้มแข็ง การสร้างชุมชนให้เป็นเขตชุมชนปิดหรือไม่ให้มีการผ่านเข้าออก
- ทำการวิเคราะห์หาอาชญากรรมประเภทหลักทรัพย์ที่เกิดขึ้น เพื่อศึกษาสาเหตุ และที่สำคัญจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่คนร้ายนำทรัพย์สินไปจำหน่าย เพื่อนำมากำหนดเป็นมาตรการทางกฎหมายในควบคุมสถานที่รับซื้อของโจรเหล่านี้ เนื่องจากในปัจจุบันพบว่าทรัพย์สินที่ได้จากการประกอบอาชญากรรมนั้น คนร้ายมักจะนำไปขายกับร้านค้าของเก่า ร้านขายทอง หรือโรงรับจำนำ ฯลฯ ซึ่งผู้รับซื้อส่วนมากจะทราบดีว่าเป็นทรัพย์สินที่ถูกโจรกรรมมา แต่รับซื้อไว้เนื่องจากมีกำไรมาก และหากมีการติดตามทวงคืนจากผู้เสียหาย จะไม่ถูกดำเนินคดี เนื่องจากยังมีช่องว่างทางข้อกฎหมายในการดำเนินคดีกับเจ้าของร้านทอง ร้านค้าของเก่า หรือโรงรับจำนำ
- เพิ่มประสิทธิภาพแจ้งข่าวอาชญากรรมเพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยอาจเริ่มต้นจากกลุ่มผู้สมัครจักรยานยนต์รับจ้างที่มีอยู่จำนวนมาก หรือกระตุ้นให้คนในชุมชนช่วยกันแจ้งเบาะแสอาชญากรรม เช่น พบเห็นรถยนต์ต้องสงสัยที่ไม่เคยเห็นมาก่อน จอดอยู่หน้าบ้านของเพื่อนบ้าน ก็จดทะเบียนพร้อมแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ

5.12 การประชุมการนำเสนอผลงานวิจัย

การประชุมการนำเสนอผลงานวิจัยนี้ จัดขึ้นวันที่ 10 กันยายน 2552 เวลา 9.30 น. – 12.00 น. ณ โรงแรม เอส ดี อเวนิว เขตบางพลัด กรุงเทพฯ ซึ่งการประชุมดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยให้บุคคลที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปได้รับทราบและเพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ โดยได้มีการเชิญกลุ่มบุคคลต่างๆ เข้าร่วมการประชุม ดังนี้

1. ข้าราชการตำรวจและประชาชนในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล
2. ข้าราชการตำรวจสังกัดโรงเรียนนายร้อยตำรวจ และ กองวิจัยและพัฒนา
3. ผู้นำชุมชน และ กต.ตร. ระดับสถานีตำรวจ
4. คณาจารย์จากมหาวิทยาลัยต่างๆ
5. นักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก สาขาอาชีววิทยา การบริหารงานยุติธรรม และสังคม คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
6. นักศึกษาปริญญาโท สาขาอาชีววิทยาและกระบวนการยุติธรรม

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

7. นักศึกษาปริญญาตรี สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

8. ผู้สนใจทั่วไป

วิธีการดำเนินการประชุมการนำเสนอผลงานวิจัย แบ่งเป็น 2 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 การบรรยายพิเศษ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านมีความเข้าใจในแนวคิด ความเป็นมา หลักการ ของงานศึกษาวิจัย โดยผู้วิจัยได้บรรยายสรุปให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านทราบ

ช่วงที่ 2 การนำเสนอความคิดเห็น เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน แสดงความคิดเห็น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับผลงานวิจัยโดยเสรี

จากการประชุมการนำเสนอผลงานวิจัย มีผู้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ดังนี้

5.12.1 พล.ต.ต.สัญญา บัวเจริญ คณบดีคณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

- ในเรื่องอาสาศมัคร อาจเพิ่มในเรื่องการแจ้งข่าวอาชญากรรม โดยอาจใช้วิธีการ โทรศัพท์สายด่วนไปตามศูนย์ต่างๆ เช่น จส. 100 เป็นต้น

- เสนอแนะเรื่องการเปรียบเทียบข้อมูลกับการแจ้งเหตุของสถานีตำรวจ

5.12.2 พล.ต.ต.วิชัย พงษ์ศิริ ผู้บังคับการ กองบังคับการปกครอง โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

- ควรแบ่งพื้นที่ในการรักษาและเฝ้าระวัง ไม่ใช่ต้องใช้กำลังตำรวจทั้งหมด เพราะ กำลังตำรวจมีไม่พอ ควรให้แต่ละหน่วยงานหรือองค์กรแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ เพราะส่วนใหญ่ที่เกิด คดีลักทรัพย์ เป็นสังคมเมือง

- การส่งเสริมให้เพื่อนบ้านช่วยกันดูแล

- ในการควบคุมสายตรวจ ควรใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการควบคุมติดตาม

5.12.3 พ.ต.ท.ศิริวัฒน์ ดีพอ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาอาชญาวิทยา การบริหารงาน ยุติธรรมและสังคม คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

- ในกรณีของการแจ้งเหตุการลักทรัพย์ ถ้ามีการแจ้งเหตุมากและไม่สามารถจะจับตัวคนร้ายได้ จะมีปัญหากับสถานีตำรวจ ดังนั้นถ้าจะใช้ข้อมูลจากสถานีตำรวจอาจ ไม่สะท้อนภาพความเป็นจริงได้ การโทรแจ้งเหตุ ผู้เสียหายจะโทรแจ้งตอนกลับมาถึงบ้านแล้ว ไม่รู้ว่าถูกลักทรัพย์เมื่อไร ไม่ทราบเวลาที่ถูกลักทรัพย์แน่นอน ดังนั้นตำรวจจึงไม่สามารถกำหนดเวลา ตรวจที่แน่นอนได้

- การใช้ระบบเทคโนโลยี ซึ่งสามารถติดต่อกับสายตรวจได้ อาจทำให้สายตรวจไม่ พอใจ เพราะสามารถชี้จุดตรวจได้ เหมือนเป็นการจับผิด ตู้แดงควรใช้ระบบบัตรรูดเพื่อแสดงการตรวจ

- ควรมีมาตรการเชิงรุก เช่น การปิดล้อมตรวจค้น โดยเฉพาะ red zone กลุ่มเสี่ยงที่ต้องดูแลเป็นพิเศษ เช่น ผู้เคยต้องขัง

- การดูแลชุมชน ขาดผู้นำในการดูแล

- ควรมีการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามลักษณะงานที่เป็นปัญหา

5.12.4 ประธานชุมชน เพชรเกษม 44

- อาสาสมัครในชุมชนทำงานดี แต่ขาดงบค่าน้ำมัน ค่าเบี้ยเลี้ยงเพราะออกตรวจชุมชนก็ต้องมีค่าน้ำมัน โดยเฉพาะอาสาสมัครตำรวจบ้าน

5.12.5 ดร.ญาลิสาฐ์ ต้นสอน ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

- ควรเพิ่มรายละเอียดกลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณ

5.12.6 พ.ต.อ.วีรพล กุลบุตร นักศึกษาปริญญาเอก สาขาอาชญาวิทยา การบริหารงานยุติธรรมและสังคม คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

- การที่สุ่มตัวอย่างจากพื้นที่ที่มีคดีลักทรัพย์ในปริมาณสูง น่าจะเป็นเพราะว่าในพื้นที่นั้น มีผู้อาศัยอยู่หนาแน่น มีจำนวนมากจึงทำให้เกิดคดีลักทรัพย์มาก

- น่าจะมีการเปรียบเทียบคดีลักทรัพย์ที่ได้รับการแจ้งเหตุจาก 191 กับการแจ้งเหตุที่สถานีตำรวจ เพื่อยืนยันข้อมูลการแจ้งเหตุ

- ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่อาสาสมัครในการแจ้งข่าวอาชญากรรม

บทที่ 6

อภิปรายผลและมาตรการป้องกันการลักทรัพย์

ข้อมูลที่คณะผู้วิจัยได้ค้นพบและนำเสนอไปแล้วในบทที่ผ่านมาตามลำดับเรียงตามพื้นที่ให้เห็นถึงปัจจัยต่างๆ ที่ปรากฏในแต่ละพื้นที่ศึกษาโดยแยกออกเป็นปัจจัยทางกายภาพ สังคม และการป้องกัน ลำดับถัดไปในบทนี้จะเป็นการสรุปลักษณะโดยทั่วไปของพื้นที่ศึกษาโดยใช้ข้อมูลพื้นฐานของแต่ละพื้นที่ศึกษาเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในลักษณะของแต่ละพื้นที่ศึกษามากยิ่งขึ้น จากนั้นข้อมูลที่รวบรวมมาจากการศึกษาจะถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบกันในแต่ละปัจจัยด้านต่างๆ ในพื้นที่ศึกษาทั้งหมดเพื่อให้เห็นถึงภาพโดยรวมในแง่ของปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยมีการเปรียบเทียบปัจจัยในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ก่อน จากนั้นจะมีการเปรียบเทียบกับพื้นที่ศึกษาที่ 7 รวมทั้งมีการสรุปให้เห็นถึงลักษณะของพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์ในปริมาณสูงโดยรวมที่คณะผู้วิจัยมองเห็นจากการบูรณาการข้อมูล หลังจากนั้นจะได้นำทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งได้นำเสนอไปแล้วในบทที่ 2 มาวิเคราะห์และอภิปรายข้อค้นพบเพื่อนำไปสู่มาตรการป้องกันการลักทรัพย์ต่อไป

6.1 ลักษณะพื้นฐานของพื้นที่ศึกษา

ลักษณะโดยทั่วไปของพื้นที่ศึกษาทั้ง 7 แห่งในการศึกษาครั้งนี้อาจสรุปจากข้อมูลพื้นฐานของแต่ละพื้นที่ได้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 18 ลักษณะพื้นฐานของแต่ละพื้นที่ศึกษา

พื้นที่ศึกษาที่	ลักษณะพื้นที่โดยทั่วไป	ลักษณะเฉพาะของพื้นที่
1	ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่อยู่อาศัย มีอาคารแฟลตและอพาร์ทเมนต์ขนาดใหญ่และสูงจำนวนมาก	● อยู่ใกล้มหาวิทยาลัยเอกชนขนาดใหญ่ ● พื้นที่จำนวนมากครอบคลุมชอยขนาดใหญ่ และขนาดกลาง ● มีทั้งอพาร์ทเมนต์ราคาแพงและแฟลตของผู้ที่มีฐานะปานกลางค่อนข้างต่ำ ● มีการทำอุตสาหกรรมเย็บผ้าในบ้านพักอาศัยจำนวนมาก ● ใกล้สถานบันเทิงและแหล่งอบายมุขขนาดใหญ่จำนวนมาก

ตาราง 18 (ต่อ)

พื้นที่ศึกษาที่	ลักษณะพื้นที่โดยทั่วไป	ลักษณะเฉพาะของพื้นที่
2	ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่อยู่อาศัย มีอาคารอพาร์ทเมนต์หรือหอรัขนาดใหญ่หลายแห่ง มีทาวน์เฮ้าส์มาก	● มีชุมชนที่เป็นแหล่งธุรกิจในซอยหลายแห่ง ● มีอพาร์ทเมนต์หรือหอรั (บางแห่งมีสระว่ายน้ำบนดาดฟ้า) และมีแพลตฟอร์มที่ทางราชการจัดให้คนมีรายได้น้อยอาศัยอยู่ ● มีการทำอุตสาหกรรมเย็บผ้าในบ้านพักอาศัยจำนวนมาก ● พบตู้การพนันในพื้นที่ศึกษา
3	เป็นแหล่งการค้า พื้นที่อยู่อาศัย และอาคารสำนักงาน	● อยู่ใจกลางแหล่งคนพลุกพล่านของกรุงเทพฯ ● มีโรงแรม โรงพยาบาลขนาดใหญ่ โรงภาพยนตร์หลายแห่ง และมีสวนสาธารณะ ● มีชุมชนแออัดที่บุกรุกที่ของการรถไฟ และชุมชนแออัดใกล้ทางด่วน
4	เป็นแหล่งการค้า พื้นที่อยู่อาศัย อาคารสำนักงานขนาดใหญ่	● มีโรงแรมและอพาร์ทเมนต์หรือหอรัราคาแพงจำนวนมาก ● มีชุมชนแออัดที่บุกรุกที่ของการรถไฟ และชุมชนแออัดใต้ทางด่วน ● มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวและพักอาศัยเป็นจำนวนมาก ● มีธุรกิจบริการคนต่างชาติมาก เช่น บริษัทนำเที่ยว ร้านอาหาร ผับ บาร์ จิวเวลรี่ เป็นต้น

ตาราง 18 (ต่อ)

พื้นที่ศึกษาที่	ลักษณะพื้นที่โดยทั่วไป	ลักษณะเฉพาะของพื้นที่
5	เป็นแหล่งสำนักงานขนาดใหญ่ และพื้นที่ อยู่อาศัย	● ใกล้สนามกีฬาขนาดใหญ่ ● มีชุมชนแออัดและชุมชนชาวจีน รวมทั้ง ศาลเจ้าจีน ● พบตึกแถวกลุ่มหนึ่งซึ่งเคยถูกคนร้าย ปีนเข้าลักทรัพย์ถึง 5 หลังในบริเวณ เดียวกัน บางบ้านถูกขึ้นมากกว่า 1 ครั้ง
6	เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและทำการค้าของ คนไทยเชื้อสายจีน	● บ้านเรือนส่วนใหญ่เป็นตึกแถวเกือบ ทั้งหมด ● มีศาลเจ้าจีน วัดจีน และมูลนิธิของคน ไทยเชื้อสายจีน ● ทางเดินภายในตรอกแคบแม้ว่าจะไม่ เป็นชุมชนแออัด
7	เป็นกลุ่มของสถานที่ราชการ และเป็น บริเวณที่อยู่อาศัย	● มียามหรือ รปภ.เฝ้าสถานที่ซึ่งเป็น สถานที่ราชการอยู่ตลอดเวลา ● ทางในบริเวณที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่เป็น ทางตัน ● ผู้อยู่อาศัยจำนวนมากในพื้นที่รู้จักกันดี ● พื้นที่อยู่อาศัยอยู่ใกล้บ้านพักของ บุคคลสำคัญ ทำให้สภาพแวดล้อม ทางกายภาพ เช่น ต้นไม้ และเส้นทาง คมนาคม ดูสะอาดเรียบร้อยเป็น ระเบียบ มีตำรวจตั้งด่านในเวลา กลางคืนบ่อย

6.2 ปัจจัยด้านกายภาพ

ตามที่คณะผู้วิจัยได้แบ่งปัจจัยทางด้านกายภาพออกเป็น 21 ปัจจัย ดังที่ได้กล่าวไปแล้วในบทที่ 3 โดยจะแสดงปัจจัยเหล่านี้อีกครั้งตามตาราง 19 ดังนี้

ตาราง 19 ปัจจัยด้านกายภาพ

รหัส	ชื่อปัจจัย
PHY1	ลักษณะที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่ เป็นบ้านเช่า/อพาร์ทเมนต์/คอนโด/แฟลต
PHY2	มีชุมชนแออัดหรืออยู่ในบริเวณใกล้เคียง
PHY3	เป็นที่ตั้งของสำนักงานหรือใกล้ (office area)
PHY4	มีเส้นทางเข้าออกมาก
PHY5	มีทางมีด/เปลี่ยว
PHY6	มีทางแคบ/ทางชำรุด
PHY7	มีที่รกร้างว่างเปล่า/บ้านร้าง
PHY8	มีร้านอินเทอร์เน็ต/ร้านเกมส์
PHY9	มีสวนสาธารณะสำหรับคนทั่วไป
PHY10	มีร้านสะดวกซื้อ
PHY11	มีวินรถจักรยานยนต์/มีป้ายรถประจำทาง
PHY12	มีตลาดนัด
PHY13	มีร้านค้าของเก่า/ชาเล้ง/ร้านขายของมือสอง
PHY14	มีร้านซ่อมรถจักรยานยนต์/อู่ซ่อมรถ
PHY15	มีตู้การพนัน/การพนัน
PHY16	มีคาราโอเกะ/ผับ/บาร์/สถานบันเทิง
PHY17	มีโต๊ะสนุกเกอร์
PHY18	มีขยะในที่สาธารณะ
PHY19	มีการพนันที่กำแพง
PHY20	มีการวางของ/จอดรถเกะกะ
PHY21	เป็นพื้นที่รอยต่อระหว่างหลายสถานีตำรวจ

ข้อมูลที่คณะผู้วิจัยได้จากการเก็บข้อมูลด้วยวิธีต่างๆ ได้แก่ การสัมภาษณ์บุคคล และการสำรวจในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 7 สามารถสรุปการพบลักษณะของปัจจัยด้านกายภาพในพื้นที่ต่างๆ ดังตาราง 20 ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นปัจจัยต่างๆ ข้ามพื้นที่ศึกษาทั้ง 7 พื้นที่ดังนี้

ตาราง 20 ข้อมูลสรุปปัจจัยทางกายภาพของพื้นที่ศึกษาที่ 1 - 7

ปัจจัย /พท.	PH	PH	PH	PH	PH	PH	PH	PH	PH	PH	PH	PH	PH	PH	PH
	Y 1	Y 2	Y 3	Y 4	Y 5	Y 6	Y 7	Y 8	Y 9	Y 10	Y 11	Y 12	Y 13	Y 14	Y 15
1	√	○	○	√	√	√	√	√	○	√	√	○	√	√	√
2	√	○	○	√	√	√	√	√	○	√	√	√	√	√	√
3	√	√	√	√	√	√	√	√	√	○	√	√	√	√	√
4	√	√	√	√	√	√	√	○	○	√	√	○	√	○	√
5	√	√	√	√	√	○	√	√	○	√	√	○	√	√	√
6	√	○	○	√	√	√	√	√	○	√	√	√	√	√	√
7	○	x	√	x	x	x	x	x	x	○	○	x	x	○	x

√ หมายถึงพบปัจจัยในพื้นที่ศึกษา

x หมายถึงพบปัจจัยในพื้นที่ศึกษาแต่มีลักษณะในทางตรงกันข้าม

○ หมายถึงพบปัจจัยในพื้นที่ศึกษาบ้างแต่ไม่ชัดเจนหรือแทบไม่พบเลย

6.2.1 ลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเช่า/อพาร์ทเมนต์/คอนโด/แฟลตมาก (PHY1)

เมื่อพิจารณาพื้นที่ซึ่งมีเหตุลัทธิภัยเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 จะพบว่าพื้นที่ศึกษาเหล่านี้มีที่อยู่อาศัยที่มีลักษณะเป็นบ้านเช่า อพาร์ทเมนต์ คอนโด หรือแฟลต อยู่มากในทุกพื้นที่ โดยในพื้นที่ศึกษาที่ 1 และ 2 มีอพาร์ทเมนต์และแฟลตมาก ในพื้นที่ศึกษาที่ 3, 4 และ 5 มีอพาร์ทเมนต์และบ้านเช่ามาก โดยเฉพาะบ้านเช่าที่มีการแบ่งพื้นที่ภายในบ้านหนึ่งหลังเป็นห้องๆ ที่มีขนาดเล็กมาก มองจากภายนอกบ้านจะเห็นมิเตอร์ไฟจำนวนหลายมิเตอร์ที่ฝาบานหนึ่งหลัง ส่วนใหญ่แต่ละห้องมีคนอยู่อาศัยมากกว่า 1 คนและเป็นจำนวนมากที่อยู่ในลักษณะเป็นครอบครัว บ้านเช่าลักษณะนี้จำนวนมากถูกดัดแปลงจากเดิมที่เป็นบ้านไม้สองชั้นซึ่งไม่ได้ถูกสร้างมาเพื่อรองรับผู้อาศัยจำนวนมาก ระบบสาธารณูปโภคภายในบ้าน เช่น น้ำ ไฟ และสุขาภิบาล ย่อมไม่สามารถรองรับคนจำนวนมากนี้ได้ สภาพชุมชนที่มีบ้านเช่าแบบนี้จำนวนมากย่อมได้รับผลกระทบในเรื่องความเป็นระเบียบและสุขลักษณะ ในบริเวณที่มีที่อยู่อาศัยในลักษณะตามปัจจัยทางกายภาพนี้ ย่อมมีผู้คนจำนวนมากผ่านเข้ามาหรืออยู่อาศัย รวมทั้งญาติพี่น้องเพื่อนฝูงของคนเหล่านี้ที่จะแวะเวียนผ่านเข้ามาในพื้นที่ ในขณะที่ในพื้นที่ศึกษาที่ 7 ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีเหตุลัทธิภัยเกิดขึ้นน้อยมากพบว่าในจุดที่ 1 ของพื้นที่ศึกษาที่ 7 ไม่ใช่พื้นที่ซึ่งคนทั่วไปจะอยู่อาศัย เนื่องจากเป็นสถานที่ราชการ ส่วนจุดที่ 2 ข้อมูลยังไม่ชัดเจนพอที่จะสรุปได้ว่ามีที่อยู่อาศัยประเภทนี้นานหรือน้อย

6.2.2 มีชุมชนแออัดหรืออยู่ในบริเวณใกล้เคียง (PHY2)

ปัจจัยทางกายภาพในข้อนี้มีลักษณะที่ชัดเจนในพื้นที่ศึกษาที่ 3, 4, และ 5 โดยมีทั้งชุมชนแออัดที่บุกรุกที่สาธารณะ เช่น พื้นที่ข้างทางรถไฟ ริมคลอง และชุมชนแออัดที่ใกล้ทางด่วน ผู้อยู่อาศัยในชุมชนแออัดเหล่านี้คือผู้ที่มีรายได้น้อยและไม่ค่อยมีทรัพย์สินราคาแพงภายในบ้าน สภาพความเป็นอยู่มีคุณภาพชีวิตที่ต่ำ มีความหนาแน่นของผู้อยู่อาศัยสูงยิ่งกว่าบริเวณที่เป็นบ้านเช่า อพาร์ทเมนต์ คอนโด หรือแฟลต บริเวณชุมชนแออัดเหล่านี้มีผู้คนผ่านไปมาในบริเวณชุมชนมากทั้งที่เป็นผู้ที่อยู่อาศัยและผู้ที่มีธุระหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับชุมชน ส่วนพื้นที่ศึกษาที่ 1 และ 2 เป็นพื้นที่ซึ่งคณะผู้วิจัยไม่พบชุมชนแออัดและไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนว่ามีชุมชนแออัด พื้นที่ศึกษาที่ 6 เป็นย่านการค้าและธุรกิจของคนไทยเชื้อสายจีนเสียส่วนใหญ่และไม่พบชุมชนแออัดและไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนว่ามีชุมชนแออัดในพื้นที่เช่นกัน สำหรับพื้นที่ศึกษาที่ 7 ซึ่งมีเหตุลัทธิภัยเกิดขึ้นน้อยนั้นพบว่าบางบริเวณที่มีชุมชนบ้านเรือนในลักษณะที่เป็นชุมชนแออัด แต่บริเวณของพื้นที่ศึกษาที่ 7 นี้เป็นพื้นที่ซึ่งมีลักษณะที่ถูกตัดขาดจากบริเวณที่เป็นชุมชนแออัดเนื่องจากการเดินทางติดต่อ

ระหว่างชุมชนแออัดที่อยู่ใกล้และบริเวณพื้นที่ศึกษาที่ 7 เป็นไปได้ยากและไม่สะดวกไม่ว่าจะเป็นด้วยการเดินเท้าหรือทางรถจักรยานยนต์และรถยนต์ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 5

6.2.3 เป็นที่ตั้งของสำนักงานหรือใกล้สำนักงาน (PHY3)

ในพื้นที่ศึกษาที่ 3, 4 และ 5 พบว่ามีอาคารสถานที่ซึ่งเป็นสำนักงาน (office) ตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ศึกษาที่ 5 นั้นมีบางบริเวณที่คณะผู้วิจัยลงไปสำรวจพบว่าแทบจะไม่มีบ้านสำหรับอยู่อาศัยเลย มีแต่อาคารสำนักงานซึ่งจะมีคนจำนวนมากเข้ามาทำงานในบริเวณดังกล่าวในช่วงเวลากลางวันในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และบริเวณนี้จะแทบไม่มีคนในช่วงเวลากลางคืนของวันธรรมดาและตลอดทั้งวันในวันเสาร์และอาทิตย์ บริเวณที่เป็นสำนักงานนี้จะมีลักษณะที่แตกต่างกับพื้นที่ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยในแง่ของการตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์ กล่าวคือบริเวณนี้มีโอกาสตกเป็นเหยื่อในเวลากลางคืนทุกวันหรือในเวลากลางวันในวันเสาร์และอาทิตย์ แต่ในพื้นที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่จะตกเป็นเหยื่อในตอนกลางวันในวันธรรมดา สำหรับพื้นที่ศึกษาที่ 7 ซึ่งมีเหตุลักทรัพย์น้อยนั้นมีบางบริเวณที่เป็นพื้นที่ของสำนักงานคือสวนราชการ

6.2.4 มีเส้นทางเข้าออกมาก (PHY4)

จากข้อมูลที่เก็บได้ชี้ให้เห็นความชัดเจนของปัจจัยในข้อนี้คือการที่พื้นที่ศึกษาทุกพื้นที่ตั้งแต่พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 มีเส้นทางเข้าออกชุมชนหรือเส้นทางในพื้นที่ซึ่งมีทางเข้าออกมาก เส้นทางเหล่านี้มีลักษณะเชื่อมต่อกับเส้นทางอื่น คือไม่ใช่เส้นทางที่ตัน เส้นทางต่างๆ มีการเชื่อมโยงต่อกันและหลายแห่งมีลักษณะสลับซับซ้อน เส้นทางพวกนี้มีทั้งที่เป็นทางสำหรับรถยนต์และสำหรับคนเดินเท้าสัญจร ซึ่งบ่อยครั้งเป็นการยากสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือคนแปลกถิ่นที่จะเข้าออกสู่ชุมชนที่มีเส้นทางในลักษณะนี้ ในขณะที่เดียวกันเส้นทางที่เชื่อมทะลุไปสู่เส้นทางอื่นได้เหล่านี้มักจะเป็นเส้นทางสัญจรสำหรับคนจำนวนมากเนื่องจากให้ความสะดวกในการเดินทาง ทำให้เส้นทางเหล่านี้มีคนพลุกพล่านอยู่เกือบตลอดเวลา แต่ในพื้นที่ศึกษาที่ 7 กลับพบว่าเส้นทางภายในพื้นที่มีลักษณะที่ไม่เชื่อมต่อกับเส้นทางอื่นและไม่มีความสลับซับซ้อน ไม่มีทางแยกแตกซอยย่อยออกไป แต่เป็นทางตันเสียส่วนใหญ่

6.2.5 มีทางมืด/เปลี่ยว (PHY5)

เช่นเดียวกันกับปัจจัย PHY4 ภายในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ต่างพบว่าเส้นทางที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอและมีลักษณะเปลี่ยวในเวลากลางคืน ผู้ที่อาศัยอยู่ภายในพื้นที่เหล่านี้ต่างแสดงความเห็นในปัจจัยข้อนี้ตรงกัน เส้นทางที่มีมืดและเปลี่ยวเหล่านี้ย่อมเปิดโอกาสให้กับผู้ที่จะกระทำความผิดได้ลงมือได้สะดวกมากยิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกันในพื้นที่ศึกษาที่ 7 ไม่พบเส้นทางที่มีมืดหรือเปลี่ยวต่างๆ ที่พื้นที่ศึกษาที่ 7 อยู่ใกล้กับพื้นที่ศึกษาที่ 2, 3 และ 5

6.2.6 ทางแคบ/ทางชำรุด (PHY6)

พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ยกเว้นพื้นที่ศึกษาที่ 5 ต่างมีเส้นทางที่มีลักษณะแคบและมีลักษณะชำรุดอยู่ เส้นทางเหล่านี้มักจะอยู่ในบริเวณใต้ทางด่วน ซึ่งผิวทางไม่ได้ลาดปูนซีเมนต์และมีน้ำท่วมขังส่งกลิ่นเหม็น หากเป็นทางในบริเวณชุมชนแออัดบางแห่งแคบจนกระทั่งรถจักรยานยนต์ผ่านไม่ได้ มีคนเดินเท้าเท่านั้นที่สามารถจะใช้เส้นทางได้ หลายบริเวณที่เป็นทางขอยแคบแต่ยังมีการนำรถยนต์ไปจอดไว้ข้างเดียวหรือทั้งสองข้างทางทำให้รถวิ่งผ่านได้ที่ละคัน ในบางเส้นทางถนนหรือขอยตรงทางเท้ามีการตั้งวางสิ่งของเพื่อขายสินค้า เพื่อขายอาหารที่มีโต๊ะและเก้าอี้ไว้บริการลูกค้าให้นั่งรับประทานอาหาร การตั้งวางสิ่งของเหล่านี้เป็นสาเหตุทำให้ทางเท้าสำหรับคนสัญจรผ่านแคบ บางครั้งคนเดินเท้าต้องลงไปเดินบนผิวทางที่รถยนต์วิ่งผ่าน บางจุดมีช่องหลุมบนผิวทางจราจในขอยที่คนอาจเดินก้าวเท้าตกลงไปช่องนี้ได้ทั้งขาซึ่งอาจทำให้บาดเจ็บได้ (พบในพื้นที่ศึกษาที่ 2) แต่มีพลเมืองดีนำท่อเหล็กขนาดเล็กไปปักไว้ สำหรับพื้นที่ศึกษาที่ 7 จากข้อมูลที่เก็บมาได้แสดงให้เห็นว่าทางในพื้นที่ศึกษาที่ 7 อยู่ในสภาพเรียบร้อยดี ไม่มีการชำรุดหรือเป็นทางแคบ

6.2.7 มีที่รกร้างว่างเปล่า/บ้านร้าง (PHY7)

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 มีบริเวณที่เป็นที่รกร้างว่างเปล่าหรือบ้านร้าง พื้นที่รกร้างหรือบ้านร้างเหล่านี้มักเป็นสถานที่ซึ่งมีขยะ มีหญ้าหรือต้นไม้ขึ้นรก บางครั้งเป็นสถานที่ซึ่งวัยรุ่นใช้ในการจับกลุ่มกัน และอาจเป็นจุดที่ล่อแหลมที่คนร้ายใช้เป็นช่องทางผ่านในการเข้าสู่บ้านของเหยื่อเพื่อทำการลักทรัพย์ ในขณะที่ข้อมูลจากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าในพื้นที่ศึกษาที่ 7 ไม่พบว่ามีบ้านร้าง แต่พบที่ว่างเปล่าที่คนในพื้นที่เข้าไปใช้ประโยชน์ในการพักผ่อนและทำงานฝีมือซึ่งก่อให้เกิดรายได้ สภาพของที่ว่างเปล่านี้จึงไม่อยู่ในสภาพที่ทรุดโทรมนัก

6.2.8 มีร้านอินเทอร์เน็ต/ร้านเกมส์ (PHY8)

พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ยกเว้นพื้นที่ศึกษาที่ 4 พบว่ามีร้านอินเทอร์เน็ตหรือร้านเกมส์อยู่ในพื้นที่ สถานที่ประเภทนี้ได้รับการบอกเล่าจากผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาว่าเป็นที่ซึ่งวัยรุ่นมารวมตัวกันเป็นจำนวนมาก ร้านอินเทอร์เน็ตหรือร้านเกมส์ในหลายพื้นที่ไม่ใช่ร้านใหญ่ คือมีคอมพิวเตอร์ให้เช่าใช้เพียง 2 – 3 เครื่อง โดยข้อมูลจากการศึกษาไม่พบว่าพื้นที่ศึกษาที่ 7 มีร้านอินเทอร์เน็ตหรือร้านเกมส์

6.2.9 มีสวนสาธารณะสำหรับคนทั่วไป (PHY9)

ปัจจัยในข้อนี้พบอยู่ในพื้นที่ศึกษาที่ 3 เพียงพื้นที่เดียว นอกนั้นในพื้นที่ศึกษาอื่นไม่พบว่ามีสวนสาธารณะสำหรับคนทั่วไป สวนสาธารณะที่พบในพื้นที่ศึกษาที่ 3 มีพื้นที่ขนาดใหญ่ แต่ไม่มี

พื้นที่สำหรับจอดรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์มากนัก มีประชาชนทั่วไปเข้าไปใช้สถานที่ในการออกกำลังกายในเวลากลางวันมากพอสมควร

6.2.10 มีร้านสะดวกซื้อ (PHY10)

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าในทุกพื้นที่ศึกษาตั้งแต่พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ยกเว้นพื้นที่ศึกษาที่ 3 มีร้านสะดวกซื้ออยู่ ซึ่งมีทั้งร้านที่เป็นเฟรนไชน์ อย่างร้านเซเว่นอีเลเว่น ซึ่งพบมากที่สุด ร้าน 108 Shop และร้านสะดวกซื้อที่ไม่มีชื่อเป็นที่รู้จักและร้านพวกนี้มักไม่ได้เปิดตลอด 24 ชั่วโมงเหมือนร้านที่เป็นเฟรนไชน์ ร้านสะดวกซื้อจะตั้งอยู่บริเวณริมถนนหรือซอยใหญ่ ส่วนใหญ่ไม่มีที่จอดรถให้กับลูกค้าโดยเฉพาะ สำหรับในพื้นที่ศึกษาที่ 3 ข้อมูลที่ได้ไม่ยืนยันว่าพบร้านสะดวกซื้อ ส่วนพื้นที่ศึกษาที่ 7 พบร้านสะดวกซื้อน้อยมาก

6.2.11 มีวินรถจักรยานยนต์/มีป้ายรถประจำทาง (PHY11)

วินรถจักรยานยนต์เป็นปัจจัยที่คณะผู้วิจัยพบในทุกพื้นที่ศึกษาตั้งแต่พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 โดยพบทั่วไปตามตรอกหรือซอยหรือบริเวณปากซอย ในพื้นที่ศึกษาที่ 3 มีลักษณะพิเศษเพิ่มเข้ามาคือมีวินรถตู้ที่รับผู้โดยสารไปส่งยังที่หมายปลายทางในต่างจังหวัดซึ่งมีอยู่หลายจังหวัด พื้นที่บริเวณนี้มีผู้คนพลุกพล่านมากและมีรถตู้จอดอยู่หลายสิบคันทั้งที่รอผู้โดยสารขึ้นและที่จอดรถรอต่อคิวเพื่อรับผู้โดยสาร สำหรับป้ายรถประจำทางมีเฉพาะตามริมถนนและซอยใหญ่เท่านั้น ส่วนในพื้นที่ศึกษาที่ 7 พบวินรถจักรยานยนต์และป้ายรถประจำทางบ้างไม่กี่จุด

6.2.12 มีตลาดนัด (PHY12)

ข้อมูลจากการศึกษาพบว่าในพื้นที่ศึกษาที่ 2, 3 และ 6 มีตลาดนัดอยู่ในพื้นที่ ตลาดนัดถือว่าเป็นแหล่งที่คนในพื้นที่และจากบริเวณใกล้เคียงจะเข้ามาจับจ่ายใช้สอยเงินเพื่อให้ได้สินค้าประเภทอาหารและของใช้ต่างๆ ตลาดนัดเหล่านี้ในหลายจุดยังเป็นแหล่งระบายสินค้ามือสองที่อาจได้มาอย่างผิดกฎหมาย เช่น นาฬิกาข้อมือ เครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีราคาไม่มากนัก เป็นต้น ตลาดนัดที่พบในพื้นที่ศึกษาที่ 2, 3 และ 6 มีขนาดค่อนข้างใหญ่ สำหรับพื้นที่ศึกษาที่ 7 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาชี้ว่าไม่มีตลาดนัดในพื้นที่

6.2.13 มีร้านค้าของเก่า/ชาเล้ง/ร้านขายของมือสอง (PHY13)

พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ต่างมีร้านค้าของเก่าหรือคนใช้รถเก็บ/ซื้อขยะเพื่อนำไปขาย (ชาเล้ง) หรือร้านขายของมือสอง โดยเฉพาะในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ที่มีร้านรับซื้อของเก่าขนาดใหญ่มาก ส่วนในพื้นที่ศึกษาที่ 2 – 6 จะเป็นพวกชาเล้งและร้านซื้อขายของมือสอง โดยมีข้อมูลว่าพวกชาเล้งจะใช้พื้นที่ใต้ทางด่วนหรือพื้นที่สาธารณะอื่นในการหลบซ่อน บางแห่ง (พื้นที่ศึกษาที่ 3) พบการนำเอาสิ่งของเก่าที่เก็บหรือรับซื้อมารวมกองไว้กับพื้นภายในบริเวณชุมชนเป็นบริเวณกว้าง (ประมาณ

พื้นที่เท่ากับสนามตระกร้อ 1 สนาม) ดูเหมือนจะเป็นสถานที่คัดแยกของเก่าก่อนที่จะนำไปขายยังร้านที่รับซื้อของเก่า มีแผงขายสินค้ามือสองตามพื้นที่ว่างใต้ทางด่วน (พื้นที่ศึกษาที่ 3) โดยมีการวางขายสินค้าไปแล้วบนพื้นที่ทางที่คนเดินผ่าน ปัจจัยในข้อนี้มักจะเกี่ยวข้องกับการซื้อขายสินค้าที่มีการลักมา โดยเฉพาะพวกชาเล้งที่มักตกเป็นผู้ต้องสงสัยเมื่อมีการลักทรัพย์เกิดขึ้นตามเคหสถาน ส่วนบริเวณใกล้เคียงกับพื้นที่ศึกษาที่ 7 พบว่ามีร้านค้าของเก่าอยู่ข้างบ้านเรือนที่ดูทรุดโทรมเหมือนชุมชนแออัดแต่มีลักษณะตัดขาดจากบริเวณที่ศึกษา

6.2.14 มีร้านซ่อมรถจักรยานยนต์/อู่ซ่อมรถ (PHY14)

ข้อมูลจากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 มีร้านซ่อมรถจักรยานยนต์หรืออู่ซ่อมรถในทุกพื้นที่ยกเว้นพื้นที่ศึกษาที่ 4 รวมทั้งพื้นที่ศึกษาที่ 7 ซึ่งข้อมูลไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะสรุปว่ามีปัจจัยประเภทนี้หรือไม่ ประเด็นเกี่ยวกับการลักทรัพย์นั้นร้านซ่อมรถจักรยานยนต์หรืออู่ซ่อมรถมักจะเกี่ยวข้องกับการหรือขึ้นส่วนของรถจักรยานยนต์หรือรถยนต์ที่ถูกลักมา โดยสถานที่เหล่านี้สามารถเป็นแหล่งที่ระบายสินค้าที่ได้มาโดยมิชอบไม่ว่าจะเป็นการลักมาหรือรับซื้อต่อมาอีกทอดหนึ่ง เมื่อรถจักรยานยนต์หรือรถยนต์ที่ถูกขโมยมาถูกดัดแปลงในสถานที่เหล่านี้หรือขึ้นส่วนอะไหล่ของรถที่ถูกขโมยมาถูกนำมาประกอบกับรถคันอื่นแล้ว การติดตามรถที่ถูกขโมยจะทำได้ยากขึ้นเป็นอย่างมาก อีกประการหนึ่งสถานที่เหล่านี้โดยเฉพาะร้านซ่อมรถจักรยานยนต์อาจเป็นแหล่งมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่นที่แว่เวียนกันมาพบกันหรือมาดูสินค้าอีกด้วย

6.2.15 มีตู้การพนัน/การพนัน (PHY15)

เป็นที่น่าสังเกตว่าข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าในทุกพื้นที่ศึกษาตั้งแต่พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ล้วนแต่มีแหล่งการพนันอยู่ในพื้นที่ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นตู้ม้าที่ตั้งไว้ให้หยอดเหรียญตามแฟลต การพนันห่วยจับยี่เก หรือการลักลอบเล่นการพนันกันในบริเวณชุมชนที่ลับตาเจ้าหน้าที่ตำรวจ แหล่งการพนันย่อมเป็นต้นเหตุให้เกิดความต้องการเงินเพื่อนำมาเล่น และนำไปสู่การลักทรัพย์ได้ ทั้งยังเป็นแหล่งที่พวกวัยรุ่นในพื้นที่ชอบมาใช้เวลาอยู่ในสถานที่เหล่านี้ ส่วนพื้นที่ศึกษาที่ 7 พบว่าไม่มีแหล่งการพนันอยู่ในพื้นที่

6.2.16 มีคาราโอเกะ/ผับ/บาร์/สถานบันเทิง (PHY16)

สำหรับปัจจัยเรื่องนี้มีคือคาราโอเกะ ผับ บาร์ หรือสถานบันเทิงนั้นข้อมูลที่รวบรวมมาได้ชี้ให้เห็นว่ามีอยู่ในพื้นที่ศึกษาที่ 1, 2, 5 และ 6 สถานที่เหล่านี้ดึงดูดคนทั้งภายในและภายนอกพื้นที่ให้เข้ามาใช้บริการ โดยสถานที่เหล่านี้มีการจำหน่ายสุราให้กับผู้ให้บริการด้วย ผู้ที่เข้าไปเที่ยวในสถานที่เหล่านี้เมื่อดื่มสุราและเกิดอาการมึนเมาจะไม่สามารถป้องกันตัวเองได้อย่างปกติ

และอาจตกเป็นเหยื่อของการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินได้ ในพื้นที่ศึกษาที่ 7 พบว่าไม่มีสถานที่เหล่านี้ อยู่แต่อย่างใด

6.2.17 มีโต๊ะสนุ๊กเกอร์ (PHY17)

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแสดงว่ามีเพียงพื้นที่ศึกษาที่ 3 และ 5 เท่านั้นที่มีสถานที่ซึ่งมีโต๊ะ สนุ๊กเกอร์ไว้ให้บริการ สถานที่แบบนี้เป็นที่นัดพบสังสรรค์ของกลุ่มวัยรุ่น และส่วนใหญ่มีการ จำหน่ายสุราให้กับผู้เข้าไปเล่นด้วย สำหรับพื้นที่ศึกษาที่ 1, 2, 4, 6 และ 7 นั้นข้อมูลไม่ชัดเจน พอที่จะสรุปได้ว่ามีปัจจัยนี้หรือไม่

6.2.18 มีขยะในที่สาธารณะ (PHY18)

จากข้อมูลพบว่าพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ล้วนแล้วแต่มีสภาพชุมชนหรือทางที่มีขยะอยู่ในที่ สาธารณะ มีอยู่หลายจุดที่มีการทิ้งขยะลงในคูคลองจนน้ำเน่าเสีย มีสีเขี้ยวเข้มหรือค่อนข้างดำ คล้ำและมีกลิ่นเหม็น บางพื้นที่มีขยะหรืออุจจาระของสุนัขอยู่ตามพื้นที่ทางเดินภายในชุมชนเต็ม ไปหมด บางจุดมีขยะล้นถังออกมาและมีขยะอยู่ข้างๆ ถัง ส่วนในพื้นที่ศึกษาที่ 7 นั้นไม่พบขยะ ในที่สาธารณะ โดยมีการดูแลรักษาความสะอาดทำให้บริเวณพื้นที่ศึกษาที่ 7 มีความเป็นระเบียบ เรียบร้อย

6.2.19 มีการพนันสีกำแพง (PHY19)

พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ล้วนแล้วแต่มีการพบบริเวณที่มีการพนันสีข้างกำแพงที่มองเห็นได้ใน ที่สาธารณะ ทำให้สภาพความเป็นระเบียบในชุมชนเสียไป ส่วนในพื้นที่ศึกษาที่ 7 พบว่าไม่มีการ กระทำแบบนี้

6.2.20 มีการวางของ/จอดรถเกะกะ (PHY20)

พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ล้วนแล้วแต่มีการกระทำตามปัจจัยนี้ทั้งสิ้น คือมีการจอดรถในที่ห้าม จอดซึ่งเป็นการกีดขวางการจราจร มีการวางสิ่งของตามทางเท้าไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์และสิ่งของ สำหรับขายอาหาร เช่น รถเข็นขายอาหาร รถสามล้อถีบ ถังใส่น้ำแข็ง ถังแก๊สและเตา กะละมังใส่น้ำเพื่อล้างจานชาม โต๊ะเก้าอี้สำหรับให้ลูกค้านั่งรับประทานอาหาร เป็นต้น พบการวางกระถาง ต้นไม้ กองวัสดุไม้ใช้แล้ว รวดตากเสื้อผ้า ขวดเบียร์เปล่า หลายจุดพบการจอดรถจักรยานยนต์บน ทางเท้า บางแห่ง (พื้นที่ศึกษาที่ 4) มีการวางขายสินค้าส่วนใหญ่สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติบน ทางเท้า โดยมีการกางผ้าใบเป็นหลังคาและวางสินค้าตลอดสองข้างทางเดินบนทางเท้า เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า เสื้อผ้า ของที่ระลึก นาฬิกา แว่นตา ปากกา กระเป๋าถือผู้หญิง แผ่นซีดีเพลงและ ภาพยนตร์ละเมิดลิขสิทธิ์ ทำให้เหลือทางเดินบนทางเท้าที่แคบลงมาก ปัจจัยในข้อ 6.2.18 –

6.2.20 นี้ เป็นเรื่องความเป็นระเบียบเรียบร้อยที่มองเห็นทางกายภาพอย่างชัดเจนและมีผลต่อ

ความรู้สึกของผู้พบเห็นถึงความน่าอยู่ของชุมชน แต่ผู้ที่อยู่อาศัยในบริเวณนั้นอาจไม่รู้สึกละไรมากนักเนื่องจากชินตาและคุ้นเคยกับสภาพดังกล่าว สำหรับพื้นที่ศึกษาที่ 7 พบว่าไม่มีการตั้งวางสิ่งของหรือจอดรถเกะกะ และภาพโดยรวมแล้วลักษณะทางกายภาพตามปัจจัยข้อ 6.2.18 – 6.2.20 มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยแตกต่างจากบริเวณที่คณะผู้วิจัยเดินสำรวจในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 อย่างเห็นได้ชัดเจน

6.2.21 เป็นพื้นที่รอยต่อระหว่างหลายสถานีตำรวจ (PHY21)

หลายบริเวณในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 เป็นพื้นที่ใกล้เคียงหรือในบริเวณที่เป็นความรับผิดชอบของหลายสถานีตำรวจ พื้นที่เหล่านี้อาจเรียกว่าเป็นบริเวณชายแดนของสถานีตำรวจที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจเดินทางผ่านหรือตรวจตราบ่อยกว่าบริเวณอื่นตามธรรมชาติของลักษณะพื้นที่ มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเองให้ข้อมูลว่าบริเวณรอยต่อเหล่านี้มักมีการกระทำผิดกฎหมายเกิดขึ้น นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนยังเชื่อว่าบริเวณเหล่านี้พวกมิจฉาชีพชอบมาก่อคดีแล้วหลบหนีออกนอกพื้นที่ไป ในขณะที่เดียวกันพื้นที่รอยต่อในลักษณะนี้ไม่พบในพื้นที่ศึกษาที่ 7

6.3 ปัจจัยด้านสังคม

ปัจจัยทางด้านสังคมแบ่งออกเป็น 11 ปัจจัยตามตาราง 21 ดังนี้

ตาราง 21 ปัจจัยด้านสังคม

รหัส	ชื่อปัจจัย
SOC1	มีปัญหาอาชญากรรม
SOC2	มีการมั่วสุมของวัยรุ่น
SOC3	การเป็นเจ้าของบ้าน/เช่าอยู่/บุกรุกที่
SOC4	มีความหลากหลายทางด้านสถานะ ทางเศรษฐกิจ สังคมและอาชีพ (SES)
SOC5	ไม่มีการทำกิจกรรมร่วมกันของคนในชุมชน
SOC6	คนย้ายเข้าย้ายออกบ่อย
SOC7	มีคนพลุกพล่านหรือสัญจรผ่านมาก
SOC8	ต่างคนต่างอยู่
SOC9	มีนักท่องเที่ยวต่างชาติ
SOC10	มีคนต่างด้าว/คนต่างชาติอาศัยอยู่
SOC11	มีคนจรจัด/ขอทาน/สติไม่ดี

ข้อมูลที่คณะผู้วิจัยได้จากการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์และการสำรวจในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 7 สามารถสรุปการพบลักษณะของปัจจัยด้านสังคมในพื้นที่ต่างๆ ดังตาราง 22 เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นข้ามพื้นที่ศึกษาทั้ง 7 พื้นที่ดังนี้

ตาราง 22 ข้อมูลสรุปปัจจัยทางสังคมของพื้นที่ศึกษาที่ 1 – 7

ปัจจัย/ พท.	SOC 1	SOC 2	SOC 3	SOC 4	SOC 5	SOC 6	SOC 7	SOC 8	SOC 9	SOC 10	SOC 11
1	√	√	√	√	√	√	○	√	√	√	√
2	√	√	√	√	○	√	√	√	○	√	√
3	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√	√
4	√	√	√	√	○	√	√	√	√	√	√
5	√	√	○	√	√	√	√	√	√	√	√
6	√	√	√	√	√	√	√	√	○	√	√
7	X	X	x	○	X	x	x	x	X	x	x

√ หมายถึงพบปัจจัยในพื้นที่ศึกษา

x หมายถึงพบปัจจัยในพื้นที่ศึกษาแต่มีลักษณะในทางตรงกันข้าม

○ หมายถึงพบปัจจัยในพื้นที่ศึกษาบ้างแต่ไม่ชัดเจนหรือแทบไม่พบเลย

6.3.1 มีปัญหายาเสพติด (SOC1)

ปัจจัยนี้เน้นว่ามีความชัดเจนมากที่สุดในการตอบปัจจัยทางสังคมที่พบในทุกพื้นที่ศึกษา ตั้งแต่พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 โดยข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ยืนยันว่ามีปัญหานี้ในพื้นที่ดังกล่าว ยาเสพติดเป็นสาเหตุที่นำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายประเภทอื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการลักทรัพย์ เมื่อผู้เสพยาซึ่งส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นต้องการยา จึงจำเป็นต้องใช้เงินไปซื้อ ผู้ที่ติดยาเสพติด จำเป็นต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากซึ่งส่วนใหญ่ตนเองยังไม่สามารถหาเงินได้จึงมีเงินไม่เพียงพอ คนเหล่านี้จึงใช้วิธีที่ผิดกฎหมายให้ได้มาซึ่งเงินที่จะนำไปซื้อยามาบำบัดความต้องการ ในหลายพื้นที่ศึกษาพบว่ามีการเสพยาและค้าขายอยู่ภายในชุมชน สำหรับพื้นที่ศึกษาที่ 7 ไม่พบว่ามีปัญหาเรื่องยาเสพติด

6.3.2 มีการมั่วสุมของวัยรุ่น (SOC2)

ในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ยืนยันว่าพบการมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่นในทุกพื้นที่ บริเวณที่นิยมมั่วสุมกันคือ ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านคาราโอเกะ ใต้ทางด่วน ตู้การพนันริมทางรถไฟ ส่วนใหญ่นิยมรวมตัวกันในเวลากลางคืน ในพื้นที่ศึกษาที่ 7 ไม่พบปัจจัยทางสังคมในข้อนี้

6.3.3 การเป็นเจ้าของบ้าน/เช่าอยู่/บุกรุกที่ (SOC3)

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ชี้ให้เห็นว่าในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ยกเว้นพื้นที่ศึกษาที่ 5 ผู้อยู่อาศัยมีสถานะเป็นผู้เช่าจำนวนมาก มีทั้งเช่าบ้านและแฟลต มีที่เป็นเจ้าของบ้านบ้างแต่ไม่มาก บางพื้นที่พบว่าผู้อยู่อาศัยบางส่วนใช้วิธีเช่า ในหลายพื้นที่พบว่ามีกรอยู่อาศัยในลักษณะเป็นชุมชนแออัดที่บุกรุกที่ดินสาธารณะ เช่น ที่ดินของการรถไฟ ที่ดินของการทางพิเศษ เป็นต้น ส่วนในพื้นที่ศึกษาที่ 7 พบว่าผู้อยู่อาศัยที่เป็นผู้เช่ามีไม่มาก และไม่พบว่ามีกรบุกรุกที่ดินสาธารณะ

6.3.4 มีความหลากหลายทางด้านสถานะทางเศรษฐกิจ สังคมและอาชีพ (SOC4)

ความหลากหลายทางด้านต่างๆ มีปรากฏอยู่ในทุกพื้นที่ศึกษาตั้งแต่พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 โดยพบว่าตามบริเวณที่สำรวจมีการปรากฏอยู่ร่วมกันของผู้อยู่อาศัยที่มีสถานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันมาก โดยพบเห็นได้จากลักษณะที่อยู่อาศัยที่มีชุมชนแออัดและอพาร์ทเมนต์ที่หรูหรา ราคาแพงมากอยู่ในบริเวณที่มองเห็นกันและเดินไปมาหาสู่กันได้ในเวลาอันสั้น คนเหล่านี้ย่อมมีสถานะทางสังคมที่แตกต่างกันในบริเวณเดียวกัน โดยเฉพาะในแฟลตหรืออพาร์ทเมนต์เดียวกันมีผู้อยู่อาศัยที่มีอาชีพที่หลากหลายอยู่ร่วมกัน ในบางพื้นที่ยังพบว่ามีผู้อยู่อาศัยที่มีความแตกต่างกันของถิ่นกำเนิดหรือเชื้อชาติ ได้แก่ นักท่องเที่ยวหรือคนงานต่างด้าว อยู่ในพื้นที่เดียวกันกับผู้อยู่อาศัยที่เป็นคนไทย ดูได้จากการมีธุรกิจจำนวนมากในพื้นที่ซึ่งผู้ประกอบการจัดไว้รองรับคนต่างชาติเหล่านี้ ได้แก่ ร้านขายสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว บริษัทหรือเอเจนซีท่องเที่ยว ร้านอาหารต่างชาติ เป็นต้น ส่วนในพื้นที่ศึกษาที่ 7 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษายังไม่เพียงพอที่จะสรุปได้ว่ามีความหลากหลายทางด้านสถานะทางเศรษฐกิจ สังคมและอาชีพหรือไม่

6.3.5 ไม่มีการทำกิจกรรมร่วมกันของคนในชุมชน (SOC5)

สำหรับปัจจัยทางสังคมที่ผู้อยู่อาศัยไม่มีการทำกิจกรรมร่วมกันภายในชุมชนนั้น ข้อมูลจากการศึกษาชี้ว่าพบปัจจัยนี้อยู่ในพื้นที่ศึกษาที่ 1, 3, 5 และ 6 สำหรับพื้นที่ศึกษาที่ 2 และ 4 นั้น ข้อมูลไม่ชัดเจนพอที่จะสรุปได้ว่าลักษณะการอยู่ร่วมกันของคนในชุมชนเป็นไปในลักษณะนี้หรือไม่ แต่สำหรับพื้นที่ศึกษาที่ 7 นั้น ในบริเวณที่เป็นที่อยู่อาศัยพบว่าคนในชุมชนมีการทำกิจกรรม

ร่วมกันและให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ในการจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ เป็นอย่างดี

6.3.6 คนย้ายเข้าย้ายออกบ่อย (SOC6)

จากการศึกษาพบว่าการย้ายเข้าย้ายออกของคนอยู่อาศัยในอัตราสูงในทุกพื้นที่ศึกษา ตั้งแต่พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 โดยเฉพาะผู้ที่อยู่อาศัยที่เป็นนิสิตนักศึกษาตามอพาร์ทเมนต์และ คอนโด กลุ่มผู้หญิงที่เป็นคนทำงานกลางคืน การพบปัจจัยในข้อนี้ในทุกๆ พื้นที่ซึ่งพบว่าผู้อยู่อาศัยไม่ค่อยจะทำกิจกรรมร่วมกันเป็นการยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูล เนื่องจากในชุมชนที่มีคนย้ายเข้าย้ายออกในอัตราสูงย่อมจะพบการร่วมมือกันทำกิจกรรมของคนในชุมชนได้ยาก ในขณะที่พบว่าปัจจัยทางสังคมในข้อนี้เป็นไปในทางตรงกันข้ามในพื้นที่ศึกษาที่ 7 กล่าวคือในพื้นที่อยู่อาศัยของพื้นที่ศึกษาที่ 7 ผู้อยู่อาศัยไม่ค่อยจะย้ายเข้าหรือออกจากพื้นที่

6.3.7 มีคนพลุกพล่านหรือสัญจรผ่านมาก (SOC7)

ในพื้นที่ศึกษาที่ 2 ถึง 6 พบว่าส่วนใหญ่เป็นบริเวณที่มีผู้คนพลุกพล่านหรือมีคนสัญจรผ่านเข้ามาเป็นจำนวนมาก โดยมีทั้งบริเวณที่เป็นแหล่งธุรกิจ แหล่งบันเทิง แหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ชุมชนแออัด อย่างไรก็ตามในบางบริเวณของพื้นที่ศึกษาที่ 5 ซึ่งเป็นบริเวณที่มีอาคารสำนักงานเกือบทั้งหมดของพื้นที่ จะมีผู้คนพลุกพล่านเฉพาะในวันเวลาทำการเท่านั้น แต่ในเวลากลางคืนและวันเสาร์อาทิตย์จะมีผู้คนผ่านไปมาไม่มาก ข้อมูลจากการศึกษาไม่เพียงพอที่จะสรุปได้ว่าพื้นที่ศึกษาที่ 1 เป็นบริเวณที่มีผู้คนผ่านไปมาพลุกพล่านหรือไม่ และในพื้นที่ศึกษาที่ 7 ข้อมูลชี้ให้เห็นว่าไม่เป็นบริเวณที่มีผู้คนพลุกพล่าน ไม่เป็นพื้นที่ซึ่งผู้คนสัญจรผ่านเป็นจำนวนมาก

6.3.8 ต่างคนต่างอยู่ (SOC8)

ปัจจัยในข้อนี้มีความคล้ายคลึงกันกับปัจจัยในข้อ 6.3.5 แต่เน้นในเรื่องความสัมพันธ์ของผู้อยู่อาศัยในชุมชนที่มีความสัมพันธ์สนิทสนมกันดีหรือไม่ยุ่งเกี่ยวกันคือต่างคนต่างอยู่ ซึ่งข้อมูลจากการศึกษาปัจจัยในข้อนี้เป็นไปในทำนองเดียวกันกับปัจจัยในเรื่องขาดการทำกิจกรรมร่วมกันของคนในชุมชน กล่าวคือพบลักษณะความสัมพันธ์ของคนในชุมชนที่เป็นแบบต่างคนต่างอยู่ในทุกพื้นที่ศึกษาตั้งแต่พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ซึ่งสอดคล้องกันกับปัจจัยในข้อ 6.3.6 เช่นกัน คือผู้คนในพื้นที่เหล่านี้ไม่ค่อยจะทำกิจกรรมร่วมกัน มีการย้ายเข้าย้ายออกจากพื้นที่ในอัตราสูง และมีความสัมพันธ์กันแบบต่างคนต่างอยู่ สำหรับในพื้นที่ศึกษาที่ 7 พบว่าเป็นไปในลักษณะตรงกันข้าม คือ ผู้อยู่อาศัยให้ความร่วมมือกันกับภาครัฐในการจัดกิจกรรมส่วนรวม มีอัตราการย้ายเข้า

ย้ายออกต่ำ และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ให้ความสนใจที่จะสอดส่องความผิดปกติที่เกิดขึ้นในชุมชน

6.3.9 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติ (SOC9)

ในพื้นที่ศึกษาที่ 1, 3, 4 และ 5 พบว่ามีนักท่องเที่ยวต่างชาติอยู่ในและท่องเที่ยวผ่านพื้นที่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ศึกษาที่ 5 ในบางบริเวณพบชาวต่างชาติมากกว่าคนไทย สำหรับพื้นที่ศึกษาที่ 7 นั้นไม่พบนักท่องเที่ยวต่างชาติ

6.3.10 มีคนต่างด้าว/คนต่างชาติอาศัยอยู่ (SOC10)

ปัจจัยในข้อนี้ให้ความสนใจกับการอยู่ในพื้นที่ที่นานกว่านักท่องเที่ยวในข้อ 6.3.9 ที่เพิ่งกล่าวถึงไป โดยคนต่างด้าวหรือคนต่างชาติอาจอาศัยอยู่เพื่อประกอบธุรกิจหรือรับจ้างทำงานอยู่ภายในพื้นที่ โดยในทุกพื้นที่ศึกษาตั้งแต่พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 พบว่ามีคนต่างด้าวหรือคนต่างชาติพักอาศัยอยู่ แต่เป็นไปในทางตรงกันข้ามในพื้นที่ศึกษาที่ 7 จากข้อมูลที่เก็บมาได้

6.3.11 มีคนจรจัด/ขอทาน/สติไม่ดี (SOC11)

พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ล้วนมีคนจรจัด หรือคนขอทาน หรือคนสติไม่สมประกอบ ที่เร่ร่อนอยู่ตามที่สาธารณะ โดยมีการพบคนกลุ่มนี้ตามพื้นที่ใต้ทางด่วน เิงสะพานลอยคนเดินข้าม และภายในชุมชนบางแห่ง แต่ไม่พบคนกลุ่มนี้ในพื้นที่ศึกษาที่ 7

6.4 ปัจจัยด้านการป้องกัน

ปัจจัยทางด้านการป้องกันแบ่งออกเป็น 6 ปัจจัยตามตาราง 23 ดังนี้

ตาราง 23 ปัจจัยด้านการป้องกัน

รหัส	ชื่อปัจจัย
CON1	สายตรวจไม่ค่อยมา
CON2	ตำรวจบ้านไม่ทำงาน/ไม่มี
CON3	อาสาสมัครไม่ทำงาน/ไม่มี
CON4	ไม่มีการป้องกันของเจ้าของทรัพย์สิน
CON5	ไม่มีการเฝ้าระวังทรัพย์สินและการ ควบคุมทางเข้าออกของชุมชน/กิจกรรมป้องกันชุมชน
CON6	ไม่มีตู้แดง

ข้อมูลที่คณะผู้วิจัยได้จากการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ และการสำรวจในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 7 สามารถสรุปการพบลักษณะของปัจจัยด้านการป้องกันในพื้นที่ต่างๆ ดังตาราง 24 เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นข้ามพื้นที่ศึกษาทั้ง 7 พื้นที่ดังนี้

ตาราง 24 ข้อมูลสรุปปัจจัยทางการควบคุมของพื้นที่ศึกษาที่ 1 – 7

ปัจจัย/ พท.	CON 1	CON 2	CON 3	CON 4	CON 5	CON 6
1	√	○	√	√	√	√
2	√	○	○	√	√	√
3	√	√	○	√	√	√
4	√	○	○	√	○	√
5	√	○	√	√	√	√
6	√	√	○	√	√	○
7	x	X	x	○	○	x

√ หมายถึงพบปัจจัยในพื้นที่ศึกษา

x หมายถึงพบปัจจัยในพื้นที่ศึกษาแต่มีลักษณะในทางตรงกันข้าม

○ หมายถึงพบปัจจัยในพื้นที่ศึกษาบ้างแต่ไม่ชัดเจนหรือแทบไม่พบเลย

6.4.1 สายตรวจไม่ค่อยมา (CON1)

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประชาชนทั่วไปและผู้ที่เคยตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์ ทำให้ทราบว่าคนเหล่านี้ล้วนคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจไม่ค่อยมาตรวจในบริเวณชุมชนที่พวกเขาเหล่านี้อาศัยอยู่ สำหรับปัจจัยในข้อนี้คณะผู้วิจัยสังเกตที่จะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ดูแลพื้นที่มาวิเคราะห์หรือร่วมด้วยเนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจมีแนวโน้มที่จะปกป้องตัวเองว่าได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างไม่บกพร่อง

6.4.2 ตำรวจบ้านไม่ทำงาน/ไม่มี (CON2)

ในปัจจัยด้านการป้องกันในส่วนของตำรวจบ้านนั้นค่อนข้างจะไม่ชัดเจนจากข้อมูลที่คณะผู้วิจัยเก็บมาได้ โดยมีเพียงพื้นที่ศึกษาที่ 3 และ 6 เท่านั้นที่ข้อมูลชี้ให้เห็นว่าตำรวจบ้านในพื้นที่ไม่ค่อยทำงานตามหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมาย ตำรวจบ้านตามชุมชนต่างๆ นั้นได้รับการอบรมให้ความรู้และมอบหมายหน้าที่ในการออกทำงานภาคสนามกับเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยไม่ได้รับเงิน

ค่าตอบแทนแต่อย่างใด แต่ในทางปฏิบัติแล้วคนเหล่านี้ต่างมีภาระหน้าที่และความจำเป็นที่จะต้องทำงานหารายได้ จึงอาจไม่มีเวลาที่จะมาช่วยเหลือทางราชการได้มากนัก

6.4.3 อาสาสมัครไม่ทำงาน/ไม่มี (CON3)

เช่นเดียวกันกับปัจจัยเรื่องตำรวจบ้านไม่ทำงาน ปัจจัยในข้อนี้เกี่ยวข้องกับการทำงานเพื่อชุมชนหรือสังคมโดยไม่ได้รับเงินค่าตอบแทน อาสาสมัครนั้นมียานที่ทำงานเพื่อชุมชนไม่เฉพาะเพียงแรงงานในลักษณะเดียวกับตำรวจเท่านั้น แต่จะเป็นงานต่างๆ ที่ทางราชการมอบหมาย เช่น อาสาสมัครทำงานในสถานเลี้ยงเด็กกำพรชวัยเรียนภายในชุมชน อาสาสมัครพัฒนาชุมชน เป็นต้น จากข้อมูลพบว่าในพื้นที่ศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถสรุปได้ว่าอาสาสมัครที่ทำงานในชุมชนนั้นไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่หรือไม่มีอาสาสมัคร ส่วนในพื้นที่ศึกษาที่ 7 พบว่ามีอาสาสมัครในชุมชนและทำงานให้กับคนในชุมชน ปัจจัยในเรื่องตำรวจบ้านในข้อ 6.4.2 และปัจจัยเรื่องอาสาสมัครในข้อนี้มีนัยทั้งในแง่ของการป้องกันการลักทรัพย์และความเสียหายของคนที่เข้ามาทำหน้าที่ในส่วนนี้ในชุมชนด้วย

6.4.4 ไม่มีการป้องกันของเจ้าของทรัพย์สิน (CON4)

ข้อมูลจากการศึกษาพบว่าในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ล้วนแล้วแต่พบลักษณะการป้องกันทรัพย์สินของตนเองของประชาชนทั่วไปที่ยังมีอยู่ค่อนข้างน้อย โดยมีการเปิดประตูรั้วหรือประตูบ้านทิ้งไว้เป็นเวลานานๆ หรือตลอดเวลาในกรณีเป็นบ้านเช่า การไม่ล็อกครกจักรยานหรือรถจักรยานยนต์เวลาจอดในที่สาธารณะ การไม่ติดตั้งเหล็กดัดและสัญญาณกันขโมยและไม่เลี้ยงสุนัขเลยภายในบ้าน การวางสิ่งของมีค่าพวกสร้อยทอง แหวนเพชรไว้ในบ้านโดยไม่ได้เก็บไว้ในที่ล็อกปลอดภัย การวางสิ่งของไว้ในสถานที่เปิดโดยไม่มีการป้องกัน เช่น เต้าแก๊สที่วางค้างคืนไว้ที่บริเวณแผงขายอาหารริมถนน เป็นต้น อย่างไรก็ตามมีผู้ที่เคยตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์บางคนที่มีมาตรการป้องกันเพิ่มขึ้นหลังจากที่ถูกลักทรัพย์ไปแล้ว เช่น การติดตั้งเหล็กดัด ส่วนในพื้นที่ศึกษาที่ 7 ที่เป็นส่วนราชการนั้นพบว่าการป้องกันการลักทรัพย์ที่ดีซึ่งมีทั้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (รปภ.) และกล้องวงจรปิด แต่ในบริเวณที่เป็นที่อยู่อาศัยข้อมูลที่ได้จากการศึกษายังไม่มี ความชัดเจนเพียงพอที่จะสรุปในปัจจัยข้อนี้

6.4.5 ไม่มีการเฝ้าระวังทรัพย์สินและการควบคุมทางเข้าออกของชุมชน/กิจกรรมป้องกันชุมชน (CON5)

ปัจจัยนี้เป็นการป้องกันในระดับชุมชนซึ่งต่างจากในข้อ 6.4.4 ที่เป็นการป้องกันในระดับปัจเจกบุคคล ข้อมูลเป็นไปในทำนองเดียวกันกับในข้อ 6.4.4 คือพื้นที่ส่วนใหญ่มีเจ้าทรัพย์สินที่ยังป้องกันทรัพย์สินตนเองอยู่น้อย ส่วนในพื้นที่ศึกษาที่ 7 นั้นในภาพรวมของพื้นที่ซึ่งเป็นส่วนราชการ

มีการป้องกันและเฝ้าระวังทรัพย์สินอย่างดี แต่ในบริเวณพื้นที่อยู่อาศัยข้อมูลยังไม่มี ความชัดเจนพอที่จะสรุปได้

6.4.6 ไม่มีตู้แดง (CON6)

ในพื้นที่ศึกษาเกือบทั้งหมดคือพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 5 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประชาชนทั่วไปและผู้ที่เคยตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์ชี้ให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลคิดว่าไม่มีตู้แดงภายในบริเวณชุมชนของผู้ให้ข้อมูล ส่วนพื้นที่ศึกษาที่ 6 ข้อมูลไม่ชัดเจนพอที่จะสรุปว่าไม่มีตู้แดงในพื้นที่ศึกษาหรือไม่ สำหรับพื้นที่ศึกษาที่ 7 มีข้อมูลชี้ว่ามีตู้แดงอยู่ภายในชุมชน

6.5 ลักษณะของพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์ในปริมาณสูง

ในส่วนนี้จะคัดเลือกปัจจัยด้านกายภาพ สังคม และการป้องกันที่พบในเกือบทุกพื้นที่ศึกษาตั้งแต่พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 โดยเลือกเฉพาะปัจจัยที่พบใน 5 พื้นที่ศึกษาหรือพบทั้ง 6 พื้นที่ศึกษาเท่านั้น เมื่อเลือกปัจจัยตามเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว จะได้ปัจจัยทางกายภาพจำนวน 12 ปัจจัย ปัจจัยทางสังคม 9 ปัจจัย และปัจจัยด้านการป้องกัน 4 ปัจจัย ดังที่ได้นำเสนอมาแล้วตั้งแต่ต้นว่าพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 เป็นพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์ในปริมาณสูง ดังนั้นลักษณะที่พบในเกือบทุกพื้นที่ศึกษานี้จึงเป็นลักษณะของพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์ในปริมาณสูง ปัจจัยที่ปรากฏในพื้นที่ศึกษาที่เกิดเหตุลักทรัพย์ในปริมาณสูงเกือบทุกพื้นที่ปรากฏตามตาราง 25

ตาราง 25 ปัจจัยทางกายภาพ สังคม และด้านการป้องกันที่พบภายในพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์
ในปริมาณสูง

ปัจจัยทางกายภาพ	ปัจจัยทางสังคม	ปัจจัยด้านการป้องกัน
● มีบ้านเช่า/อพาร์ทเมนต์/ คอนโด/แฟลตมาก ● มีเส้นทางเข้าออกมาก ● มีทางมืดหรือเปลี่ยว ● มีทางแคบหรือชำรุด ● มีที่รกร้างว่างเปล่า ● มีร้านอินเทอร์เน็ต ● มีร้านสะดวกซื้อ ● มีวินรถ จยย. หรือ ป้ายรถเมล์ ● มีร้านค้าของเก่าหรือ พวกละเลิง ● มีร้านซ่อมรถ จยย. หรืออยู่ซ่อมรถ ● มีตู้การพนันหรือ แหล่งการพนัน ● มีขยะในที่สาธารณะ มีการพนันสีตามกำแพง และมีการวางของหรือ จอดรถเกะกะ	● มีปัญหายาเสพติด ● มีการมั่วสุมของวัยรุ่น ● ส่วนใหญ่เป็นผู้เช่าหรือ บุกรุกที่สาธารณะ ● มีความหลากหลายทาง เศรษฐกิจ สังคมและ อาชีพ ● มีการย้ายเข้าออกบ่อย ● มีคนพลุกพล่าน ● คนต่างคนต่างอยู่ ● มีคนต่างด้าวมาก ● มีคนจรจัด ขอดทาน หรือคนสติไม่ดี	● สายตรวจไม่ค่อยมาตรวจ ● เจ้าทรัพย์ไม่ค่อยป้องกัน ทรัพย์ ● ไม่มีการเฝ้าระวังทรัพย์สิน ในระดับชุมชน ● ขาดตู้แดง

เมื่อพิจารณาข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในส่วนของข้อมูลเชิงปริมาณดังที่นำเสนอไปแล้ว จะพบว่ามีข้อมูลบางส่วนที่สนับสนุนในแง่ของปัจจัยที่ปรากฏในพื้นที่ศึกษาที่เกิดเหตุลักทรัพย์ในปริมาณสูงเกือบทุกพื้นที่ตามตาราง 25 กล่าวคือข้อมูลเชิงปริมาณตามตาราง 13 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ส่วนใหญ่เห็นว่ามีเส้นทางเข้าออกสู่

ชุมชนมากและปานกลาง มีการทิ้งขยะไม่เป็นที่ มีการพนสืข้างกำแพง และผู้ตอบแบบสอบถามยืนยันว่ามีบางบริเวณในชุมชนที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอ มีบ้านร้างและที่รกร้าง มีการทิ้งขยะในที่รกร้าง ชุมชนมีสภาพความไม่เป็นระเบียบ และมีการดูแลความสะอาดน้อย

ข้อมูลเชิงปริมาณตามตาราง 14 สันนิษฐานผลสรุปจากการวิเคราะห์ตามตาราง 25 เช่นกัน กล่าวคือผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ามีสถานที่และกิจกรรมซึ่งพบในพื้นที่ศึกษาที่เกิดเหตุลักทรัพย์ในปริมาณสูงเกือบทุกพื้นที่ ได้แก่ ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ แหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น มีการจับกลุ่มมั่วสุมของวัยรุ่น มีคนจรจัด มีคนต่างด้าว มีร้านเกมส์/ร้านอินเทอร์เน็ต และแหล่งขายสินค้ามือสอง ส่วนข้อมูลจากตาราง 15 และ 16 บางส่วนสนับสนุนผลสรุปจากการวิเคราะห์ กล่าวคือ ผู้ตอบส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีกิจกรรมเหล่านี้คือ อาสาสมัครป้องกันชุมชน/หมู่บ้าน ตำรวจบ้าน ตำรวจชุมชน และส่วนใหญ่เห็นว่ามีสถานที่เหล่านี้คือ ป้ายรถเมล์สำหรับผู้คนเดินทาง วินรถจักรยานยนต์ ร้านสะดวกซื้อ และตลาดนัด ส่วนข้อมูลจากตาราง 12 ยืนยันว่าการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันภัยของชุมชนมีน้อยมาก

ปัจจัยด้านต่างๆ ในพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์ในปริมาณสูงที่สรุปในตาราง 25 ข้างต้นสามารถสะท้อนให้เห็นถึงภาพรวมของลักษณะพิเศษของพื้นที่เหล่านี้ได้โดยแบ่งเป็นลักษณะข้อๆ ได้ดังต่อไปนี้

6.5.1 การใช้ประโยชน์พื้นที่ปนกันในบริเวณเดียวกัน (mixed land use) จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมมาได้จะเห็นได้ว่าพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์ในปริมาณสูงมีการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ผสมปนเปกัน โดยในบริเวณเดียวกันมีการปลูกอาคารบ้านเรือนสำหรับเป็นที่อยู่อาศัยจำนวนมาก มีการใช้บ้านเรือนที่อยู่อาศัยเป็นสถานที่ประกอบอุตสาหกรรมขนาดเล็ก เช่น อุตสาหกรรมเย็บผ้า โรงงานทำเฟอร์นิเจอร์ โรงงานที่เกี่ยวข้องกับกระดาษ เป็นต้น อุตสาหกรรมเหล่านี้มีอยู่เป็นจำนวนมากในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 มีการดัดแปลงบ้านเป็นบ้านเช่า และมีการบุกรุกที่สาธารณะซึ่งทำให้เกิดแหล่งที่อยู่อาศัยที่กระจุกตัวอย่างไม่ปรากฏในสารบบของทางราชการและยากที่จะวางแผนควบคุมและให้บริการแก่ผู้อยู่อาศัยในลักษณะแบบนี้

ในขณะเดียวกันในพื้นที่เหล่านี้ มีการใช้ประโยชน์ที่ดินในการทำธุรกิจสถานบันเทิง มีทั้งสถานอาบอบนวด ผับ บาร์ขนาดใหญ่ คาเฟ่ขนาดใหญ่ สถานบันเทิงเหล่านี้มีจำนวนมากและมีทั้งที่กระจุกตัวอยู่ในบางบริเวณและกระจายไปตามบริเวณต่างๆ อีกมากมาย นอกจากนี้ยังมีการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นสำนักงานหรือที่ทำการซึ่งเกือบทุกพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 มีอาคารสำนักงานแทรกตัวอยู่ผสมกับบ้านเรือนที่อยู่อาศัยโดยทั่วไป การใช้ประโยชน์ที่ดินอีกประการหนึ่งที่พบเห็นโดยทั่วไปคือการทำการค้าในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขายสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว

ต่างชาติที่มักจะยึดพื้นที่ทางเข้ามาตั้งวางสินค้าขายกันอย่างถาวร การขายอาหารประเภทต่างๆ และเครื่องดื่มบนทางเท้า

การใช้ประโยชน์ที่ดินที่ผสมปนเปกันในบริเวณเดียวกันนี้มีความมากน้อยของประเภทการใช้ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ในพื้นที่ศึกษาที่ 1, 2 และ 6 มีแหล่งที่อยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก พื้นที่ศึกษาที่ 3, 4 และ 6 มีแหล่งการค้าอยู่เป็นจำนวนมาก พื้นที่ศึกษาที่ 3, 4 และ 5 มีพื้นที่อาคารสำนักงานอยู่มาก พื้นที่ศึกษาที่ 1, 2 และ 6 มีการทำอุตสาหกรรมในบริเวณบ้านและติดกับบริเวณบ้านมาก และพื้นที่ศึกษาที่ 1 และ 2 อยู่ติดกับแหล่งสถานบันเทิงขนาดใหญ่จำนวนมาก แต่ที่มีลักษณะเหมือนกันของพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 คือการผสมปนเปของการใช้ประโยชน์ที่ดินที่แทรกอยู่ตามบริเวณที่อยู่อาศัยโดยทั่วไป

6.5.2 การอยู่รวมกันของคนที่มีความแตกต่างในด้านฐานะ สถานภาพทางสังคม เชื้อชาติ และอาชีพในบริเวณเดียวกัน (heterogeneous society) ดังจะเห็นได้จากปัจจัยทางสังคมที่พบจากการศึกษา คือ มีความหลากหลายทางด้านสถานะทางเศรษฐกิจ สังคมและอาชีพ (SOC4) ที่พบปัจจัยนี้ในทุกพื้นที่ศึกษาตั้งแต่พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 โดยในหลายบริเวณที่คณะผู้วิจัยลงไปเดินสำรวจและได้พบเห็นแหล่งชุมชนแออัดที่แทรกตัวอยู่ตามใต้ทางด่วนอยู่ตรงใจกลางของกรุงเทพมหานครซึ่งคนทั่วไปไม่มีโอกาสได้เห็นหากไม่ลงเดินสำรวจ แหล่งชุมชนแออัดที่อยู่ริมทางรถไฟหรืออยู่บนที่ดินสาธารณะท่ามกลางตึกสูงที่เป็นอพาร์ทเมนต์หรูหราราคาแพง แวดล้อมด้วยอาคารสูงที่เป็นสำนักงาน ในบางบริเวณมีอาคารแฟลตที่ทางราชการจัดไว้ให้กับผู้มีรายได้น้อยซึ่งผู้อยู่อาศัยเหล่านี้จำนวนมากเป็นคนที่ประกอบอาชีพแบบ “หาเช้ากินค่ำ” และอยู่ไม่ไกลจากแหล่งสถานบันเทิงที่มีการจับจ่ายใช้สอยเงินกันอย่างสะพัดเป็นจำนวนมาก

การแทรกตัวของชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวและพักอาศัยในระยะสั้นในหลายพื้นที่ศึกษา คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมภายในบ้านจำนวนมากที่กระจายตัวอยู่ตามแหล่งที่อยู่อาศัย เหล่านี้ทำให้เกิดความหลากหลายของคนหลายเชื้อชาติที่มีถิ่นกำเนิด ภาษา และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอยู่ภายในบริเวณเดียวกัน สังคมในบริเวณต่างๆ ที่คณะผู้วิจัยศึกษาจึงประกอบไปด้วยคนจำนวนมากที่มีหลายเชื้อชาติ คนหลากหลายอาชีพ คนที่มีความแตกต่างกันทางด้านฐานะทางเศรษฐกิจอย่างมากที่อยู่อาศัยในพื้นที่บริเวณที่ใกล้กัน

6.5.3 ความเสื่อมโทรมทางสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพและทางสังคม(physical environment and social deterioration) ลักษณะทางกายภาพเหล่านี้คณะผู้วิจัยและผู้ที่ผ่านมาบริเวณสถานที่ซึ่งเป็นพื้นที่ศึกษาสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน ลักษณะความเสื่อมโทรมเหล่านี้ได้แก่ สภาพบ้านเรือนที่อยู่อาศัยภายในชุมชนแออัดที่เก่าและทรุดโทรม คูคลองที่มีขยะและน้ำที่เน่าเสียส่งกลิ่นเหม็น ขยะที่

ถูกทิ้งอยู่ตามที่สาธารณะและที่ล้นอยู่ตามถังขยะในที่สาธารณะ สภาพแวดล้อมทางกายภาพตามบริเวณใต้ทางด่วนที่พื้นมีน้ำขัง ขรุขระ สกปรกชื้น มีขยะอยู่เต็มไปหมด ไม่มีแสงสว่างเพียงพอในเวลากลางคืน การพ่นสีตามกำแพงในที่สาธารณะ การนำเอาของเก่าและขยะ เช่น ขวดพลาสติก กระป๋องเครื่องดื่ม ขวดเปล่า และกระดาษ ที่มีการเก็บหรือรับซื้อมากองรวมกันเพื่อคัดแยกหรือร่อนนำไปขายให้กับร้านรับซื้อของเก่า สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นภายในบริเวณชุมชนติดกับบ้านเรือนที่มีคนอยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก

ความเสื่อมโทรมทางสังคมที่พบในพื้นที่ศึกษานั้นได้แก่ ปัญหายาเสพติดที่มีความแพร่หลายอย่างชัดเจนในทุกพื้นที่ศึกษาตั้งแต่พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 โดยเฉพาะบริเวณที่มีความเสื่อมโทรมทางด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ การเล่นเกมพนันที่ลักลอบเล่นกันหรือตู้การพนันที่เป็นตู้ม้าที่วางอยู่ตามแพลตฟอร์มที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย แหล่งอบายมุขต่างๆ ที่แทรกซึมอยู่ในหรือใกล้บริเวณชุมชน ได้แก่ ผับบาร์ สถานอาบอบนวด โต๊ะสนุกเกอร์ สถานบริการทางเพศแบบแอบแฝงหลากหลายรูปแบบที่ให้บริการทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ รวมทั้งการมีคนเร่ร่อน คนขอทาน และคนสติไม่ดีหลบซ่อนอยู่ตามที่สาธารณะที่คนพลุกพล่าน

6.5.4 การละเมิดกฎหมายของคนในชุมชน (acceptation of law breaking) และการไม่เข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมาย (lax law enforcement) ของเจ้าหน้าที่ การกระทำที่ละเมิดกฎหมายในข้อนี้มักเป็นเรื่องที่คนส่วนใหญ่มองว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยและเป็นเรื่องปกติที่คนทั่วไปทำกัน และทำกันอยู่เป็นประจำในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การวางสิ่งของเกะกะบนทางเท้า ไม่ว่าจะเป็นสินค้าที่วางขายหน้าร้าน รถเข็นหรือรถสามล้อขายอาหาร อุปกรณ์การทำอาหารและล้างถ้วยชาม โต๊ะเก้าอี้สำหรับให้ลูกค้านั่งรับประทานอาหาร การตากเสื้อผ้า เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงการจอดรถในที่ห้ามจอด การจอดรถในซอยหรือทางที่แคบและการจอดรถบนทางเท้า การทิ้งขยะเรี่ยราดในที่สาธารณะ การบุกรุกที่สาธารณะ

การบังคับใช้กฎหมายในเรื่องนี้ไม่ได้เฉพาะเจาะจงแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นด้วย เช่น เจ้าหน้าที่สำนักงานเทศกิจ เจ้าหน้าที่การทางพิเศษ เจ้าหน้าที่การรถไฟ และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เป็นต้น ซึ่งการไม่บังคับใช้กฎหมายต่อการกระทำที่เป็นการละเมิดกฎหมายเหล่านี้ด้วยสาเหตุใดก็ตาม ย่อมทำให้มีคนทำมากขึ้นและเมื่อปล่อยให้เกิดความแพร่หลายในการละเมิดกฎหมายเหล่านี้จนเป็นเรื่องปกติและเป็นเวลายาวนานแล้ว การบังคับให้คนหยุดละเมิดหรือออกจากพื้นที่สาธารณะจะทำได้ยากและก่อให้เกิดการต่อต้าน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีการละเมิดกฎหมายในลักษณะเหล่านี้อยู่มาเป็นเวลานานแม้ว่าจะมีบางช่วงเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐพยายามจะปราบปรามก็ตาม

6.5.5 ความไม่เพียงพอในการป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์และการป้องกันอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (lack of self-protection and the protection from police) การป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์ในพื้นที่ศึกษาที่ 1 - 6 นั้นยังมีอยู่น้อยหรือไม่มีเลย ทั้งนี้มีส่วนประกอบอยู่ 2 ส่วนในเรื่องความไม่เพียงพอในการป้องกันตนเองของประชาชน ประการแรกคือพฤติกรรมของแต่ละคนที่อาจไม่ให้ความระมัดระวังในการดูแลหรือป้องกัน เช่น การเปิดประตูบ้านไว้โดยไม่ได้ล็อก การจอดรถไว้โดยไม่มีการป้องกันการไม่เก็บของมีค่าไว้ในที่ปลอดภัย การปล่อยให้ตัวเองตกอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถป้องกันตัวเองได้ เช่น เมาสูรา การเข้าหรือผ่านไปในพื้นที่เสี่ยงอันตราย เช่น ที่เปลี่ยวหรือมืด ประการที่สองคือการมีหรือไม่มีมาตรการป้องกัน เช่น การติดตั้งสัญญาณกันขโมย การติดตั้งกล้องที่วงจรปิด การติดตั้งเหล็กดัด การเลี้ยงสุนัขไว้ในบริเวณบ้าน การทำรั้วหรือกำแพงให้สูง การดูแลบ้านไม่ให้ต้นไม้รกจนมองไม่เห็นบริเวณรอบๆ บ้าน การดูแลเรื่องแสงสว่างรอบๆ บริเวณบ้าน เป็นต้น สำหรับส่วนประกอบอันหลังนั้น ผู้ที่มีฐานะไม่ดีอาจไม่อยู่ในฐานะที่จะจ่ายเงินเพื่อซื้อมาตรการป้องกันตนเองบางอย่างเหล่านี้ได้ แต่ทุกคนสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมหรือหาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองได้ ในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น ตามความเห็นของผู้ให้ข้อมูลชี้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับผิดชอบในพื้นที่เหล่านี้ยังทำงานได้ไม่ดีนักในการป้องกันเหตุอาชญากรรม ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 อาจทำหน้าที่ได้ไม่ดีในบริเวณที่เป็นพื้นที่ศึกษาที่คณะผู้วิจัยลงไปเก็บข้อมูลมา หรืออาจเนื่องมาจากในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมาเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ถูกส่งไปทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยในเหตุการณ์ทางการเมืองเป็นจำนวนมากและต่อเนื่อง คณะผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บข้อมูลในช่วงเวลาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ทางการเมืองประชาชนจึงมีความรู้สึกที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ค่อยทำงานด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมก็เป็นได้

6.6 ทฤษฎีทางอาชญาวิทยากับการลักทรัพย์

ในส่วนนี้จะเป็นการอธิบายความเกี่ยวข้องของลักษณะที่เป็นปัจจัยด้านกายภาพ สังคม และการป้องกันที่พบในเกือบทุกพื้นที่ศึกษาตั้งแต่พื้นที่ศึกษาที่ 1 ถึง 6 ตามตารางที่ 25 กับการเกิดเหตุลักทรัพย์โดยจะนำทฤษฎีที่ได้นำเสนอไว้ในบทที่ 2 มาเป็นกรอบในการอธิบาย

6.6.1 ปัจจัยทางกายภาพ

ปัจจัยทางกายภาพที่พบในพื้นที่ศึกษาซึ่งมีการลักทรัพย์ในปริมาณสูงเกือบทุกพื้นที่นั้น ล้วนแล้วแต่เกี่ยวข้องกับการทำให้พื้นที่ซึ่งมีปัจจัยเหล่านี้ปรากฏมีโอกาสสูงขึ้นที่จะเกิดเหตุลักทรัพย์

กล่าวคือการมีบ้านเช่า หรืออพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม หรือแฟลตจำนวนมากในมุมมองของ ทฤษฎีกิจกรรมประจำวัน (The Routine Activity Theory) แล้วเป็นการเพิ่มจำนวนผู้ที่อาจตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์ (suitable target) มากขึ้น คนร้ายที่ต้องการลักทรัพย์มีตัวเลือกของเหยื่อเพิ่มมากขึ้น การมีคนเข้ามาในสถานที่พักอาศัยประเภทนี้จำนวนมากๆ ย่อมเพิ่มโอกาสที่จะมีคนที่จะลักทรัพย์ไปเข้ามาในพื้นที่ได้มากขึ้น ในมุมมองของทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม (Theory of Crime Prevention Through Environmental Design: CPTED) แล้วการอยู่อาศัยร่วมกับคนอื่นจำนวนมากในอพาร์ทเมนต์ คอนโดมิเนียม หรือแฟลต ย่อมเปิดโอกาสที่จะมีคนที่ไม่ใช่คนในบ้านของตนเข้ามาใกล้บริเวณที่พักหลับนอนหรือเก็บทรัพย์สินที่มีค่าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงเป็นการยากที่จะเสริมสร้างการเป็นอาณาเขต (territory) หรือพื้นที่หวงห้ามกว่าการที่อาศัยอยู่ในบ้านที่มีอาณาบริเวณซึ่งคนทั่วไปไม่อาจเข้ามาในอาณาเขตได้โดยไม่มีเหตุผล

การมีเส้นทางเข้าออกเป็นจำนวนมากสู่พื้นที่หรือชุมชนนั้นในมุมมองของทฤษฎีรูปแบบอาชญากรรม (Crime Pattern Theory) เป็นการเพิ่มโอกาสที่จะตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์ ทั้งนี้เนื่องจากคนที่คิดจะลักทรัพย์จะลงมือกระทำในเส้นทางที่ตนเดินทางผ่าน (path) ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางจากบ้านไปทำงาน เดินทางไปติดต่อหาญาติพี่น้อง หรือเดินทางไปตามสถานบันเทิงต่างๆ การมีเส้นทางหลายเส้นทางนำเข้ามาสู่ชุมชนจึงเป็นการเพิ่มโอกาสที่คนร้ายจะมาพบเห็นบ้านภายในชุมชนนั้นและเลือกที่จะลงมือกระทำผิด การมีเส้นทางเข้าออกมาสู่ชุมชนมากๆ ย่อมเป็นการเพิ่มจำนวนผู้ที่สัญจรผ่านชุมชนนั้นและเพิ่มโอกาสที่คนร้ายจะผ่านเข้ามาในชุมชนอีกด้วย

การมีเส้นทางมืดหรือเปลี่ยวอยู่ในชุมชนนั้นในมุมมองของทฤษฎีกิจกรรมประจำวันแล้วเป็นการเพิ่มความเหมาะสมในการตกเป็นเหยื่อของการถูกลักทรัพย์มากยิ่งขึ้น เนื่องจากคนร้ายน่าจะเลือกบ้านเรือนหรือสถานที่ซึ่งมีแสงสว่างน้อยหรืออยู่ในที่เปลี่ยวเป็นเป้าหมายในการลักทรัพย์มากกว่าบ้านหรือสถานที่ซึ่งมีแสงสว่าง ในมุมมองของทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล (The Rational Choice Theory) แล้วบ้านหรือสถานที่ซึ่งมีแสงสว่างน้อยหรืออยู่ในที่เปลี่ยวย่อมจะดึงดูดใจให้คนร้ายคิดว่าเป็นเป้าหมายที่ง่ายในการลงมือลักทรัพย์ (less effort) และมีโอกาสน้อยลงที่จะถูกพบเห็นหรือจับกุมในขณะที่ลงมือ

การมีทางแคบหรือชำรุด การมีที่รกร้างว่างเปล่าที่มีลักษณะรกและมีขยะ การมีขยะในที่สาธารณะ มีการพนشที่กำแพง และมีการวางของหรือจอดรถเกะกะบนทางเท้าหรือในทางที่แคบเหล่านี้ในมุมมองของทฤษฎีหน้าต่างแตก (Broken Windows Theory) แล้วลักษณะเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงสภาพทางสังคมที่ไม่พึงปรารถนา ไม่มีระเบียบ และมีการกระทำผิดเล็กๆ น้อยๆ การละเมิดกฎหมายเล็กน้อยเหล่านี้จะสร้างสังคมที่เอื้อต่อการกระทำผิด การกระทำผิดเล็กน้อย

จะค่อยๆ ทวีความรุนแรงและความถี่มากขึ้นจนกลายเป็นความผิดที่เป็นอาชญากรรมรุนแรง สร้างความรู้สึกไม่ปลอดภัยให้กับผู้อยู่อาศัยในชุมชน สร้างความรู้สึกให้กับคนทั่วไปที่ไม่ต้องเกรงกลัวหรือเคารพกฎหมาย และสร้างชุมชนที่คนไม่ไว้วางใจคนแปลกหน้า

การมีร้านอินเทอร์เน็ต ร้านสะดวกซื้อ วินรถจักรยานยนต์หรือป้ายรถเมล์ ตู้การพนันหรือแหล่งการพนัน ในมุมมองของทฤษฎีกิจกรรมประจำวันเป็นการเพิ่มสิ่งดึงดูดอาชญากรรม (crime attractors) ที่จะดึงดูดให้ผู้ที่จะกระทำความผิด (motivated offender) เข้ามาในชุมชนทำให้เพิ่มโอกาสที่จะเกิดการลักทรัพย์ภายในชุมชนมากขึ้น สิ่งดึงดูดอาชญากรรมยังรวมถึงแหล่งอบายมุขประเภทต่างๆ เช่น สถานอาบอบนวด ผับ บาร์ ร้านคาราโอเกะ คาเฟ่ เป็นต้น สถานที่เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นจุดที่คนเดินทางไปสูบ่อย (node) ตามทฤษฎีรูปแบบอาชญากรรมอีกด้วย

ร้านค้าของเก่าหรือพวกล้าง และร้านซ่อมรถจักรยานยนต์หรือซ่อมรถเป็นสถานที่ซึ่งสิ่งของหรือรถที่ถูกขโมยมาสามารถเปลี่ยนเจ้าของกันได้หรือถูกถอดอะไหล่ขายในหมู่มีจอาชีพได้ การมีสถานที่แบบนี้ในหรือใกล้กับชุมชนย่อมทำให้การแลกเปลี่ยนทรัพย์สินหรือรถที่ขโมยมาเป็นเงินได้ง่ายขึ้น ตามมุมมองของทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผลแล้วสถานที่แบบนี้ส่งเสริมให้รางวัลที่ได้จากการลักทรัพย์มีมูลค่ามากยิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกันทฤษฎีกิจกรรมประจำวันอธิบายว่าทรัพย์สินใดที่สามารถเปลี่ยนมือได้ง่ายหลังจากขโมยไปแล้วย่อมเป็นเป้าหมายที่คนร้ายจะเลือกกระทำการลักทรัพย์นั้น

6.6.2 ปัจจัยทางสังคม

ปัจจัยทางสังคมที่พบในเกือบทุกพื้นที่ที่ศึกษาที่เกิดเหตุลักทรัพย์ในปริมาณสูงนั้นตามทฤษฎีและแนวความคิดที่ได้นำเสนอไว้ในบทที่ 2 มีความเกี่ยวข้องกับการลักทรัพย์ กล่าวคือปัญหายาเสพติดในชุมชนซึ่งมีทั้งการค้าและการเสพยาเสพติดทำให้ชุมชนเป็นสิ่งที่ดึงดูดอาชญากรรมที่จะดึงดูดให้คนที่ต้องการลักทรัพย์เข้ามาในชุมชนและเพิ่มโอกาสให้กับชุมชนในการตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์ นอกจากนี้ปัญหาเสพยาเสพติดยังก่อให้เกิดอาชญากรรมประเภทอื่นซึ่งรวมทั้งการลักทรัพย์ด้วยเนื่องจากผู้เสพยาเสพติดต้องการเงินมาซื้อยาเสพติด ซึ่งความต้องการยาที่มีการเพิ่มขนาดไปตามระยะเวลาที่ใช้ยาและยาเสพติดมีราคาแพง ทำให้ผู้เสพติดต้องคอยหาเงินมาเพื่อซื้อยาเป็นจำนวนมาก การลักทรัพย์จึงเป็นหนทางหนึ่งที่ผู้เสพติดเลือกเพื่อให้ได้มาซึ่งเงิน

การมีว่สมของกลุ่มวัยรุ่นนั้นตามทฤษฎีความไร้ระเบียบทางสังคม (Social Disorganization Theory) อธิบายว่าเป็นปรากฏการณ์หนึ่งของสังคมที่ไร้ระเบียบ กล่าวคือเมื่อมีกลุ่มวัยรุ่นจับกลุ่มกันโดยที่คนในชุมชนไม่เข้าไปไล่หรือแนะนำให้กลับบ้าน แสดงว่าคนในชุมชนไม่มีความสนใจในความเป็นไปของส่วนรวม วัยรุ่นจะรู้ว่าพวกเขาจะทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายได้โดย

ไม่มีพวกผู้ใหญ่มาสนใจ ซึ่งเริ่มต้นการกระทำผิดกฎหมายอาจเป็นการละเมิดกฎเล็กน้อยๆ แล้วการกระทำผิดจะค่อยๆ เปลี่ยนรูปแบบและความรุนแรงขึ้นไปสู่อาชญากรรมอื่นรวมถึงการลักทรัพย์ด้วย ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบว่าสถานที่หนึ่งที่วัยรุ่นชอบไปรวมกลุ่มกันคือร้านอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นแหล่งดึงดูดให้คนในพื้นที่และนอกพื้นที่ซึ่งอยู่ใกล้เคียงเข้ามาสู่ชุมชน จึงทำให้โอกาสที่ชุมชนจะมีเหตุลักทรัพย์มีมากขึ้น

การที่ผู้อยู่อาศัยในชุมชนส่วนใหญ่เป็นผู้เช่าหรือบุกรุกที่สาธารณะ การมีความหลากหลายทางเศรษฐกิจ สังคมและอาชีพ การที่ผู้อยู่อาศัยย้ายเข้าย้ายออกจากชุมชนมาก การที่ผู้อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์แบบต่างคนต่างอยู่ และการมีคนต่างด้าวในชุมชนเป็นจำนวนมาก เหล่านี้อธิบายโดยทฤษฎีความไร้ระเบียบทางสังคมว่าเป็นปรากฏการณ์ที่ทำให้ชุมชนไม่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ผู้อยู่อาศัยในชุมชนจะไม่สามารถรู้ถึงคุณค่าร่วมกันของชุมชน ไม่รู้สึกถึงความเป็นเจ้าของชุมชนร่วมกัน ไม่เห็นประโยชน์ของการดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน ไม่สามารถควบคุมความประพฤติของคนในชุมชนโดยเฉพาะพวกวัยรุ่นได้ ทำให้ชุมชนนั้นมีโอกาสที่จะเกิดอาชญากรรมสูงเนื่องจากกลไกการควบคุมทางสังคมอย่างไม่เป็นทางการได้เสียไป นอกจากนี้ปรากฏการณ์ในข้อนี้ยังแสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมที่ไร้ระเบียบที่จะนำไปสู่การกระทำผิดต่อไปด้วย

การที่ชุมชนอยู่ในแหล่งที่คนพลุกพล่านและมีคนสัญจรผ่านมากนั้น ในมุมมองของทฤษฎีรูปแบบอาชญากรรมนั้นจะทำให้ชุมชนเป็นจุดผ่านของคนจำนวนมากซึ่งในจำนวนนั้นย่อมมีคนที่จะคิดจะลักทรัพย์รวมอยู่ด้วย ส่วนทฤษฎีกิจกรรมประจำวันมองคล้ายๆ กันว่าแหล่งคนพลุกพล่านย่อมมีโอกาสที่เหล่ามิจฉาชีพจะแฝงกายรวมอยู่ในนั้นด้วย ดังนั้นชุมชนที่อยู่ในแหล่งคนพลุกพล่านจึงมีโอกาสตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์มากกว่าชุมชนที่อยู่ในทำเลที่มีคนผ่านไปมาพอสมควร

การมีคนจรจัด ขอดาน และคนสติไม่ดีอยู่ในที่สาธารณะนั้น ทฤษฎีหน้าต่างแตกมองว่าเป็นสภาพที่ไม่เป็นระเบียบ เป็นเครื่องหมายที่บอกให้รู้ว่าชุมชนนั้นไม่มีใครสนใจหรือใส่ใจกับการกระทำผิดเล็กน้อยๆ เป็นการสร้างบรรยากาศของการไม่เคารพยำเกรงต่อกฎหมาย ทำให้คนที่คิดจะกระทำผิดรู้ว่าหากจะกระทำผิดก็สามารถจะทำได้โดยไม่มีใครใส่ใจ ชุมชนที่มีสภาพความไม่เรียบร้อยจึงมีแนวโน้มที่จะมีการกระทำผิดสูงซึ่งรวมถึงการลักทรัพย์ด้วย

6.6.3 ปัจจัยด้านการป้องกัน

สำหรับปัจจัยด้านการป้องกันทั้ง 4 ปัจจัยอาจมองจากทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผลว่าการที่สายตรวจไม่ค่อยมาตรวจ เจ้าทรัพย์ไม่ค่อยป้องกันทรัพย์ของตนเอง ชุมชนไม่ค่อยเฝ้าระวัง

ทรัพย์สิน และขาดผู้ดูแลภายในชุมชนจะทำให้คนที่ต้องการลักทรัพย์รู้สึกว่ามีโอกาสที่จะถูกจับกุม หากกระทำผิดนั้นน้อย พื้นที่ซึ่งมีปัจจัยแบบนี้จึงมีการลักทรัพย์ในปริมาณสูง ในขณะเดียวกัน ตามแนวทางของทฤษฎีกิจกรรมประจำวัน การหายไปของผู้ปกป้องทรัพย์สิน (the absent of capable guardianship) ย่อมทำให้โอกาสที่ชุมชนจะตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์เพิ่มขึ้นเป็นธรรมดา โดยปัจจัยทั้ง 4 ข้อนี้ล้วนเกี่ยวข้องกับ สิ่งยับยั้งอาชญากรรม (crime detractor) ซึ่งหมายถึง สิ่งที่จะช่วยยับยั้งผู้กระทำผิดหรือการกระทำผิด หากสิ่งยับยั้งอาชญากรรมขาดหายไป การกระทำผิดซึ่งรวมถึงการลักทรัพย์จะเพิ่มมากขึ้น

เมื่อพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่ซึ่งมีเหตุลักทรัพย์เป็นจำนวนมากกับพื้นที่ซึ่งมีเหตุลักทรัพย์เกิดขึ้นน้อย แม้ว่าพื้นที่ซึ่งมีเหตุลักทรัพย์เกิดขึ้นน้อยจะถูกคัดเลือกจากตำแหน่งที่ตั้งซึ่งใกล้เคียงกับพื้นที่ซึ่งเกิดเหตุลักทรัพย์ขึ้นเป็นจำนวนมากก็ตาม แต่พื้นที่ซึ่งมีเหตุลักทรัพย์เกิดขึ้นมากและน้อยต่างกันในแง่ของปัจจัยทางกายภาพ สังคม และด้านการป้องกันแล้วมีความแตกต่างกันที่ปรากฏชัดเจน กล่าวคือหากพิจารณาเฉพาะปัจจัยที่พบในเกือบทุกพื้นที่ศึกษาที่มีเหตุลักทรัพย์เป็นจำนวนมากแล้ว พบว่าพื้นที่ซึ่งมีเหตุลักทรัพย์เกิดขึ้นมากจะมีเส้นทางเข้าออกภายในและเข้าสู่ชุมชนเป็นจำนวนมาก มีเส้นทางที่มีดและเปลี่ยวหรือเส้นทางที่แคบ ขรุขระ มีพื้นที่กว้างว่างเปล่าหรือมีบ้านที่กว้าง มีร้านอินเทอร์เน็ตหรือร้านเกมส์ มีร้านค้าของเก่า มีชาเล้ง หรือมีร้านขายของมือสอง มีตู้การพนันหรือมีแหล่งการพนัน มีขยะให้พบเห็นในพื้นที่ มีการพนันตามกำแพงหรือผนังในที่สาธารณะ มีการวางของหรือจอดรถเกะกะบนทางเท้าหรือทางสาธารณะ ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นไปตามที่ทฤษฎีกิจกรรมประจำวัน และทฤษฎีหน้าต่างแตกได้ อธิบายไว้ ในทางตรงกันข้าม ลักษณะเหล่านี้กลับไม่พบในพื้นที่ศึกษาที่มีเหตุลักทรัพย์เกิดขึ้นน้อย

พื้นที่ซึ่งมีเหตุลักทรัพย์เกิดขึ้นมากเหล่านี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดภายในชุมชน มีการมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่น ผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่เป็นผู้เช่าและมีการบุกรุกพื้นที่สาธารณะ มีการย้ายเข้าย้ายออกจากพื้นที่ของผู้อยู่อาศัยมาก พื้นที่เหล่านี้เป็นพื้นที่ซึ่งมีคนพลุกพล่าน มีคนสัญจรผ่านไปมาเป็นจำนวนมาก ผู้อยู่อาศัยมีลักษณะที่ต่างคนต่างอยู่ มีคนต่างด้าวหรือคนต่างชาติ อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก มีคนจรจัดหรือคนขอทานอยู่ตามพื้นที่สาธารณะให้พบเห็น ลักษณะเหล่านี้เป็นลักษณะที่ทฤษฎีความไร้ระเบียบทางสังคม ทฤษฎีกิจกรรมประจำวัน และทฤษฎีรูปแบบอาชญากรรมได้อธิบายไว้ เช่นเดียวกันกับลักษณะในกลุ่มสุดท้ายที่พบในพื้นที่ซึ่งมีเหตุลักทรัพย์เกิดขึ้นมากได้แก่ การที่ประชาชนรู้สึกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจไม่ค่อยมาตรวจ และไม่พบเห็นตู้แดงในพื้นที่ ซึ่งทฤษฎีกิจกรรมประจำวัน ทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล และทฤษฎี

การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมได้อธิบายไว้ ลักษณะเหล่านี้ไม่พบเห็นในพื้นที่ศึกษา ที่มีเหตุลักทรัพย์เกิดขึ้นน้อยเช่นกัน

กล่าวโดยสรุปในแง่ของทฤษฎีแล้ว การศึกษาครั้งนี้พบว่าข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม และศึกษาให้การสนับสนุนทฤษฎีต่างๆ ที่นำมาเป็นกรอบในการศึกษา โดยมี 3 ทฤษฎีที่มีความโดดเด่นในการอธิบายเมื่อพิจารณาถึงความครอบคลุมของปรากฏการณ์ที่ทฤษฎีเหล่านี้สามารถประยุกต์ใช้ได้ คือ ทฤษฎีกิจกรรมประจำวัน ทฤษฎีหน้าต่างแตก และทฤษฎีความไร้ระเบียบทางสังคม

6.7 มาตรการในการป้องกันการลักทรัพย์

ข้อมูลจากการวิเคราะห์ที่ได้นำเสนอมาแล้วทำให้ทราบถึงลักษณะของพื้นที่ซึ่งเกิดเหตุลักทรัพย์จำนวนมาก ตลอดจนปัจจัยต่างๆ ที่พบในพื้นที่เหล่านี้ ในส่วนนี้จะเป็นการสังเคราะห์มาตรการ เพื่อแก้ไขหรือป้องกันการลักทรัพย์ซึ่งบางมาตรการอาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมประเภทอื่นรวมอยู่ด้วย ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าพื้นที่ซึ่งเกิดเหตุลักทรัพย์จำนวนมากนั้นมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพและบริบททางสังคมที่เป็นเอกลักษณ์หรือลักษณะเฉพาะตัวหลายประการ ดังนั้นมาตรการในการป้องกันเหตุลักทรัพย์ในบริเวณดังกล่าว จำเป็นต้องมีกลยุทธ์หรือแนวทางที่เน้นการป้องกันมิให้ปัจจัยอันเป็นเหตุของการลักทรัพย์ คงอยู่ในบริเวณดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางกายภาพและทางสังคม ตลอดจนมุ่งเสริมการป้องกันการลักทรัพย์ของทั้งระดับปัจเจกชน ครอบครัว และชุมชน คณะผู้วิจัยจึงขอนำเสนอมาตรการในการป้องกันเหตุลักทรัพย์ในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง ดังต่อไปนี้

6.7.1 การจัดระบบสายตรวจให้ทำงานเชิงรุก มีแผนการจัดให้เหมาะสมกับพื้นที่และเวลา การจัดระบบสายตรวจให้ทำงานเชิงรุก หมายความว่าถึง แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะ (competency) ของเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยตรง ให้มีศักยภาพในการตรวจตราเขตพื้นที่ให้ครอบคลุมมากที่สุดและเหมาะสมตามสภาพพื้นที่และเวลา เพื่อลดโอกาสในการประกอบอาชญากรรมของ คนร้าย และเพิ่มความเสี่ยงของคนร้ายที่จะถูกจับกุม ซึ่งมาตรการนี้ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ ปัจจัยการป้องกันในระดับชุมชนมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น มาตรการในข้อนี้ประกอบด้วย

1. การจัดระบบสายตรวจโดยนำสถิติคดีอาญามาทำการวิเคราะห์ โดยในพื้นที่เสี่ยงหรือพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากจะจัดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจเข้ามาตรวจตราเป็นประจำสม่ำเสมอมากกว่าพื้นที่ที่มีอาชญากรรมเกิดขึ้นน้อย ทั้งนี้เนื่องด้วยข้อจำกัดด้านกำลังพลและความกว้างของเขตพื้นที่ จึงต้องมีการจัดสายตรวจให้ตรวจตราอย่างเข้มข้น

บริเวณที่มีคดีลักทรัพย์เกิดขึ้นมาก ส่วนบริเวณที่มีเหตุเกิดขึ้นน้อย ก็สามารถลดจำนวนสายตรวจลง เพื่อนำมาเสริมกำลังบริเวณที่เหตุลักทรัพย์มาก

2. การพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจให้มีความพร้อมที่จะไปถึงจุดเกิดเหตุได้อย่างรวดเร็ว สามารถระงับเหตุและให้บริการประชาชนได้ทันสถานการณ์ โดยเน้นด้านความรู้ในเขตพื้นที่หรือเส้นทางคมนาคมที่เหมาะสมในการเข้าสู่พื้นที่ต่างๆ โดยเฉพาะพื้นที่เสี่ยงซึ่งเกิดเหตุลักทรัพย์มาก ซึ่งข้อมูลจากการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์เกิดขึ้นมากมักจะมีเส้นทางเข้าออกสู่ชุมชนหรือบริเวณพื้นที่นั้นมาก บางแห่งมีความสลับซับซ้อนของเส้นทาง บางแห่งมีลักษณะเปลี่ยนและมีดในเวลากลางคืน ความรู้เหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องป้อนให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจได้รับทราบและจดจำ รวมทั้งสถานที่ซึ่งเป็นสิ่งดึงดูดอาชญากรรม (crime attractors) เช่น ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านสะดวกซื้อ วินรถจักรยานยนต์หรือป้ายรถเมล์ ตู้การพนัน หรือแหล่งการพนัน สถานอาบอบนวด ผับบาร์ ร้านคาราโอเกะ คาเฟ่ ที่จะดึงให้ผู้ที่กระทำความผิด (motivated offender) เข้ามาใกล้หรือในบริเวณชุมชน ทำให้เพิ่มโอกาสที่จะเกิดการกระทำความผิดลักทรัพย์ ภายในชุมชนนั้นมากขึ้น การพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจยังรวมถึงการพัฒนาความสามารถในการขับขียานพาหนะเพื่อสามารถเข้าถึงบริเวณชุมชนต่างๆ ที่อาจแคบได้อย่างทั่วถึง และสิ่งที่ขาดไม่ได้คือการอาศัยประโยชน์ของการเดินตรวจตราพื้นที่ซึ่งเจ้าหน้าที่สายตรวจจะละเลยเสียไม่ได้

3. การจัดระบบสายตรวจให้สอดคล้องกับเวลาที่เกิดเหตุ ซึ่งจากการศึกษาทำให้ทราบว่าช่วงเวลากลางวันมีเหตุลักทรัพย์ในเคหะสถานมาก ในขณะที่เวลากลางคืนจะมีเหตุลักทรัพย์บริเวณนอกบ้านและตามสถานที่ต่างๆ เช่น แผงขายอาหาร สถานบริการหรือสถานที่ท่องเที่ยว และสถานบันเทิง การจัดสายตรวจจึงต้องจัดอย่างเหมาะสม กล่าวคือ จัดสายตรวจให้ตรวจตราบริเวณสถานบริการในช่วงเวลากลางคืน หรือบริเวณที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ส่วนในเวลากลางวันต้องให้ความสำคัญกับบริเวณที่เป็นที่พักอาศัย

4. การเปิดช่องทางรับแจ้งเหตุหรือรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดให้มากที่สุด เนื่องจากมีประชาชนจำนวนมากไม่มาแจ้งเหตุอาชญากรรม การดำเนินการนี้จะช่วยเสริมทำให้มีข้อมูลเพียงพอต่อการวางแผนการตรวจ หรือการเตรียมพร้อมในการป้องกันอาชญากรรมเพิ่มเติมจากข้อมูลที่ได้รับจากการแจ้งเหตุ ทำให้การจัดทำแผนที่หรือการระบุพื้นที่ที่มีการกระทำความผิดสูง (ซึ่งรวมถึงการลักทรัพย์ด้วย) มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น ช่องทางรับแจ้งเหตุนอกจากจะอาศัยทางโทรศัพท์ที่ใช้กันเป็นประจำอยู่แล้ว อาจใช้การรับแจ้งเหตุหรือข้อมูลข่าวสารการกระทำความผิดทางอินเทอร์เน็ต และทางไปรษณียบัตรที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไปแจกตามชุมชน

5. การประเมินผลแผนการจัดระบบสายตรวจเป็นประจำ เพื่อประเมินประสิทธิภาพของระบบสายตรวจที่ดำเนินอยู่ โดยนำปริมาณคดีที่เกิดขึ้นและความพึงพอใจของประชาชนมาเป็นตัวชี้วัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ นอกจากนี้ยังต้องมีการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์ในปริมาณสูงว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรในช่วงเวลาต่างๆ ของปีก่อนที่จะนำการจัดระบบสายตรวจเชิงรุกมาใช้เพื่อให้เห็นข้อมูลก่อนที่จะดำเนินการ และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรหลังจากการจัดระบบสายตรวจแบบนี้

6.7.2 การให้ความรู้และสร้างพฤติกรรมในการป้องกันตนเองของประชาชน โดยเน้นกลุ่มที่เสี่ยงในการตกเป็นเหยื่อ

มาตรการนี้เป็นแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมโดยประชาชนเพื่อลดโอกาสหรือความเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์ โดยการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนทั่วไปซึ่งมีโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้สนับสนุนด้านข้อมูลและความรู้หรือเทคนิคในการป้องกันอาชญากรรม มาตรการในข้อนี้เกี่ยวข้องกับลักษณะที่เป็นปัจจัยที่พบจากการศึกษาในพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์เป็นจำนวนมาก ทั้งปัจจัยทางสังคมที่ผู้อยู่อาศัยมักอยู่ในชุมชนแบบต่างคนต่างอยู่ และปัจจัยด้านการป้องกันที่ได้รับข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ตกเป็นเหยื่อซึ่งชี้ให้เห็นถึงความระมัดระวังที่อาจยังไม่เพียงพอในการปกป้องทรัพย์สินของตนเอง มาตรการนี้ประกอบด้วย

1. การให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันตนเอง หรือระมัดระวังไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์ เช่น การประชาสัมพันธ์รูปแบบของการลักทรัพย์ทางสื่อต่างๆ การจัดทำคู่มือการป้องกันอาชญากรรมซึ่งรวมถึงการลักทรัพย์ด้วย การจัดทำเว็บไซต์ของสถานีตำรวจในการเผยแพร่ความรู้ด้านอาชญากรรม ตลอดจนการทำจดหมายเวียนทั้งในรูปแบบเอกสารที่เป็นกระดาษและจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแจ้งข่าวหรือให้ข้อมูลซึ่งอาจรวมถึงสถานภาพอาชญากรรมในพื้นที่ต่างๆ และการจัดกิจกรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อาจหมุนเวียนไปตามพื้นที่ชุมชนต่างๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการให้ความรู้แก่ประชาชนในการป้องกันตนเองโดยให้ความสำคัญหรือนำกับประชาชนกลุ่มเสี่ยง ได้แก่ ผู้ที่เคยตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์ ผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่เป็นพื้นที่ซึ่งมีเหตุลักทรัพย์เป็นจำนวนมาก และผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์ซ้ำ

2. การให้ความรู้และช่วยเหลือนักท่องเที่ยวไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์ โดยเฉพาะการตกเป็นเหยื่อให้แก่แก๊งอาชญากรรม เช่น แก๊งล้วงกระเป๋า แก๊งมอมยานักท่องเที่ยว แก๊งขโมยในรูปแบบต่างๆ เป็นต้น ซึ่งจากข้อมูลการประชุมกลุ่มย่อยทำให้ทราบว่านักท่องเที่ยวตกเป็นเหยื่อของเหล่ามิจฉาชีพเป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีการแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และยัง

มีนักท่องเที่ยวที่ตกเป็นเหยื่อแล้วต้องเดินทางกลับประเทศในเวลาไม่นานหลังจากเกิดเหตุ การดำเนินการจึงควรเน้นที่การป้องกัน โดยเริ่มตั้งแต่การประชาสัมพันธ์หรือแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบถึงพฤติกรรมของพวกมิจฉาชีพในรูปแบบต่างๆ การประชาสัมพันธ์ที่ดำเนินการในบริเวณที่มีเหตุลักทรัพย์เกิดขึ้นบ่อยครั้งและการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการแจ้งความเมื่อเกิดเหตุขึ้น

3. การส่งเสริมให้ประชาชนช่วยเหลือดูแลความปลอดภัยซึ่งกันและกันเพื่อแจ้งเหตุอาชญากรรม หรือข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ในการสืบสวนติดตามจับกุมคนร้าย การป้องกันการลักทรัพย์สามารถทำได้โดยอาศัยเพื่อนบ้านที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกันโดยเฉพาะในช่วงเวลาที่เพื่อนบ้านไม่อยู่บ้าน การส่งเสริมในลักษณะนี้อาจทำได้โดยการจัดกิจกรรมในรูปแบบโครงการ ตัวอย่างเช่น การจัดตั้งโครงการเพื่อนบ้านระวังภัย ที่มีกระตุ้นให้ผู้อยู่อาศัยให้ความสำคัญกับการระวังภัยและแจ้งเตือนให้กับเพื่อนบ้านเมื่อมีเหตุต้องสงสัยเกิดขึ้นในบริเวณใกล้บ้าน

4. การสนับสนุนกิจกรรมที่ประชาชนรวมตัวกันป้องกันอาชญากรรมของชุมชน จากการศึกษาในแหล่งชุมชนต่างๆ พบว่าในปัจจุบันมีการจัดตั้งกลุ่มบุคคลขึ้นมาทำหน้าที่ “ตำรวจบ้าน” และอาสาสมัครที่ทำหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนอยู่แล้ว กลไกเหล่านี้ได้รับการจัดตั้งโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร แต่คณะผู้วิจัยพบว่ายังมีปัญหาอุปสรรคในแง่ทรัพยากรในการทำงานอยู่ กล่าวคือคนที่เป็นตำรวจบ้านหรืออาสาสมัครคือผู้ที่อยู่ในวัยทำงานที่มีภาระต้องหาเลี้ยงชีพโดยการทำงานในตอนกลางวัน จึงไม่สามารถทำหน้าที่ซึ่งเป็นงานที่อุทิศให้แก่ส่วนรวมได้อย่างเต็มที่ในการออกตรวจในเวลากลางคืนตามที่ได้รับมอบหมายได้ อีกทั้งกลุ่มอาสาสมัครเหล่านี้ไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐในเรื่องรายได้หรืออุปกรณ์ในการทำงาน รัฐจึงควรให้การสนับสนุนเงินทุนแก่กลไกเหล่านี้ซึ่งอาจผ่านไประหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานของกรุงเทพมหานครซึ่งดูแลกลุ่มเหล่านี้อยู่แล้ว

5. การส่งเสริมให้ประชาชนตรวจสอบมาตรการรักษาความปลอดภัยในที่อยู่อาศัยของตนเอง หากไม่เพียงพอควรปรับปรุง โดยเน้นประชาชนในกลุ่มเสี่ยงที่อยู่ในพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์มาก ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการลักทรัพย์ และผู้ที่เคยเป็นเหยื่อซ้ำ มาตรการในกลุ่มนี้ เช่น ตรวจสอบแสงสว่างรอบๆ บริเวณบ้าน การมองเห็นทรัพย์สินภายในบ้านของคนที่ผ่านมา ความแน่นหนาของระบบล็อกภายในบ้านและบริเวณรอบบ้าน สภาพความรกร้างรอบๆ บ้าน หากเห็นว่ามีความปลอดภัยจะต้องดำเนินการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง เช่น การติดตั้งสัญญาณเตือนภัย การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด การเพิ่มความสูงหรือความยากในการปีนของรั้ว การติดตั้งไฟฟ้าให้มีความสว่าง เป็นต้น

6. การสร้างการมีส่วนร่วมและความรู้สึกเป็นเจ้าของชุมชนให้เกิดแก่ผู้อยู่อาศัยในชุมชน ทั้งนี้เนื่องจากผลการศึกษาพบว่าในพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์เป็นจำนวนมากมักจะมีปัจจัยต่างๆ ที่เอื้อให้ผู้อยู่อาศัยเกิดความรู้สึกที่ไม่มีความเป็นเจ้าของหรือผูกพันกับชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ ปัจจัยที่ว่านี้ได้แก่ การมีผู้อยู่อาศัยที่เป็นผู้เช่าเป็นจำนวนมากในชุมชน การมีผู้ย้ายถิ่นที่อยู่บ่อยจำนวนมาก การมีความหลากหลายของผู้อยู่อาศัยในแง่เศรษฐกิจ สังคม อาชีพและเชื้อชาติ ทำให้ผู้อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์ที่ฉาบฉวยและเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างอยู่ มาตรการในข้อนี้จึงต้องสร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนและทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของชุมชน เพื่อคนในชุมชนจะร่วมกันดูแลผลประโยชน์ของส่วนรวม ร่วมกันสอดส่องพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเยาวชนในชุมชน และพฤติกรรมที่น่าสงสัยของสถานที่ซึ่งควรเฝ้าระวัง เช่น ร้านรับซื้อของเก่า ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ ร้านเกมส์หรืออินเทอร์เน็ต แหล่งขายสินค้ามือสอง เป็นต้น ซึ่งสถานที่เหล่านี้จากการศึกษานี้ล้วนแล้วแต่พบในพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก

6.7.3 การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคม รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายให้เข้มงวดขึ้น

มาตรการนี้เป็นการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมทางกายภาพ หรือการพัฒนาเทคนิคหรือแนวทางในเชิงกายภาพโดยภาครัฐหรือเอกชน เพื่อลดโอกาสในการกระทำผิดของคนร้าย รวมทั้งการปรับเปลี่ยนสภาพทางสังคมที่เป็นปัจจัยทางสังคมที่พบในพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์เป็นจำนวนมากจากการศึกษานี้ เพื่อมุ่งลดการกระทำผิดกฎหมาย มาตรการในข้อนี้ประกอบด้วย

1. การควบคุมพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนในชุมชนที่ประพฤติตนไม่สมควร เช่น มั่วสุมตามสถานบริการ ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ หรือตามที่เปลี่ยว การช่วยกันสอดส่องหรือคอยตักเตือนให้เด็กเลิกพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การหนีโรงเรียน การแข่งรถจักรยานยนต์ ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เด็กวัยรุ่มรวมตัวหรือชักชวนกันไปกระทำผิดกฎหมาย ซึ่งข้อมูลจากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการรวมกลุ่มมั่วสุมกันของเด็กวัยรุ่มมักจะมีในพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์เป็นจำนวนมาก มาตรการในส่วนนี้ยังรวมไปถึงการให้ความรู้เกี่ยวกับภัยยาเสพติดและอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดแก่กลุ่มวัยรุ่นอีกด้วย

2. การจัดระเบียบสังคมโดยจัดระบบโซนนิ่งสถานบริการ การควบคุมการดื่มและจำหน่ายสุราให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยเน้นที่สถานบริการโดยเฉพาะที่ตั้งอยู่ภายในหรือใกล้กับพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์ในปริมาณสูง การตรวจสอบและไม่ปล่อยให้เยาวชนเข้ามาใช้สถานที่เหล่านี้ เช่น สถานบันเทิง บ่อนการพนัน เป็นสถานที่มั่วสุม หากพบเห็น เจ้าของสถานที่ต้องให้ความสำคัญที่จะควบคุมพฤติกรรมของวัยรุ่นและรีบแจ้งเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อเป็น

การสร้างระเบียบและสภาพแวดล้อมภายในชุมชนให้มีสภาพเอื้อต่อการประกอบอาชีพอาชญากรรมน้อยที่สุด

3. การพัฒนาสภาพแวดล้อมให้มีสภาพเสื่อมโทรม เช่น การพัฒนาบริเวณชุมชนแออัด การจัดระบบไฟฟ้าและแสงสว่างให้เพียงพอ การลบภาพและตัวอักษรที่มีการเขียนหรือพ่นสีตามผนังหรือกำแพง การทำความสะอาดชุมชน การปรับปรุงคูคลองให้มีสภาพที่ดีขึ้น การทำความสะอาดหรือตัดหญ้าบริเวณบ้านร้าง การจัดการเรื่องการทิ้งขยะไม่เป็นที่ หรือป้องกันมิให้มีการทิ้งขยะในพื้นที่รกร้างในชุมชน ซึ่งสภาพความไม่เป็นระเบียบที่กล่าวถึงเหล่านี้มักจะพบในบริเวณพื้นที่ซึ่งมีการลักทรัพย์เป็นจำนวนมากจากการศึกษา และองค์ความรู้ทางด้านอาชญาวิทยายืนยันว่าความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับการละเมิดกฎหมายในชุมชน

4. การให้ความสนใจและระมัดระวังมิให้มีการละเมิดกฎหมายภายในชุมชน เช่น การจอดรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์กีดขวางทางสาธารณะ การทิ้งขยะหรือปล่อยให้มีขยะเกลื่อนกลาดในที่สาธารณะ การสร้างรั้วบ้านรูกล้าที่สาธารณะ การต่อเติมอาคารรูกล้าหรือผิดกฎหมายเป็นต้น เพื่อป้องกันมิให้สภาพแวดล้อมทางกายภาพของชุมชน กลายเป็นแหล่งเสื่อมโทรมหรือไร้ระเบียบ ซึ่งจะจูงใจหรือโน้มน้าวให้คนร้ายเข้ามาประกอบอาชญากรรมในเขตชุมชน อีกทั้งการละเมิดกฎหมายแม้เพียงเล็กน้อยเหล่านี้จะสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการกระทำผิดของคนในชุมชน โดยการละเมิดกฎหมายเล็กน้อยจะพัฒนาไปสู่การกระทำผิดที่มีความรุนแรงขึ้นได้

5. การสร้างค่านิยมในการบังคับใช้กฎหมายโดยไม่ละเลยการกระทำผิดเล็กๆ น้อยๆ เนื่องจากการปล่อยให้มีสิ่งผิดกฎหมายขึ้นในสังคม จะเป็นสิ่งบอกเหตุถึงการละเลยไม่เอาใจใส่ของผู้อยู่อาศัยและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำให้คนร้ายกล้าที่จะเข้ามาประกอบอาชญากรรมในชุมชน ในส่วนนี้เป็นความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรวมทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่เทศกิจที่จะต้องให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎหมายโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

6. การจัดระเบียบคนต่างด้าวให้อยู่ในพื้นที่ที่ควรอยู่และมีการเก็บข้อมูลที่จะติดตามตรวจสอบคนเหล่านี้ได้ การห้ามมิให้คนต่างด้าวโดยเฉพาะพวกแรงงานต่างด้าวเข้ามาพักอาศัยอยู่ในเขตชุมชนโดยปราศจากการควบคุม ทั้งนี้จากข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาพบคนต่างด้าวอยู่ในพื้นที่ศึกษาที่มีการลักทรัพย์ในปริมาณสูงเกือบทุกพื้นที่ศึกษา ซึ่งการจัดระเบียบนี้สามารถดำเนินการได้โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้มงวดในการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับคนต่างด้าว และประชาชนทั่วไปต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้ทราบถึงบริเวณที่พักอาศัยของคนต่างด้าว เพื่อที่จะเข้ามาตรวจสอบและดำเนินการควบคุมตามกฎหมาย

6.8 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

คณะผู้วิจัยพบว่ายังมีประเด็นที่น่าสนใจสำหรับนักวิจัยที่มีความสนใจจะศึกษาอีก ที่การศึกษาในครั้งนี้ไม่ได้ครอบคลุมถึง เนื่องจากอยู่นอกวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการในครั้งนี้ จึงขอนำมากล่าวไว้ในส่วนนี้ดังต่อไปนี้

6.8.1 จากการศึกษาในครั้งนี้ที่มีการเลือกพื้นที่ซึ่งเกิดเหตุลักทรัพย์เบาบางมาทำการ ศึกษาจำนวน 2 บริเวณ และมีข้อมูลที่น่าสนใจหลายประการดังที่กล่าวมาแล้วในบทก่อนหน้านี้ รวมทั้งในบทนี้ ตัวอย่างเช่น การรวมตัวกันและความใกล้ชิดกันของผู้อยู่อาศัยในบริเวณดังกล่าว ซึ่งแตกต่างกันอย่างชัดเจนกับผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ซึ่งมีเหตุลักทรัพย์เกิดขึ้นจำนวนมาก สภาพทาง กายภาพที่มีเส้นทางเข้าออกสู่ชุมชนไม่กี่ทาง และส่วนใหญ่เป็นทางตัน เป็นต้น พื้นที่ซึ่งเกิดเหตุ ลักทรัพย์เบาบางเหล่านี้รวมทั้งพื้นที่ซึ่งไม่มีเหตุลักทรัพย์เกิดขึ้นเลยเป็นบริเวณที่มีข้อมูลให้นักวิจัย ได้ศึกษาอีกเป็นจำนวนมาก อีกทั้งตัวอย่างพื้นที่ซึ่งมีเหตุลักทรัพย์เบาบางที่นำมาศึกษาในคราวนี้ ยังมีขนาดเล็กและจำนวนน้อย การศึกษาพื้นที่ซึ่งเกิดเหตุลักทรัพย์เบาบางหรือไม่เกิดเหตุเลยจึง เป็นประเด็นที่น่าจะศึกษาต่อไป

6.8.2 การศึกษาพื้นที่ซึ่งเกิดเหตุลักทรัพย์ในปริมาณสูงที่คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการในครั้งนี้ เป็นการเลือกเอาพื้นที่ตัวอย่างส่วนหนึ่งมาศึกษา การศึกษาในครั้งนี้ต่อไปจึงควรขยายพื้นที่ศึกษา ให้กว้างขึ้นและครอบคลุมพื้นที่ในจังหวัดอื่นนอกกรุงเทพมหานครด้วย เพื่อผลของการอธิบายและ ประยุกต์ใช้ที่ไม่เฉพาะเจาะจงกับพื้นที่ของเมืองหลวงเท่านั้น อีกทั้งควรศึกษาโดยใช้ข้อมูลการเกิด เหตุหลายๆ ปีมาเปรียบเทียบกัน เพื่อให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงและการเคลื่อนตัวของพื้นที่ซึ่งมี เหตุลักทรัพย์หนาแน่นเมื่อเวลาเปลี่ยนไป

การศึกษาพื้นที่ซึ่งมีการกระทำผิดประเภทอื่นหนาแน่น เช่น เหตุชิงทรัพย์ เหตุทำร้าย ร่างกาย เหตุปล้นทรัพย์ เป็นต้น เป็นประเด็นที่นักวิจัยน่าจะลงไปศึกษาเพื่อทราบว่าบริเวณที่เกิด เหตุประเภทต่างๆ เหล่านี้ทับซ้อนกันหรือไม่ อย่างไร และมีลักษณะพิเศษอะไรในพื้นที่เหล่านี้ ข้อมูล ที่ได้จากการศึกษาจะนำไปสู่แนวทางและมาตรการป้องกันหรือลดปริมาณเหตุให้เบาบางลงได้

6.8.3 การวิจัยในครั้งนี้ทำให้คณะผู้วิจัยได้เห็นถึงปัญหาที่เด่นชัดประการหนึ่งที่เป็น อุปสรรคในการศึกษา คือแหล่งข้อมูลที่จะใช้สนับสนุนในการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานตำรวจซึ่งยัง ขาดอยู่ กล่าวคือ ข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดเก็บนั้นได้มาจากการรับ แจ้งความของพนักงานสอบสวน ซึ่งข้อมูลนี้ยังมีความคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงอยู่ พอสมควร เนื่องจากมีคดีอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่ได้รับการบันทึกเข้าสู่สารบบ ทั้งเหตุที่ผู้เสียหาย ไม่ได้มาแจ้งความและเหตุที่มีการแจ้งความแต่ไม่ได้ถูกบันทึกเข้าสู่สารบบ ทางเลือกหนึ่งในการ

วิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถิติคดีอาญาคือ การใช้ข้อมูลจากการสำรวจผู้ที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (crime victim survey) ซึ่งในปัจจุบันมีการสำรวจกันมาแล้วเป็นระยะเวลาหนึ่ง โดยมีการดำเนินการและสนับสนุนจากหน่วยงานของกระทรวงยุติธรรมคือสำนักงานกิจการยุติธรรม ข้อมูลทั้งสองประเภทนี้ในส่วนที่มีการจัดเก็บกันอยู่ยังไม่มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ประกอบเพื่อกำหนดจุดบนแผนที่เพื่อการศึกษาให้ทราบถึงบริเวณที่มีการกระทำผิด ทั้งนี้เนื่องจากยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลที่เรียกว่าข้อมูลเชิงพื้นที่ (spatial data) ทำให้การระบุพิกัดของสถานที่เกิดเหตุต้องอาศัยเวลาในการกำหนดทีละจุด ซึ่งเมื่อมีการศึกษาการเกิดเหตุหลายพันหรือหลายหมื่นเหตุการณ์แล้ว จะต้องใช้เวลาและแรงงานเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีความคลาดเคลื่อนของพิกัดที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงอยู่มาก ดังนั้นหากจะนำเอาข้อมูลการเกิดเหตุมาศึกษาเพื่อทราบถึงบริเวณที่เกิดเหตุหลักทรัพย์เป็นจำนวนมากแล้ว ข้อมูลการรับแจ้งเหตุนี้มีความเหมาะสมในการนำมาศึกษามากที่สุด รองลงมาคือข้อมูลการรับแจ้งจากพนักงานสอบสวนและข้อมูลจากการสำรวจผู้ที่เคยตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ซึ่งหากจะนำข้อมูล 2 ประเภทหลังนี้มาใช้ควรจะใช้ในลักษณะระบุเป็นพื้นที่ ไม่ควรกำหนดเป็นจุด เช่น เป็นเขตของสถานีตำรวจหรือเขตอำเภอ เป็นต้น เนื่องจากความไม่ชัดเจนของพิกัดสถานที่เกิดเหตุดังที่กล่าวมาแล้ว

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลเชิงพื้นที่ซึ่งมีการจัดเก็บในขั้นตอนการรับแจ้งเหตุ ทำให้สามารถระบุพิกัดตำแหน่งของสถานที่เกิดเหตุที่นำมาศึกษาได้ง่ายและแม่นยำ อย่างไรก็ตาม เป็นปกติธรรมดาที่ข้อมูลซึ่งบันทึกในขั้นตอนการรับแจ้งเหตุนั้นจะมีรายละเอียดของเหตุการณ์เบื้องต้นเท่านั้น โดยข้อมูลเพิ่มเติมนั้นจะมีการบันทึกกันในภายหลังโดยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนต่อไป เช่น พนักงานสอบสวนจะทำการสอบสวนปากคำผู้เสียหายหรือพยานซึ่งจะมีข้อมูลที่ปรากฏรายละเอียดทั้งหมดไว้ เป็นต้น ดังนั้นในการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งของสถานที่เกิดเหตุและหากผู้วิจัยเลือกที่จะใช้ข้อมูลการรับแจ้งเหตุในประเทศไทย นักวิจัยจะต้องตระหนักถึงข้อจำกัดนี้ ซึ่งหากนักวิจัยมีความจำเป็นที่จะทราบข้อมูลที่เป็นรายละเอียดในแต่ละเหตุการณ์ เพิ่มเติมจากที่มีการบันทึกไว้ในระบบรับแจ้งเหตุเบื้องต้นแล้ว จะต้องใช้ความพยายามในการเชื่อมโยงเหตุการณ์ที่มีการรับแจ้งเหตุเบื้องต้นเข้ากับคดีหรือเรื่องที่พนักงานสอบสวนรับแจ้งไว้ในภายหลัง ในส่วนนี้จะเป็งานที่ต้องใช้เวลาค่อนข้างมาก

ปัญหาเรื่องข้อมูลที่ใช้สนับสนุนการวิจัยอีกประการหนึ่งคือจำนวนประชากรในพื้นที่หนึ่งของกรุงเทพมหานคร ที่ในการศึกษาครั้งนี้ต้องการตัวเลขเพื่อนำมาคำนวณหาจำนวนประชากรต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ 1 คนตามพื้นที่ของสถานีตำรวจต่างๆ ตัวเลขจำนวนประชากรนั้นมีสาเหตุของ

ความคลาดเคลื่อนอยู่สองประการ คือประการแรกเป็นเรื่องของการแบ่งเขตพื้นที่ซึ่งไม่ตรงกันระหว่างหน่วยทางการปกครองกับหน่วยงานสำรวจ แต่ข้อมูลจำนวนประชากรที่มีการเผยแพร่ นั้นอยู่บนพื้นฐานของเขตการปกครอง ทำให้ไม่สามารถบอกได้แน่ชัดว่าในแต่ละระดับติดขอบของสถานีดำรวจมีประชากรอาศัยอยู่จำนวนเท่าใด อีกประการหนึ่งเป็นเรื่องประชากรแฝงของในแต่ละระดับติดขอบของสถานีดำรวจที่ไม่มีตัวเลขที่แน่ชัดว่ามีจำนวนเท่าใดเช่นกัน ข้อมูลตัวเลขที่หาได้จากสถานีดำรวจจึงเป็นตัวเลขจากการประมาณการ แนวทางแก้ไขสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป อาจใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยของจำนวนประชากรในพื้นที่ กล่าวคือผู้วิจัยนำข้อมูลจำนวนประชากรในเขตพื้นที่ปกครองมาหาค่าเฉลี่ยของประชากรต่อตารางเมตร แล้วนำไปคำนวณหาจำนวนประชากรในเขตสถานีดำรวจที่ใกล้เคียงโดยคุณกับขนาดพื้นที่ซึ่งสถานีดำรวจรับผิดชอบ ส่วนข้อมูลจำนวนประชากรแฝงนั้น เนื่องจากทางสำนักงานสถิติแห่งชาติไม่ได้จัดเก็บไว้ ข้อมูลในส่วนนี้จึงยังเป็นปัญหาอยู่ อย่างไรก็ตามตัวเลขการประมาณการจากสถานีดำรวจยังน่าจะเป็นหนทางหนึ่งที่ใกล้เคียงในการหาจำนวนประชากรแฝงในพื้นที่

เอกสารอ้างอิง

ภาษาอังกฤษ

- Brown, B.B., & Bentley, D.L. (1993). Residential burglars judge risk: The role of Territoriality. *Journal of Environmental Psychology*, 13(11), 51-61.
- Brantingham, P. J., & Bartingham, P. L. (1990). Situational crime prevention in Practice. *Canadian Journal of Criminology*, 32, 17-40.
- Burgess, E.W. (1925). The growth of the city. In R.E. Park, E.W. Burgess, & R.D. Mckenzie (Eds.), *The City* (pp.47 – 62). Chicago: University of Chicago Press.
- Bursik, R.J., & Webb, J. (1982). Community change and patterns of delinquency. *The American Journal of Sociology*, 88(1), 24 – 42.
- Bursik, R.J. (1988). Social disorganization and theories of crime and delinquency: Problems and prospects. *Criminology*, 26(4), 519 – 551.
- Bursik, R.J., & Grasmick, H.G. (1993). *Neighborhoods and crime: The dimensions of effective community control*. New York: Lexington Books; Toronto; New York: Maxwell Macmillan Canada; Maxwell Macmillan International.
- Cohen, L.E., & Felson, M. (1979). Social change and crime rate trends: A routine activities approach. *American Sociological Review*, 46, 505-524.
- Cornish, D.B., & Clarke, R.V.G. (1986). The reasoning criminal: Rational choice perspectives on offending. New York: Springer-Verlag.
- Cozens, P.M., Saville, G., & Hillier, D. (2005). Crime prevention through environmental design (CPTED): a review and modern bibliography. *Property Management*, 23(5), 328-356.
- Farrington, D.P., & Welsh, C. (2002). Effects of Improved Street Lighting on Crime: A Systematic Review. *Home Office Research Study*, 251. Development and Statistics Directorate.
- Felson, M., & Clarke, R.V. (1998). Opportunity makes the thief: Practical theory for crime prevention. *Police Research Series Paper*, 98. London: Home Office, Policing and Reducing Crime Unit.

- Gill, M., Bilby, C., & Turbin, V. (1999). Retail Security: Understanding What Deters Shop Thieves. *Journal of Security Administration*, 22(1), 29-40.
- Hawley, A. (1950). *Human ecology: A theory of community structure*. New York: Ronald.
- Jeffery, R.C. (1977). *Crime Prevention through Environmental Design* (2nd Ed.). Beverly Hills, CA: Sage.
- Katz, C.M., Webb, V.J., & Schaefer, D.R. (2001). An assessment of the impact of quality-of-life policing on crime and disorder. *Justice Quarterly*, 18(4), 825 – 876.
- Kornhauser, R.R. (1978). *Social sources of delinquency: An appraisal of analytic models*. Chicago: University of Chicago Press.
- Moffatt, J. A. F. (2005). *Crime Potential Modeling: A GIS Based Method Using Weights-of-Evidence*. Unpublished M.A. Thesis, Department of Geography, Carleton University, Ottawa.
- Newman, O. (1972). *Defensible Space: Crime Prevention Through Urban Design*. New York: Macmillan.
- Osgood, D.W., Wilson, J. K., O'Malley, P.M., Bachman, J.G., & Johnston, L.D. (1996). Routine activities and individual deviant behavior. *American Sociological Review*, 61, 635-655.
- Painter, K.A., & Farrington, D.P. (1997), The crime reducing effect of improved street lighting: the Dudley Project. In R.V. Clarke, (Ed.), *Situational Crime Prevention: Successful Case Studies* (2nd ed.) (pp.209-226). Guilderland, NY: Harrow and Heston.
- Park, R.E. (1952). *Human Communities: The city and human ecology*. Glencoe, IL: Free Press.
- Pettersson, G. (1997). Crime and mixed-use development. In A. Coupland, (Ed.), *Reclaiming the City: Mixed Use Development* (pp.179-202). London: Spon.
- Poyner, B., & Webb, B. (1991). *Crime Free Housing*. London: Butterworths-Architecture.
- Recorded Crime Figures. (2008). Retrieved September 12, 2008, from <http://www.crimereduction.homeoffice.gov.uk/toolkits/db020101.htm>

- Sampson, R.J., & Groves, W.B. (1989). Community structure and crime: Testing social disorganization theory. *The American Journal of Sociology*, 94(4), 774 – 802.
- Shaw, C.R., & McKay, H.D. (1969). *Juvenile delinquency and urban areas; a study of rates of delinquency in relation to differential characteristics of local communities in American cities* (Rev. ed.). Chicago: University of Chicago press.
- Smith, M.R. (2001). Police-led crackdowns and cleanups: An evaluation of a crime control initiative in Richmond, Virginia. *Crime & Delinquency*, 47(1), 60 – 83.
- Sorensen, D. (2003). *The nature and prevention of residential burglary: a review of the international literature with an eye towards prevention in Denmark*. Retrieved July 19, 2004, from <http://www.jur.ku.dk/medarbejdere/davesorensen/Publikationer/Nature.pdf>
- Thomas, W.I., & Znaniecki, F. (1958). *The Polish peasant in Europe and America*. New York: Dover Publications.
- Tunnell, K.D. (1992). *Choosing crime: The criminal calculus of property offenders*. Chicago: Nelson Hall.
- Weiss, J., & Dresser, M. (2001). Cleaning up the city. *Law & Order*, June 2001, 117 – 118.
- Williams III, F.P., & McShane, M.D. (2004). *Criminological theory* (4th ed.). New Jersey: Pearson Prentice-Hall.
- Wilson, J.Q., & Kelling, G.L. (1982). *The police and neighborhood safety: Broken windows*. *Atlantic Monthly*, March, 29-38.

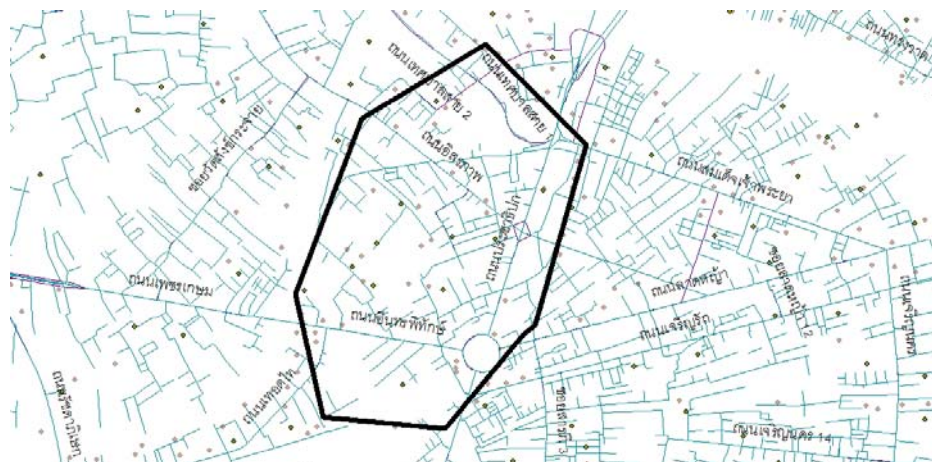
ภาษาไทย

- สรุปงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2549 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2549). สืบค้นจาก <http://www.budget.police.go.th/budget49.htm> เมื่อ 12 กันยายน 51.
- สถิติคดีอาญา. (2551). สืบค้นจาก http://statistic.ftp.police.go.th/dn_main.htm เมื่อ 22 กันยายน 52.

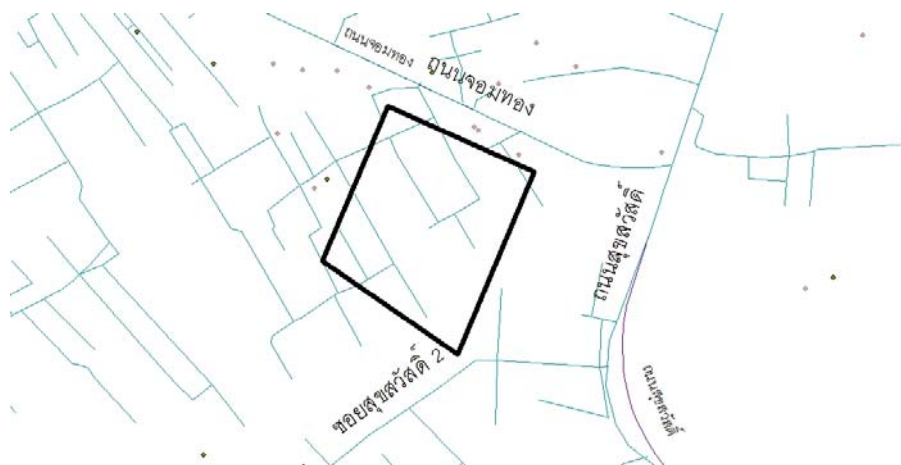
ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แผนที่แสดงตำแหน่งพื้นที่ที่เกิดเหตุลักทรัพย์จำนวนมาก 21 จุด



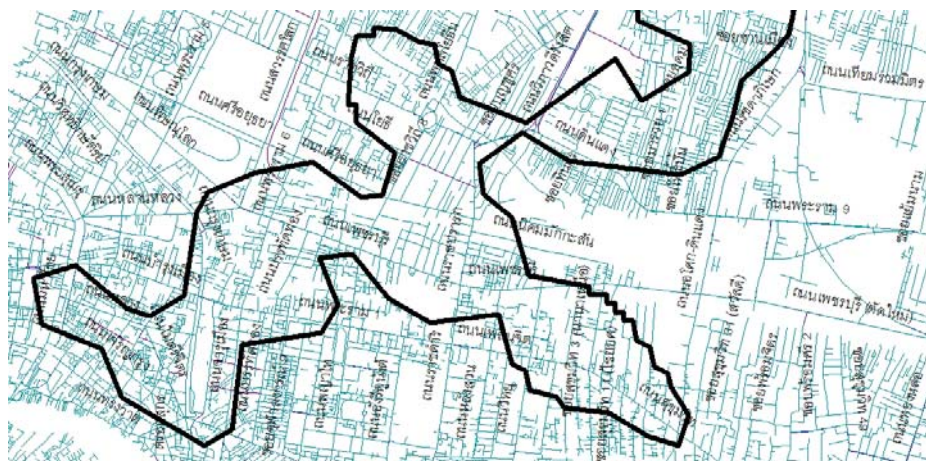
ภาพ 83 พื้นที่ที่เกิดเหตุลักทรัพย์จำนวนมากจุดที่ 5



ภาพ 84 พื้นที่ที่เกิดเหตุลักทรัพย์จำนวนมากจุดที่ 6



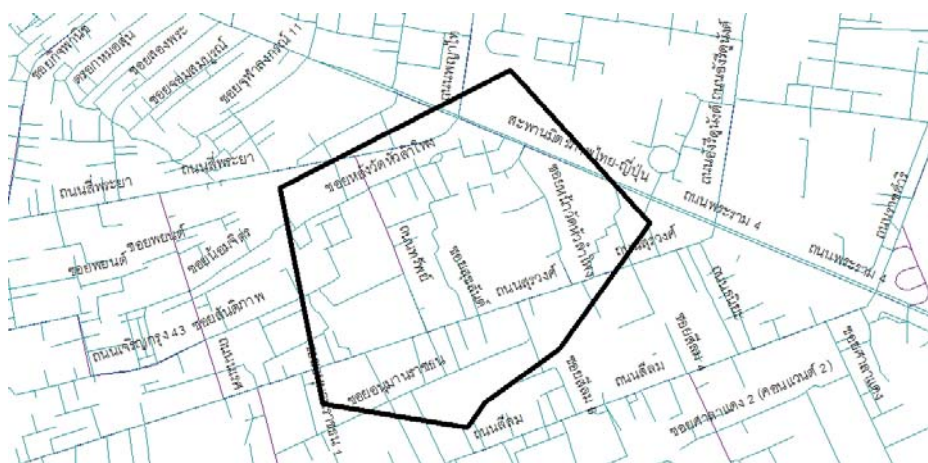
ภาพ 85 พื้นที่ที่เกิดเหตุลักทรัพย์จำนวนมากจุดที่ 7



ภาพ 86 พื้นที่ที่เกิดเหตุลักทรัพย์จำนวนมากจุดที่ 8



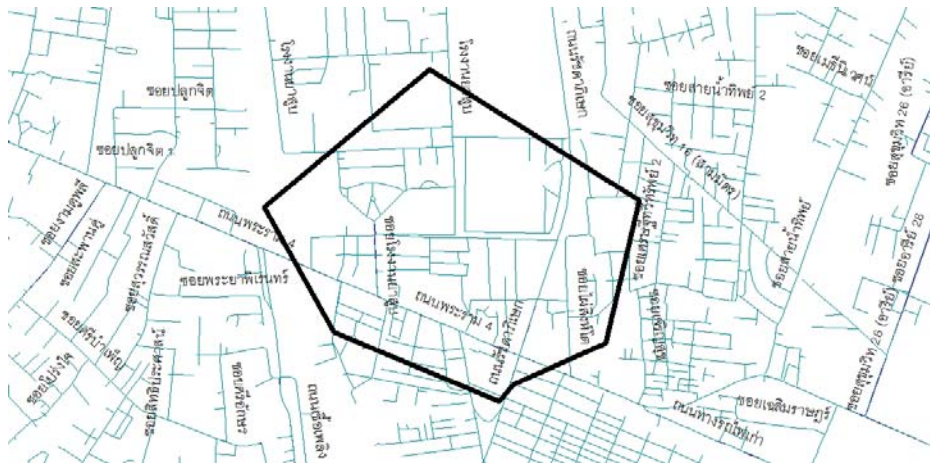
ภาพ 87 พื้นที่ที่เกิดเหตุลักทรัพย์จำนวนมากจุดที่ 9



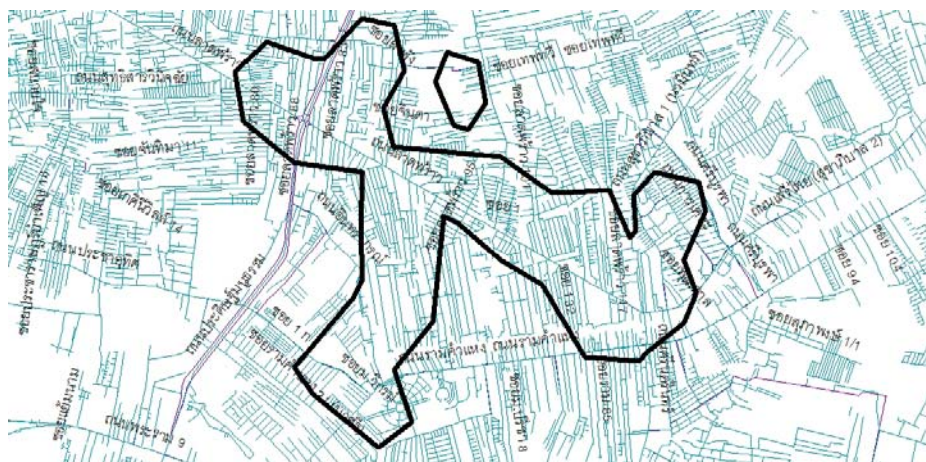
ภาพ 88 พื้นที่ที่เกิดเหตุลักทรัพย์จำนวนมากจุดที่ 10



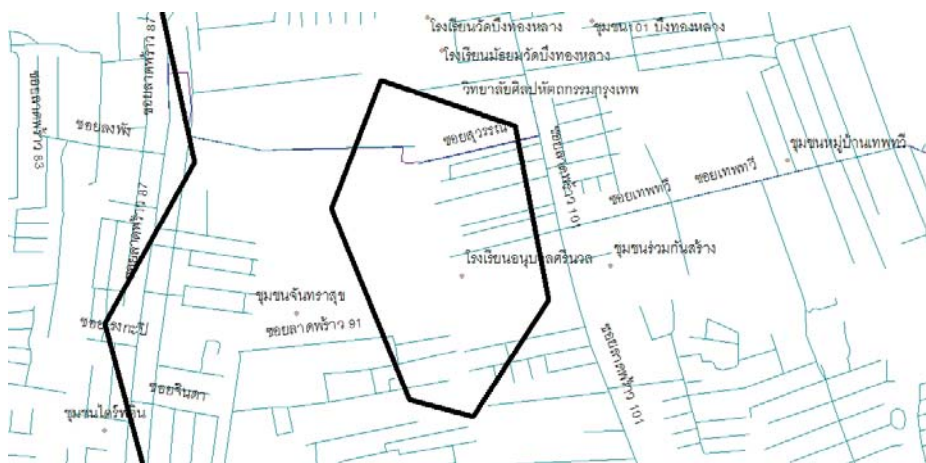
ภาพ 89 พื้นที่ที่เกิดเหตุลักษณะภัยจำนวนมากจุดที่ 11



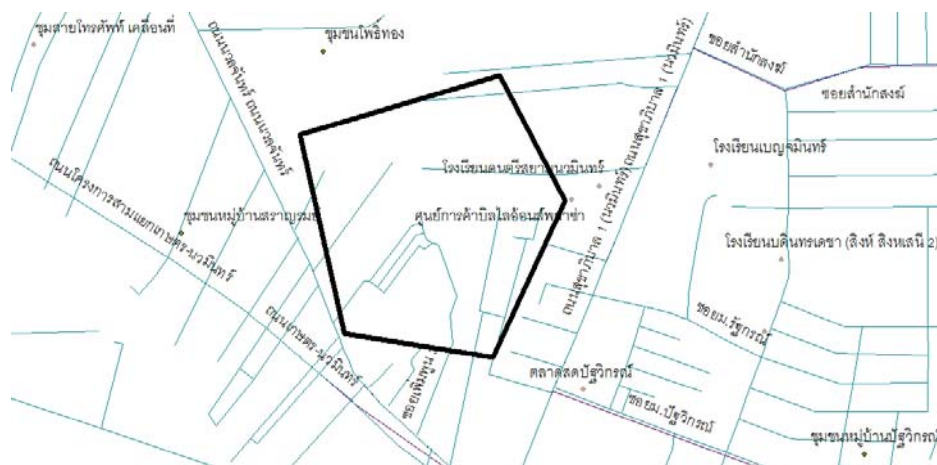
ภาพ 90 พื้นที่ที่เกิดเหตุลักษณะภัยจำนวนมากจุดที่ 12



ภาพ 97 พื้นที่ที่เกิดเหตุลักทรัพย์จำนวนมากจุดที่ 19



ภาพ 98 พื้นที่ที่เกิดเหตุลักทรัพย์จำนวนมากจุดที่ 20



ภาพ 99 พื้นที่ที่เกิดเหตุลักทรัพย์จำนวนมากจุดที่ 21

ภาคผนวก ข

แบบสำรวจพื้นที่

แบบสำรวจ พื้นที่ศึกษาที่

จุดที่ชุมชน

เขต สน.

วันที่.....เดือน.....2552

รายการ	มี			ไม่มี	ข้อมูลเพิ่มเติม
	มาก	ปานกลาง	น้อย		
I สภาพแวดล้อมในชุมชน					
1. เส้นทางเข้าออกสู่ชุมชน					
2. การควบคุมการเข้าออกของชุมชน					
3. ไฟฟ้าให้แสงสว่างอย่างพอเพียง					
4. กล้องวงจรปิด					
5. บ้านร้าง					
6. ที่รกร้าง					
7. การทิ้งขยะในที่รกร้าง					
8. การทิ้งขยะไม่เป็นที่					
9. การพนันสี่ข้างกำแพง					
10. สภาพความเป็นระเบียบภายในชุมชน					
11. การดูแลรักษาความสะอาด (บริเวณหน้าบ้าน ทางเดิน ทางเท้า)					
12. ความกว้างของถนนภายในชุมชน					
II สถานที่และการเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม					
1. ร้านค้าของเก่า					
2. ร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์					
3. สถานบันเทิง (ผับ คาราโอเกะ)					
4. สถานที่ให้บริการทางเพศ - อาบอบนวด					
5. แหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น					
6. การจับกลุ่มมั่วสุมของวัยรุ่น (แข่งรถ ฯ)					

รายการ	มี			ไม่มี	ข้อมูลเพิ่มเติม
	มาก	ปานกลาง	น้อย		
7. คนจรจัด					
8. คนต่างด้าว					
9. ร้านเกมส์ / ร้านอินเทอร์เน็ต					
10. ตู้การพนัน					
11. แหล่งการพนัน					
12. แหล่งขายสินค้ามือสอง (เครื่องใช้ไฟฟ้า เสื้อผ้า รองเท้า)					
III กิจกรรมในชุมชน					
1. ร.ป.ภ.					
2. อาสาสมัครป้องกันชุมชน/หมู่บ้าน					
3. คณะกรรมการชุมชน					
4. ตำรวจบ้าน					
5. ตำรวจชุมชน					
6. ตู้แดง					
7. ตำรวจสายตรวจ					
IV สถานที่สาธารณะใกล้เคียง					
1. ป้ายรถเมล์สำหรับผู้คนเดินทาง					
2. วินรถจักรยานยนต์					
3. สถานีรถขนส่งคน					
4. สถานีรถขนส่งสินค้า					
5. สวนสาธารณะ					
6. ห้างสรรพสินค้า					
7. ร้านสะดวกซื้อ					
8. ตลาดนัด					

ภาคผนวก ค

แบบสัมภาษณ์เครือข่ายอาชญากรรม

วันที่.....เดือน.....2552

พื้นที่ศึกษาที่..... จุดที่..... ชุมชนเขต สน.....

ตอนที่ 1

เพศ....

อายุ.....ปี

สถานภาพสมรส

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน.....คน

ลักษณะของสถานที่อยู่อาศัยของท่าน

- | | |
|---|-------------------------------------|
| ☐ บ้านเดี่ยว | ☐ ทาวน์เฮาส์ |
| ☐ คอนโด (อาคารชุด) | ☐ แฟลต |
| ☐ อพาร์ทเมนต์ | ☐ หอพัก |
| ☐ ห้องแถว | ☐ ตึกแถว |
| ☐ เเพิง | ☐ อื่นๆ |

สถานภาพการอยู่อาศัยของท่าน (เจ้าของบ้าน ผู้อยู่อาศัย ผู้เช่า)

สถานภาพการอยู่อาศัยของคนในชุมชนส่วนใหญ่ (เจ้าของบ้าน ผู้อยู่อาศัย ผู้เช่า)

สถานภาพสมรสของคนในชุมชนส่วนใหญ่ (โสด สมรส หม้าย)

คำถามต่อไปนี้เป็นแนวทางการสัมภาษณ์ซึ่งต้องการให้ผู้ตอบบรรยาย

ฐานะทางเศรษฐกิจของคนในชุมชนส่วนใหญ่

ผู้อยู่อาศัยในชุมชนมีการย้ายที่อยู่บ่อยหรือไม่

สภาพปกติของการอยู่อาศัยในตอนกลางวันของท่าน

สภาพปกติของการอยู่อาศัยในตอนกลางคืนของท่าน

ความแตกต่างของคนในชุมชน (เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี)

ค่านิยมของคนในชุมชนที่ส่งเสริมให้เกิดการลักทรัพย์ (การเพิกเฉย ส่งเสริม การมองว่าการลักทรัพย์เป็นเรื่องปกติ อื่นๆ)

ตอนที่ 2

สถานที่ที่ท่านอาศัยอยู่ในขณะนี้สิ่งต่อไปนี้ ในการช่วยป้องกันการถูกลักทรัพย์ หรือไม่

(เหล็กดัดประตู เหล็กดัดหน้าต่าง กล้องวงจรปิด สุนัขเฝ้าบ้าน รั้วบ้านสูง รั้วบ้านมีเหล็กแหลม

สัญญาณกันขโมย อื่นๆ)

ท่านได้ทำในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่ (ตัดหน้ากรอบที่ปักอาศัย ตัดแต่งต้นไม้รอบที่ปักอาศัย
ซ่อมแซมประตู/หน้าต่างที่ชำรุด การลื้อคประตู หน้าต่าง สำรวจความเรียบร้อย เช่น ปิดประตู/
หน้าต่าง ทุกครั้งที่ออกจากที่พักอาศัย ปิดม่านหน้าต่างเมื่อไม่มีใครอยู่ เปลี่ยนหลอดไฟแสงสว่าง
ทันที เมื่อหลอดไฟขาด ไม่สามารถให้แสงสว่างได้ การช่วยเพื่อนบ้านสอดส่องความผิดปกติหรือ
คนแปลกหน้า อื่นๆ)

ตอนที่ 3

สภาพบ้านของท่านเอื้อต่อการถูกลักทรัพย์หรือไม่ (มีหน้าต่างในระดับต่ำที่ปีนง่าย มีช่อง
กระจกที่สามารถทุบและใช้เป็นช่องทางผ่านได้ง่าย อื่นๆ)

ท่านคิดว่าผู้ที่เดินผ่านที่พักอาศัยของท่าน สามารถมองเห็นของมีค่า ในที่พักอาศัยของท่าน เช่น
วิทยุ โทรศัพท์ พระบูชา หรือไม้

การพูดคุยกับเพื่อนบ้านใกล้เคียง เกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สิน/ของมีค่า/มีใครเคยพูดคุยซักถามเกี่ยวกับ
เรื่องทรัพย์สิน/ของมีค่าของท่านหรือไม่

ตอนที่ 4

ในชุมชนเกิดเหตุลักทรัพย์บ่อยหรือไม่

ส่วนใหญ่คนร้ายถูกจับได้หรือไม่

การที่คนร้ายถูกจับได้นั้น เป็นการร่วมมือของคนในชุมชนหรือไม่

แจ้งตำรวจหรือไม่

ตอนที่ 5

ความสัมพันธ์ของคนในชุมชน

ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการป้องกันภัยของชุมชน หรือหมู่บ้านที่ท่านอาศัยอยู่หรือไม่
(ชนิดของกิจกรรม ความถี่)

ความสามัคคี/รักใคร่กลมเกลียวกัน ความรู้จัก/คุ้นเคยกัน/ ไม่ค่อยได้พบกัน/ต่างคนต่างอยู่ การ
ทะเลาะ/มีปากเสียงกัน อื่นๆ)

ตอนที่ 6

ท่านเคยถูกลักทรัพย์หรือไม่

ถ้าเคย ทรัพย์สินที่ท่านเคยถูกลักคือ.....ที่ไหน ช่วงเวลาไหน.....

ตอนที่ 7

1. สภาพแวดล้อมในชุมชน

- เส้นทางเข้าออกสู่ชุมชน
- การควบคุมการเข้าออกของชุมชน
- ไฟฟ้าให้แสงสว่างอย่างพอเพียง
- กล้องวงจรปิด
- บ้านร้าง
- ที่รกร้าง
- การทิ้งขยะในที่รกร้าง
- การทิ้งขยะไม่เป็นที่
- การพนันสีข้างกำแพง
- สภาพความเป็นระเบียบภายในชุมชน
- การดูแลรักษาความสะอาด (บริเวณหน้าบ้าน ทางเดิน ทางเท้า)
- ความกว้างของถนนภายในชุมชน

2. สถานที่และการเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม

- ร้านค้าของเก่า
- ร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์
- สถานบันเทิง ผับ คาราโอเกะ
- สถานที่ให้บริการทางเพศ
- อาบอบนวด
- แหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น
- การจับกลุ่มมั่วสุมของวัยรุ่น
- แข่งรถ
- ร้านเกมส์ ร้านอินเทอร์เน็ต
- ตู้การพนัน แหล่งการพนัน
- คนจรจัด
- คนต่างด้าว
- แหล่งขายสินค้ามือสอง (เครื่องใช้ไฟฟ้า เสื้อผ้า รองเท้า)

3. กิจกรรมในชุมชน

- ร.ป.ภ.
- อาสาสมัครป้องกันชุมชน/หมู่บ้าน
- คณะกรรมการชุมชน
- ตำรวจบ้าน
- ตำรวจชุมชน
- ตำรวจสายตรวจ
- ตู้แดง

4. สถานที่สาธารณะใกล้เคียง

- ป้ายรถเมล์สำหรับผู้คนเดินทาง
- วินรถจักรยานยนต์
- สถานีรถขนส่งคน
- สถานีรถขนส่งสินค้า
- สวนสาธารณะ
- ห้างสรรพสินค้า
- ร้านสะดวกซื้อ
- ตลาดนัด

ภาคผนวก ง

แบบสัมภาษณ์บุคคลทั่วไป

วันที่.....เดือน.....2552

พื้นที่ศึกษาที่..... จุดที่..... ชุมชนเขต สน.....

ตอนที่ 1

เพศ....

อายุ.....ปี

สถานภาพสมรส

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน.....คน

ลักษณะของสถานที่อยู่อาศัยของท่าน

- | | |
|---|-------------------------------------|
| ☐ บ้านเดี่ยว | ☐ ทาวน์เฮาส์ |
| ☐ คอนโด (อาคารชุด) | ☐ แฟลต |
| ☐ อพาร์ทเมนต์ | ☐ หอพัก |
| ☐ ห้องแถว | ☐ ตึกแถว |
| ☐ เเพิง | ☐ อื่นๆ |

สถานภาพการอยู่อาศัยของท่าน (เจ้าของบ้าน ผู้อยู่อาศัย ผู้เช่า)

สถานภาพการอยู่อาศัยของคนในชุมชนส่วนใหญ่ (เจ้าของบ้าน ผู้อยู่อาศัย ผู้เช่า)

สถานภาพสมรสของคนในชุมชนส่วนใหญ่ (โสด สมรส หม้าย)

ฐานะทางเศรษฐกิจของคนในชุมชนส่วนใหญ่

คำถามต่อไปนี้เป็นแนวทางการสัมภาษณ์ซึ่งต้องการให้ผู้ตอบบรรยาย

ผู้อยู่อาศัยในชุมชนมีการย้ายที่อยู่บ่อยหรือไม่

สภาพปกติของการอยู่อาศัยในตอนกลางวันของท่าน

สภาพปกติของการอยู่อาศัยในตอนกลางคืนของท่าน

ความแตกต่างของคนในชุมชน (เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี)

ค่านิยมของคนในชุมชนที่ส่งเสริมให้เกิดการลักทรัพย์ (การเพิกเฉย ส่งเสริม การมองว่าการลักทรัพย์เป็นเรื่องปกติ อื่นๆ)

ตอนที่ 2

สถานที่ที่ท่านอาศัยอยู่ในขณะนี้ มีสิ่งต่อไปนี้ ในการช่วยป้องกันการถูกลักทรัพย์ หรือไม่

(เหล็กดัดประตู เหล็กดัดหน้าต่าง กิ่งองวงจระบีด สุนัขเฝ้าบ้าน รั้วบ้านสูง รั้วบ้านมีเหล็กแหลม

สัญญาณกันขโมย อื่นๆ)

ท่านได้ทำในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่ (ตัดหน้ากรอบที่ปักอาศัย ตัดแต่งต้นไม้รอบที่ปักอาศัย
ซ่อมแซมประตู/หน้าต่างที่ชำรุด การลื้อคประตู หน้าต่าง สำรวจความเรียบร้อย เช่น ปิดประตู/
หน้าต่าง ทุกครั้งที่ออกจากที่ปักอาศัย ปิดม่านหน้าต่างเมื่อไม่มีใครอยู่ เปลี่ยนหลอดไฟแสงสว่าง
ทันที เมื่อหลอดไฟขาด ไม่สามารถให้แสงสว่างได้ การช่วยเพื่อนบ้านสอดส่องความผิดปกติหรือ
คนแปลกหน้า อื่นๆ)

ตอนที่ 3

สภาพบ้านของท่านเอื้อต่อการถูกลักทรัพย์หรือไม่ (มีหน้าต่างในระดับต่ำที่ปีนง่าย มีช่อง
กระจกที่สามารถทุบและใช้เป็นช่องทางผ่านได้ง่าย อื่นๆ)

ท่านคิดว่าผู้ที่เดินผ่านที่ปักอาศัยของท่าน สามารถมองเห็นของมีค่า ในที่ปักอาศัยของท่าน เช่น
วิทยุ โทรทัศน์ พระบูชา หรือไม่

การพูดคุยกับเพื่อนบ้านใกล้เคียง เกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สิน/ของมีค่า/มีใครเคยพูดคุยซักถามเกี่ยวกับ
เรื่องทรัพย์สิน/ของมีค่าของท่านหรือไม่

ตอนที่ 4

ในชุมชนเกิดเหตุลักทรัพย์บ่อยหรือไม่

ส่วนใหญ่คนร้ายถูกจับได้หรือไม่

การที่คนร้ายถูกจับได้นั้น เป็นการร่วมมือของคนในชุมชนหรือไม่

แจ้งตำรวจหรือไม่

ตอนที่ 5

ความสัมพันธ์ของคนในชุมชน

ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการป้องกันภัยของชุมชน หรือหมู่บ้านที่ท่านอาศัยอยู่หรือไม่
(ชนิดของกิจกรรม ความถี่)

ความสามัคคี/รักใคร่กลมเกลียวกัน ความรู้จัก/คุ้นเคยกัน/ ไม่ค่อยได้พบกัน/ต่างคนต่างอยู่ การ
ทะเลาะ/มีปากเสียงกัน อื่นๆ)

ตอนที่ 6

1. สภาพแวดล้อมในชุมชน

- เส้นทางเข้าออกสู่ชุมชน
- การควบคุมการเข้าออกของชุมชน
- ไฟฟ้าให้แสงสว่างอย่างพอเพียง
- กล้องวงจรปิด
- บ้านร้าง
- ที่รกร้าง
- การทิ้งขยะในที่รกร้าง
- การทิ้งขยะไม่เป็นที่
- การพนันสีข้างกำแพง
- สภาพความเป็นระเบียบภายในชุมชน
- การดูแลรักษาความสะอาด (บริเวณหน้าบ้าน ทางเดิน ทางเท้า)
- ความกว้างของถนนภายในชุมชน

2. สถานที่และการเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม

- ร้านค้าของเก่า
- ร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์
- สถานบันเทิง ผับ คาราโอเกะ
- สถานที่ให้บริการทางเพศ
- อาบอบนวด
- แหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น
- การจับกลุ่มมั่วสุมของวัยรุ่น
- แข่งรถ
- ร้านเกมส์ ร้านอินเทอร์เน็ต
- ตู้การพนัน แหล่งการพนัน
- คนจรจัด
- คนต่างด้าว
- แหล่งขายสินค้ามือสอง (เครื่องใช้ไฟฟ้า เสื้อผ้า รองเท้า)

3. กิจกรรมในชุมชน

- ร.ป.ภ.
- อาสาสมัครป้องกันชุมชน/หมู่บ้าน
- คณะกรรมการชุมชน
- ตำรวจบ้าน
- ตำรวจชุมชน
- ตำรวจสายตรวจ
- ตู้แดง

4. สถานที่สาธารณะใกล้เคียง

- ป้ายรถเมล์สำหรับผู้คนเดินทาง
- วินรถจักรยานยนต์
- สถานีรถขนส่งคน
- สถานีรถขนส่งสินค้า
- สวนสาธารณะ
- ห้างสรรพสินค้า
- ร้านสะดวกซื้อ
- ตลาดนัด

ภาคผนวก จ

แบบสัมภาษณ์ตำรวจ

วันที่ เดือน 2552

แบบสัมภาษณ์ตำรวจ พื้นที่ศึกษาที่.....จุดที่.....ชุมชน.....เขต สน.....

ชื่อผู้ให้ข้อมูล....อายุ...ตำแหน่ง....ปฏิบัติหน้าที่ สน.นี้มา ปี

ตอนที่ 1

1. ท่านมีกิจกรรมร่วมกับชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมบ้างหรือไม่ (มี ไม่มี เรื่องอะไร บ่อยแค่ไหน)

(เช่น มีการประชุมร่วมกับชุมชน การพบและพูดคุยกับผู้นำชุมชน การให้ข้อมูล การบอกตำหนิ รูปพรรณคนร้ายแก่ชุมชน การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การฝึกอบรมตำรวจบ้าน ฯลฯ)

2. ท่านมีการประสานงานกับอาสาสมัครชุมชนบ้างหรือไม่ (มี ไม่มี เรื่องอะไร บ่อยแค่ไหน)

3. ท่านมีการให้ความรู้แก่ชุมชนในเรื่องการป้องกันอาชญากรรมบ้างหรือไม่ (มี ไม่มี เรื่องอะไร บ่อยแค่ไหน) (เช่น การพิมพ์เอกสารเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมแจก การบรรยายแก่นักเรียน ฯลฯ)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับคนในชุมชนเป็นอย่างไรบ้าง (เช่น มีกิจกรรมสังสรรค์ รื่นเริงในวันสำคัญต่างๆ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างตำรวจกับคนในชุมชน ฯลฯ)

ตอนที่ 2

1. แผนการป้องกันอาชญากรรมของ สน. (มี ไม่มี เรื่องอะไร บ่อยแค่ไหน)

2. ท่านมีมาตรการในการควบคุมอาชญากรรมของ สน. อย่างไรบ้าง (มี ไม่มี เรื่องอะไร บ่อยแค่ไหน)

(ออกตรวจจุดอ่อนแหลมบ่อยๆ แจกสติ๊กเกอร์ระวังรถหาย ให้เบอร์โทร สน. รุดตู้โมบายบริการและ ป้องกันเหตุ ตั้งด่านโดยเปลี่ยนสถานที่บ่อยๆ ตรวจรถต้องสงสัย ฯลฯ)

3. ท่านมีการจัดทำแผนที่อาชญากรรมของ สน. บ้างหรือไม่ (มีการปรับปรุงข้อมูลบ่อยแค่ไหน ได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อปัญหาการลักทรัพย์บ้างหรือไม่ อย่างไร)

4. ท่านมีการจัดสายตรวจ ในชุมชนอย่างไร (มี ไม่มี จำนวน บ่อยแค่ไหน)

5. ท่านมีการเซ็นชื่อตรวจที่ตู้แดงในชุมชนบ่อยครั้งแค่ไหน (จำนวนตู้แดง บ่อยแค่ไหน)

6. ท่านมีการประชุมเพื่อประเมินปัญหาการก่ออาชญากรรมในชุมชนบ้างหรือไม่ (มี ไม่มี เรื่องอะไร บ่อยแค่ไหน)

7. ท่านคิดว่าอัตราการเกิดอาชญากรรมในชุมชนเป็นอย่างไร (สูง ค่อนข้างสูง ปานกลาง ค่อนข้างต่ำ ต่ำ)

8. เมื่อมีการลักทรัพย์เกิดขึ้น มีการจับกุมได้มากน้อยแค่ไหน

ตอนที่ 3

1. สภาพแวดล้อมในชุมชน

- เส้นทางเข้าออกสู่ชุมชน
- การควบคุมการเข้าออกของชุมชน
- ไฟฟ้าให้แสงสว่างอย่างพอเพียง
- กล้องวงจรปิด
- บ้านร้าง
- ที่รกร้าง
- การทิ้งขยะในที่รกร้าง
- การทิ้งขยะไม่เป็นที่
- การพนันสีข้างกำแพง
- สภาพความเป็นระเบียบภายในชุมชน
- การดูแลรักษาความสะอาด (บริเวณหน้าบ้าน ทางเดิน ทางเท้า)
- ความกว้างของถนนภายในชุมชน

2. สถานที่และการเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม

- ร้านค้าของเก่า
- ร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์
- สถานบันเทิง ผับ คาราโอเกะ
- สถานที่ให้บริการทางเพศ
- อาบอบนวด
- แหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น
- การจับกลุ่มมั่วสุมของวัยรุ่น
- แข่งรถ
- ร้านเกมส์ ร้านอินเทอร์เน็ต
- ตู้การพนัน แหล่งการพนัน

- คนจรจัด
- คนต่างด้าว
- แหล่งขายสินค้ามือสอง (เครื่องใช้ไฟฟ้า เสื้อผ้า รองเท้า)

3. กิจกรรมในชุมชน

- ร.ป.ภ.
- อาสาสมัครป้องกันชุมชน/หมู่บ้าน
- คณะกรรมการชุมชน
- ตำรวจบ้าน
- ตำรวจชุมชน
- ตำรวจสายตรวจ
- ตู้แดง

4. สถานที่สาธารณะใกล้เคียง

- ป้ายรถเมล์สำหรับผู้คนเดินทาง
- วินรถจักรยานยนต์
- สถานีรถขนส่งคน
- สถานีรถขนส่งสินค้า
- สวนสาธารณะ
- ห้างสรรพสินค้า
- ร้านสะดวกซื้อ
- ตลาดนัด

ภาคผนวก จ

แบบสอบถาม

ตอนที่ 2

สถานที่ที่ท่านอาศัยอยู่ในขณะนี้สิ่งต่อไปนี้ ในการช่วยป้องกันการถูกลักทรัพย์ หรือไม่

เครื่องป้องกัน	มี(1)	ไม่มี (0)	ข้อมูลเพิ่มเติม
1. เหล็กดัดประตู			
2. เหล็กดัดหน้าต่าง			
3. กิ่งองวรจรปิด			
4. สุนัขเฝ้าบ้าน			
5. รั้วบ้านสูง			
6. รั้วบ้านมีเหล็กแหลม			
7. สัญญาณกันขโมย			

ท่านได้ทำในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่

กิจกรรม	ทำ (1)	ไม่ทำ (0)	ข้อมูลเพิ่มเติม
1. ตัดหญ้ารอบที่พักอาศัย			
2. ตัดแต่งต้นไม้รอบที่พักอาศัย			
3. ซ่อมแซมประตู/หน้าต่างที่ชำรุด			
4. การล็อกประตู หน้าต่าง			
5. ตรวจสอบความเรียบร้อย เช่น ปิดประตู/หน้าต่าง ทุกครั้งที่ออกจากที่พักอาศัย			
6. ปิดม่านหน้าต่างเมื่อไม่มีใครอยู่			
7. เปลี่ยนหลอดไฟแสงสว่างทันที เมื่อหลอดไฟขาดไม่สามารถให้แสงสว่างได้			
8. การช่วยเพื่อนบ้านสอดส่องความผิดปกติหรือคนแปลกหน้า			

ตอนที่ 3

สภาพบ้านของท่านเอื้อต่อการถูกลักทรัพย์หรือไม่ เช่น

1. มีหน้าต่างในระดับต่ำที่ป็นง่าย

1 () มี 0 () ไม่มี

2. มีช่องกระจกที่สามารถทุบและใช้เป็นช่องทางผ่านได้ง่าย

1 () มี 0 () ไม่มี

3. ท่านคิดว่าผู้ที่เดินผ่านที่พักอาศัยของท่าน สามารถมองเห็นของมีค่า ในที่พักอาศัยของท่าน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ พระบูชา หรือไม่

1 () เห็น 2 () ไม่เห็น 3 () ไม่แน่ใจ

4. ท่านเคยพูดคุยกับเพื่อนบ้านใกล้เคียง เกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สิน/ของมีค่าของท่านหรือไม่

1 () เคย 2 () ไม่เคย 3 () ไม่แน่ใจ

5. มีใครเคยพูดคุยซักถามเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สิน/ของมีค่าของท่านหรือไม่

1 () มี 2 () ไม่มี 3 () ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 4

1. ในชุมชนเกิดเหตุลักทรัพย์บ่อยหรือไม่

1 () บ่อยครั้ง 2 () ปานกลาง 3 () น้อย

2. ส่วนใหญ่คนร้ายถูกจับได้หรือไม่

1 () ได้ 2 () ไม่ได้ 3 () ไม่ทราบ

3. การที่คนร้ายถูกจับได้นั้น เป็นการร่วมมือของคนในชุมชนหรือไม่

1 () ใช่ 2 () ไม่ใช่ 3 () ไม่ทราบ

4. แจ้งตำรวจหรือไม่

1 () แจ้ง 2 () ไม่แจ้ง

ตอนที่ 5

ความสัมพันธ์ของคนในชุมชน

1. มีความสามัคคี/รักใคร่กลมเกลียวกันดี 1 () ใช่ 0 () ไม่ใช่

2. มีความรู้จัก/คุ้นเคยกันดี 1 () ใช่ 0 () ไม่ใช่

3. ไม่ค่อยได้พบกัน 1 () ใช่ 0 () ไม่ใช่

4. ต่างคนต่างอยู่ 1 () ใช่ 0 () ไม่ใช่

5. มีการทะเลาะ/มีปากเสียงกัน 1 () ใช่ 0 () ไม่ใช่

6. ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการป้องกันภัยของชุมชน หรือหมู่บ้านที่ท่านอาศัยอยู่หรือไม่

1 () เข้าร่วม 2 () ไม่เข้าร่วม

ตอนที่ 6

ท่านเคยถูกลักทรัพย์หรือไม่

ถ้าเคย ทรัพย์สินที่ท่านเคยถูกลักคือ.....ที่ไหน..... ช่วงเวลาไหน.....

ตอนที่ 7

รายการ	มี			ไม่มี	ข้อมูลเพิ่มเติม
	มาก	ปานกลาง	น้อย		
I สภาพแวดล้อมในชุมชน					
1. เส้นทางเข้าออกสู่ชุมชน					
2. การควบคุมการเข้าออกของชุมชน					
3. ไฟฟ้าให้แสงสว่างอย่างพอเพียง					
4. กล้องวงจรปิด					
5. บ้านร้าง					
6. ที่รกร้าง					
7. การทิ้งขยะในที่รกร้าง					
8. การทิ้งขยะไม่เป็นที่					
9. การพนันสีข้างกำแพง					
10. สภาพความเป็นระเบียบภายในชุมชน					
11. การดูแลรักษาความสะอาด (บริเวณหน้าบ้าน ทางเดิน ทางเท้า)					
12. ความกว้างของถนนภายในชุมชน					
II สถานที่และการเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม					
1. ร้านค้าของเก่า					
2. ร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์					
3. สถานบันเทิง (ผับ คาราโอเกะ)					
4. สถานที่ให้บริการทางเพศ - อาบอบนวด					
5. แหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น					
6. การจับกลุ่มมั่วสุมของวัยรุ่น (แข่งรถ ฯ)					

รายการ	มี			ไม่มี	ข้อมูลเพิ่มเติม
	มาก	ปานกลาง	น้อย		
7. คนจรจัด					
8. คนต่างด้าว					
9. ร้านเกมส์ / ร้านอินเทอร์เน็ต					
10. ตู้การพนัน					
11. แหล่งการพนัน					
12. แหล่งขายสินค้ามือสอง (เครื่องใช้ไฟฟ้า เสื้อผ้า รองเท้า)					
III กิจกรรมในชุมชน					
1. ร.ป.ภ.					
2. อาสาสมัครป้องกันชุมชน/หมู่บ้าน					
3. คณะกรรมการชุมชน					
4. ตำรวจบ้าน					
5. ตำรวจชุมชน					
6. ตู้แดง					
7. ตำรวจสายตรวจ					
IV สถานที่สาธารณะใกล้เคียง					
1. ป้ายรถเมล์สำหรับผู้คนเดินทาง					
2. วินรถจักรยานยนต์					
3. สถานีรถขนส่งคน					
4. สถานีรถขนส่งสินค้า					
5. สวนสาธารณะ					
6. ห้างสรรพสินค้า					
7. ร้านสะดวกซื้อ					
8. ตลาดนัด					

ภาคผนวก ซ

ภาพการประชุมกลุ่มย่อย (focus group)

























ภาคผนวก ข

การประชุมนำเสนอผลงานวิจัย

















